

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-149-10

Druk nr 3580
Warszawa, 10 listopada 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Skarbu Państwa.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa¹⁾

Tytuł I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa organizację nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa oraz reguluje zasady:

- 1) wykonywania określonych w ustawie praw i obowiązków przysługujących Skarbowi Państwa w stosunkach cywilnoprawnych, dotyczących mienia państwowego nienależącego do innych państwowych osób prawnych;
- 2) wykonywania uprawnień majątkowych i osobistych przysługujących Skarbowi Państwa w stosunku do określonych w ustawie państwowych osób prawnych i spółek z udziałem Skarbu Państwa;
- 3) wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa;
- 4) komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych;
- 5) prywatyzacji spółek z udziałem Skarbu Państwa;
- 6) przyznawania uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom prawa do nieodpłatnego nabycia akcji oraz realizacji tego uprawnienia.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dniu prywatyzacji – rozumie się przez to odpowiednio dzień zarejestrowania podwyższenia kapitału zakładowego spółki albo

- dzień przeniesienia akcji należących do Skarbu Państwa na podmiot inny niż Skarb Państwa lub inna państwowa osoba prawna;
- 2) dyrektorze przedsiębiorstwa państwowego – rozumie się przez to również osobę sprawującą zarząd komisaryczny, tymczasowego kierownika przedsiębiorstwa państwowego lub zarządcę zarządzającego przedsiębiorstwem państwowym na podstawie umowy o zarządzanie;
 - 3) osobie wyznaczonej albo osobie wskazanej przez Skarb Państwa do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej – rozumie się przez to członka rady nadzorczej spółki z udziałem Skarbu Państwa, który został powołany do składu rady nadzorczej przez, odpowiednio:
 - a) podmiot wykonujący w imieniu Skarbu Państwa prawa z akcji w spółce z udziałem Skarbu Państwa, uprawniony na podstawie postanowień statutu do powołania członka rady nadzorczej,
 - b) walne zgromadzenie – w wyniku zgłoszenia jej kandydatury przez podmiot wykonujący prawa z akcji należących do Skarbu Państwa;
 - 4) radzie nadzorczej – rozumie się przez to również odpowiednio komisję rewizyjną;
 - 5) państwowej osobie prawnej – rozumie się przez to inną niż Skarb Państwa jednostkę organizacyjną, posiadającą osobowość prawną, której mienie jest w całości mieniem państwowym;
 - 6) przedsiębiorstwie państwowym – rozumie się przez to państwową osobę prawną, o której mowa w ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.²⁾);

- 7) przedsiębiorstwie – rozumie się przez to przedsiębiorstwo w znaczeniu określonym w art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.³⁾);
- 8) statucie, akcjach, akcjonariuszach i walnym zgromadzeniu – rozumie się przez to również odpowiednio umowę spółki lub akt założycielski, udziały, wspólników i zgromadzenie wspólników;
- 9) spółce – rozumie się przez to spółkę akcyjną lub spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 10) spółce powstałej w wyniku komercjalizacji – rozumie się przez to spółkę z udziałem Skarbu Państwa, powstałą w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę;
- 11) spółce z udziałem Skarbu Państwa – rozumie się przez to spółkę, której przynajmniej jedna akcja należy do Skarbu Państwa;
- 12) jednoosobowej spółce Skarbu Państwa – rozumie się przez to spółkę, której wszystkie akcje należą do Skarbu Państwa;
- 13) spółce z większościovym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej – rozumie się przez to spółkę, w której udział Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych przekracza 50 % kapitału zakładowego;
- 14) spółce aktywności obywatelskiej – rozumie się przez to spółkę, w której:
 - a) co najmniej 33 % akcji należy do pracowników:
 - prywatyzowanej spółki albo prywatyzowanego przedsiębiorstwa państwowego; przy czym akcje te zostały objęte przez co najmniej 30 % osób będących w dniu podjęcia decyzji o prywatyzacji pracownikami odpowiednio prywatyzowanej spółki albo prywatyzowanego przedsiębiorstwa państwowego, albo
 - upadłego przedsiębiorstwa państwowego albo upadłej spółki, jeżeli zamierzają oni nabyć przedsiębiorstwo

upadłego lub jego zorganizowaną część nadającą się do prowadzenia działalności gospodarczej; przy czym akcje te zostały objęte przez co najmniej 30 % osób będących w dniu ogłoszenia upadłości pracownikami upadłej spółki albo upadłego przedsiębiorstwa państwowego, oraz

b) pozostałe akcje mogą należeć wyłącznie do:

- rolników lub rybaków lub
 - jednostek samorządu terytorialnego, jeżeli przedmiot działalności spółki jest zgodny z zadaniami nałożonymi na te jednostki przepisami regulującymi tworzenie i przystępowanie jednostek samorządu terytorialnego do spółek, lub
 - osób fizycznych, które przez dwa lata poprzedzające dzień podjęcia decyzji, o którym mowa w lit. a tiret pierwsze, świadczyły i nadal świadczą na rzecz prywatyzowanych: spółki albo przedsiębiorstwa państwowego usługi, na podstawie umowy, albo przez dwa lata poprzedzające ogłoszenie upadłości świadczyły usługi na rzecz upadłego przedsiębiorstwa albo upadłej spółki, o których mowa w lit. a tiret drugie;
- 15) grupie kapitałowej – rozumie się przez to jednostkę dominującą wraz z jednostkami zależnymi w rozumieniu przepisów o rachunkowości;
- 16) poprzedniku prawnym – rozumie się przez to bezpośredniego poprzedniego pracodawcę uprawnionych pracowników, którego zespół składników majątkowych wszedł w skład skomercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego lub przedsiębiorstwa państwowego sprywatyzowanego przez wniesienie do spółki;
- 17) okresie zatrudnienia kandydata na stanowisku członka zarządu spółki z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub

państwowej osoby prawnej albo okresie zatrudnienia osoby wskazanej lub wyznaczonej przez Skarb Państwa lub państwową osobę prawną do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej – rozumie się przez to okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, a także okres świadczenia usług na podstawie innej umowy oraz okres wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek;

18) uprawnionych pracownikach – rozumie się przez to:

- a) osoby będące w dniu wykreślenia z rejestru komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego pracownikami tego przedsiębiorstwa lub osoby będące pracownikami przedsiębiorstwa państwowego w dniu zawarcia umowy rozporządzającej przedsiębiorstwem przez jego wniesienie do spółki,
- b) osoby fizyczne, które w dniu wykreślenia komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorców, lub osoby fizyczne, które w dniu zawarcia umowy rozporządzającej przedsiębiorstwem przez jego wniesienie do spółki były stroną umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem państwowym, zawartej na podstawie przepisów rozdziału 8a ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych,
- c) osoby, które przepracowały co najmniej dziesięć lat w komercjalizowanym przedsiębiorstwie państwowym oraz w jego poprzedniku prawnym albo w przedsiębiorstwie, które zostało sprywatyzowane przez wniesienie do spółki, oraz w jego poprzedniku prawnym, a rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło wskutek przejścia na emeryturę lub rentę albo z przyczyn nie dotyczących pracowników,
- d) osoby, które po przepracowaniu dziesięciu lat w przedsiębiorstwie państwowym podlegającym prywatyzacji

oraz w jego poprzedniku prawnym zostały przejęte przez innych pracodawców w trybie art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁴);

- 19) rolnikach lub rybakach – rozumie się przez to osoby fizyczne prowadzące gospodarstwo rolne lub rybackie, z którego w okresie pięciu lat przed wykreśleniem przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorców dostarczono do tego przedsiębiorstwa surowce o wartości co najmniej 100 q żyta według cen przyjmowanych do obliczania podatku rolnego w ostatnim roku przed wykreśleniem przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorców;
- 20) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w znaczeniu określonym w art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁵).

Art. 3. 1. Przepisy ustawy stosuje się w zakresie nieuregulowanym odrębnie w przepisach innych ustaw, w szczególności regulujących ustrój państwowych osób prawnych lub spółek z udziałem Skarbu Państwa.

2. Do spółek z udziałem Skarbu Państwa, o ile ustawa nie stanowi inaczej, stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.⁶).

3. Do akcji Skarbu Państwa nie stosuje się art. 199 i 359, w zakresie dotyczącym umorzenia przymusowego, oraz art. 418 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

4. Przepisów ustawy nie stosuje się do podmiotów innych niż państwowe osoby prawne oraz do należącego do nich mienia albo akcji tych podmiotów – w czasie trwania przewłaszczenia tego mienia albo tych akcji na zabezpieczenie roszczeń przysługujących Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, z tytułu udzielonych poręczeń lub gwarancji.

Tytuł II

Organizacja nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa

DZIAŁ I

Uprawnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa

Art. 4. 1. Ogólne zadania ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określają przepisy odrębne.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa:

- 1) przygotowuje i przedkłada Radzie Ministrów oraz, z jej upoważnienia, Sejmowi coroczne sprawozdania o stanie mienia Skarbu Państwa oraz o ekonomicznych, finansowych i społecznych skutkach prywatyzacji;
- 2) przygotowuje i przedkłada Radzie Ministrów projekty rocznych kierunków prywatyzacji i programów prywatyzacji majątku państwowego oraz coroczne sprawozdania z realizacji kierunków prywatyzacji;
- 3) wykonuje nadzór właścicielski Skarbu Państwa;
- 4) prowadzi zbiorczą ewidencję majątku Skarbu Państwa;
- 5) prowadzi ewidencję podmiotów, w szczególności państwowych jednostek organizacyjnych, którym przysługuje prawo wykonywania uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa lub do działania w imieniu Skarbu Państwa;
- 6) składa w imieniu Skarbu Państwa oświadczenia woli o utworzeniu spółki handlowej lub przystąpieniu do takiej spółki oraz o utworzeniu innej osoby prawnej, przewidzianej przepisami prawa, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej;
- 7) sprawuje kontrolę wykonywania uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa przez państwowe jednostki organizacyjne, o których mowa w pkt 5;

- 8) sprawuje kontrolę wykonywania przez inne organy administracji państwowej oraz państwowe osoby prawne zadań określonych w odrębnych przepisach, w zakresie przekształceń własnościowych;
- 9) udziela ze środków, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3, pomocy w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców, w tym przedsiębiorców publicznych, o których mowa w ustawie z dnia 22 września 2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców (Dz. U. Nr 191, poz. 1411 i Nr 245, poz. 1775), oraz udziela wsparcia niebędącego pomocą publiczną;
- 10) zatwierdza plany restrukturyzacji podmiotów, o których mowa w pkt 9, w przypadku gdy plany te przewidują udzielenie pomocy na restrukturyzację przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa albo ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wraz z innymi podmiotami;
- 11) realizuje inne zadania określone w przepisach odrębnych.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określa, w drodze rozporządzenia, tryb, warunki i formy udzielania pomocy, o której mowa w ust. 2 pkt 9, uwzględniając w szczególności konieczność ukierunkowania pomocy na ratowanie na pomoc udzielaną w celu umożliwienia przedsiębiorcy funkcjonowania przez czas konieczny na przygotowanie planu restrukturyzacyjnego przedsiębiorstwa, a pomocy na restrukturyzację – na przywrócenie długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określa, w drodze rozporządzenia, tryb, warunki i formy udzielania wsparcia niebędącego pomocą publiczną, o którym mowa w ust. 2 pkt 9, uwzględniając konieczność efektywnego udzielania wsparcia, w szczególności w celu dokonania nowych inwestycji przez przedsiębiorców.

5. Organy władzy publicznej, państwowe osoby prawne oraz państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej przekazują ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa nie rzadziej niż raz do roku informacje niezbędne do wykonywania zadań określonych w ust. 2.

6. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w ust. 5, jak również tryb i terminy ich przekazywania ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, tryb przekazywania przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa informacji niezbędnych do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa innym podmiotom na podstawie niniejszej ustawy, mając na względzie potrzebę zapewnienia dostępu do informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa, w tym w szczególności informacji zawartych w zasobach informatycznych Krajowego Rejestru Sądowego oraz Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 5. 1. Nadzór właścicielski Skarbu Państwa w zakresie uregulowanym w przepisach ustawy wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

2. Jeżeli z odrębnych przepisów nie wynika, której państwowej osobie prawnej przysługuje własność i inne prawa majątkowe do składnika mienia państwowego, prawa te przysługują Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w stosunkach cywilnoprawnych wykonuje w szczególności prawo własności i inne prawa majątkowe przysługujące Skarbowi Państwa, w stosunku do:

- 1) akcji w spółkach z udziałem Skarbu Państwa, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi;
- 2) mienia pozostałego po likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej lub przypadającego Skarbowi Państwa w wyniku likwidacji państwowej osoby prawnej lub spółki z udziałem Skarbu Państwa;

- 3) autorskich praw majątkowych, w tym praw pokrewnych, oraz praw własności przemysłowej, jeżeli wykonywanie tych praw nie zostało zastrzeżone na rzecz innych osób, podmiotów lub organów państwowych;
- 4) nieruchomości, wobec których kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa zostały określone w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043 i Nr 197, poz. 1307);
- 5) nieruchomości przejętych przez Skarb Państwa w wyniku likwidacji państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej oraz nieruchomości przejętych przez Skarb Państwa w wyniku likwidacji, upadłości lub prywatyzacji państwowych osób prawnych albo spółek z udziałem Skarbu Państwa.

4. Rzeczy i prawa, o których mowa w ust. 3 pkt 2, oraz nieruchomości, o których mowa w ust. 3 pkt 5, przeznacza się w szczególności na potrzeby dokapitalizowania spółek z udziałem Skarbu Państwa, reprivatyzacji lub jednostek samorządu terytorialnego.

5. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa składa w imieniu Skarbu Państwa oświadczenia woli dotyczące nabycia, zbycia lub obciążenia praw, o których mowa w ust. 2 i 3.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem odrębnych przepisów określających tworzenie, ustrój i ustanie państwowych osób prawnych oraz z zastrzeżeniem postanowień statutów wydanych na podstawie tych przepisów:

- 1) tworzy, likwiduje, łączy, dzieli i przekształca państwowe osoby prawne;

2) powołuje i odwołuje członków organów państwowych osób prawnych.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wykonuje, określone w odrębnych przepisach, uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa względem państwowych osób prawnych w rozumieniu art. 44¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jeżeli wykonywanie tych uprawnień nie zostało zastrzeżone na rzecz innych organów państwowych.

3. Z dniem podjęcia decyzji o postawieniu przedsiębiorstwa państwowego w stan likwidacji albo z dniem ogłoszenia upadłości minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przejmuje funkcję organu założycielskiego przedsiębiorstwa państwowego.

Art. 7. 1. Państwowe osoby prawne, z zastrzeżeniem ust. 2, są obowiązane uzyskać zgodę ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na dokonanie czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym oddania tych składników do korzystania innym podmiotom na podstawie umów prawa cywilnego lub ich wniesienia jako wkładu do spółki handlowej lub spółdzielni, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość w złotych kwoty 50 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski według stanu z dnia wystąpienia o zgodę.

2. Uczelnie publiczne są obowiązane uzyskać zgodę, o której mowa w ust. 1, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość w złotych kwoty 250 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski według stanu z dnia wystąpienia o zgodę.

3. Wartością rynkową przedmiotu rozporządzenia przyjmowaną dla wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jest w przypadku umów:

1) najmu, dzierżawy i innych umów o oddanie składnika majątkowego do odpłatnego korzystania innym podmiotom – wartość świadczeń za:

- a) jeden rok – jeżeli oddanie składnika nastąpiło na podstawie umowy zawartej na czas nieoznaczony,
 - b) cały czas obowiązywania umowy – w przypadku umów zawartych na czas oznaczony lub jeżeli świadczenia mają trwać krócej niż rok;
- 2) użyczenia i innych nieodpłatnych umów o oddanie składnika majątkowego do korzystania innym podmiotom – równowartość świadczeń, jakie przysługiwałyby w razie zawarcia umowy najmu lub dzierżawy za jeden rok, a jeżeli świadczenia mają trwać krócej niż rok – równowartość świadczeń, jakie przysługiwałyby w razie zawarcia umowy najmu lub dzierżawy za cały czas ich trwania, ustalone na podstawie przeciętnej wysokości czynszów stosowanych w danej miejscowości przy najmie lub dzierżawie nieruchomości tego samego rodzaju;
- 3) innych niż określone w pkt 1 i 2 – wartość rynkowa składnika aktywów trwałych, o którym mowa w ust. 1.
4. Nieważna jest czynność prawna dokonana z naruszeniem lub w celu obejścia obowiązku określonego w ust. 1 albo 2.
5. Za obejście obowiązku określonego w ust. 1 albo 2 uważa się w szczególności rozporządzenie częściami powstałymi przez podział składników aktywów trwałych, jeżeli wartość rynkowa podzielonego składnika aktywów trwałych przekraczała przed podziałem równowartość w złotych kwoty, odpowiednio 50 000 euro albo 250 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski według stanu z dnia dokonania rozporządzenia.
6. W przypadku dokonania przez państwową osobę prawną czynności prawnej z naruszeniem lub w celu obejścia obowiązku określonego w ust. 1 albo 2, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa występuje do sądu o stwierdzenie nieważności tej czynności prawnej.
7. Nie wymaga zgody, o której mowa w ust. 1, czynność prawna:

- 1) przedsiębiorstw państwowych, jeżeli na mocy przepisów odrębnych jest wymagane zgłoszenie zamiaru jej dokonania organowi założycielskiemu;
- 2) jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, w których prawa z akcji lub udziałów wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, jeżeli na mocy przepisów odrębnych lub postanowień statutu spółki na jej dokonanie jest wymagana zgoda walnego zgromadzenia;
- 3) w zakresie rozporządzenia akcjami i obligacjami dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.⁷⁾);
- 4) dokonywana w postępowaniu likwidacyjnym, upadłościowym lub układowym;
- 5) Agencji Nieruchomości Rolnych, Agencji Mienia Wojskowego oraz Wojskowej Agencji Mieszkaniowej – w zakresie rozporządzenia, powierzonymi tym Agencjom na podstawie przepisów odrębnych, składnikami mienia Skarbu Państwa;
- 6) w zakresie oddania do odpłatnego korzystania składników aktywów trwałych na cele konferencyjne, szkoleniowe, dydaktyczne lub rekreacyjno-sportowe, na podstawie zawieranych z tym samym podmiotem i dotyczących tych samych składników aktywów trwałych umów najmu, dzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, których łączny okres obowiązywania, w danym roku kalendarzowym, nie przekracza 90 dni.

Art. 8. 1. Z zastrzeżeniem przepisów o ochronie informacji prawnie chronionych, czynności prawne dokonywane przez państwowe osoby prawne w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów

o rachunkowości, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym oddania tych składników do korzystania innym podmiotom na podstawie umów prawa cywilnego lub ich wniesienia jako wkładu do spółki handlowej lub spółdzielni, są jawne bez względu na wartość rynkową przedmiotu rozporządzenia oraz niezależnie od obowiązku uzyskania zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1 albo 2.

2. Informacja o dokonaniu czynności prawnej, o której mowa w ust. 1, obejmująca wskazanie:

- 1) przedmiotu rozporządzenia,
- 2) określonej w treści czynności prawnej wartości rozporządzenia,
- 3) rodzaju czynności prawnej,
- 4) okresu obowiązywania umowy – w przypadku rozporządzenia polegającego na oddaniu składników aktywów trwałych, o których mowa w ust. 1, do korzystania innym podmiotom
– podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej państwowej osoby prawnej dokonującej tej czynności.

Art. 9. 1. Z wnioskiem o wyrażenie zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1, występuje państwowa osoba prawna dokonująca czynności prawnej, określając:

- 1) przedmiot rozporządzenia z wyszczególnieniem danych ewidencyjnych identyfikujących składniki aktywów trwałych;
- 2) wartość rynkową przedmiotu rozporządzenia, określoną zgodnie z art. 7 ust. 3;
- 3) sposób rozporządzenia;
- 4) podmiot, na rzecz którego nastąpi rozporządzenie;
- 5) uzasadnienie gospodarcze czynności prawnej.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające:
 - a) że wnioskodawca jest państwową osobą prawną, chyba że osobowość prawna została nadana wnioskodawcy ustawą,
 - b) prawo do przedmiotu rozporządzenia,
 - c) wartość rynkową przedmiotu rozporządzenia, ustaloną zgodnie z art. 7 ust. 3: wycenę rzeczoznawcy albo oświadczenie wnioskodawcy – jeżeli wartość rynkową przedmiotu rozporządzenia można ustalić na podstawie opublikowanych cenników lub notowań giełdowych albo jeżeli koszt wyceny przewyższa 20 % wartości bilansowej przedmiotu rozporządzenia, a w przypadku umów, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1 i 2, jeżeli koszt wyceny przewyższa 20 % wartości odpowiednich świadczeń;
- 2) projekt umowy, na podstawie której ma być dokonane rozporządzenie;
- 3) inne dokumenty potwierdzające dane i informacje zawarte we wniosku.

3. Rozpatrzenie wniosku następuje w terminie miesiąca od dnia jego doręczenia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa wraz z kompletem wymaganych dokumentów.

4. Jeżeli złożony wniosek nie spełnia wymagań określonych w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, pod rygorem zwrotu wniosku. Termin, o którym mowa w ust. 3, ulega zawieszeniu do dnia usunięcia braków.

5. Jeżeli minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zleci sporządzenie dodatkowej wyceny nieruchomości lub wystąpi do organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych o dokonanie oceny prawidłowości tej wyceny albo wyceny, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c, w trybie art. 157 ust. 1 albo 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, bieg terminu, o którym mowa

w ust. 3, ulega zawieszeniu do dnia otrzymania dodatkowej wyceny lub oceny prawidłowości sporządzanej wyceny, nie dłużej jednak niż na 60 dni.

6. W sprawach szczególnie skomplikowanych okres zawieszenia postępowania może ulec wydłużeniu, nie więcej jednak niż o 30 dni. O przyczynie wydłużenia okresu zawieszenia postępowania minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiadamia stronę postępowania.

Art. 10. 1. Zgoda, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2, jest wyrażana na czas oznaczony, nie dłuższy niż rok.

2. Zgoda może być wydana z zastrzeżeniem warunków.

3. W przypadku zgody wydanej z zastrzeżeniem warunków, odmowy wyrażenia zgody albo zwrotu wniosku, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest obowiązany do pisemnego uzasadnienia rozstrzygnięcia.

4. Państwowej osobie prawnej przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisemnie uzasadnionego rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 3; do sprzeciwu dołącza się jego uzasadnienie.

5. W przypadku nieuwzględnienia sprzeciwu przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w terminie 14 dni od dnia doręczenia sprzeciwu, państwowej osobie prawnej przysługuje prawo wniesienia w terminie 7 dni odwołania do sądu. Sąd w terminie 14 dni wyznacza rozprawę.

6. Do rozpatrywania spraw, o których mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy części pierwszej księgi drugiej tytułu II działu IVa ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁸⁾).

7. Sąd, uwzględniając odwołanie państwowej osoby prawnej, uchyla rozstrzygnięcie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania.

8. W przypadku nieuwzględnienia odwołania państwowej osoby prawnej sąd odwołanie oddala.

9. W postępowaniu sądowym toczącym się z odwołania państwowej osoby prawnej od odmowy wyrażenia zgody na dokonanie czynności prawnej, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2, uczestnikami postępowania są: państwowa osoba prawna oraz minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

Art. 11. 1. W skład urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa mogą wchodzić delegatury terenowe ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Siedziby oraz obszary działania delegatur terenowych określa się w trybie art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.⁹⁾).

2. Delegaturą kieruje dyrektor delegatury, do którego należy wykonywanie w imieniu ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa następujących zadań i kompetencji:

- 1) wykonywanie, za zgodą ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, praw i obowiązków wynikających z umów o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania i umów sprzedaży przedsiębiorstwa, zawartych w procesie likwidacji przedsiębiorstw państwowych w celu prywatyzacji oraz w procesie prywatyzacji bezpośredniej przedsiębiorstw państwowych, z wyłączeniem decyzji dotyczących zmniejszenia ceny lub wartości przedsiębiorstwa oraz umarzania odroczonej opłaty dodatkowej;
- 2) nadzorowanie realizacji zobowiązań pozacenowych zapisanych w umowach sprzedaży akcji Skarbu Państwa w spółkach oraz w statutach i umowach spółek powstałych w wyniku prywatyzacji bezpośredniej;
- 3) zgłaszanie sprzeciwu wobec wniosków organów założycielskich przedsiębiorstw państwowych o likwidację przedsiębiorstwa z przyczyn ekonomicznych na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych;
- 4) zbieranie informacji o przebiegu procesów przekształceń własnościowych w województwach;

- 5) wykonywanie zatwierdzonych przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa programów prywatyzacyjnych finansowanych z zagranicznych środków pomocowych;
- 6) rozpatrywanie wniosków oraz sprzeciwów przedsiębiorstw państwowych, w trybie i na zasadach określonych w art. 7, 9 i 10, w przypadku czynności prawnych, w których wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia nie przekracza równowartości w złotych 300 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski;
- 7) gospodarowanie mieniem przysługującym Skarbowi Państwa po zlikwidowanych państwowych jednostkach organizacyjnych lub spółkach z udziałem Skarbu Państwa, mieniem po rozwiązanych lub wygasłych umowach o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania oraz mieniem przejętym przez Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa z innych tytułów, w tym ustanawianie prawa wieczystego użytkowania na wchodzących w skład tego mienia nieruchomościach gruntowych;
- 8) wykonywanie uprawnień Skarbu Państwa oraz uprawnień organu założycielskiego przedsiębiorstwa państwowego w upadłości, określonych w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 i Nr 191, poz. 1484 oraz z 2010 r. Nr 155, poz. 1037);
- 9) reprezentowanie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w postępowaniu egzekucyjnym;
- 10) prowadzenie ewidencji mienia Skarbu Państwa w zakresie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 19 pkt 2.

3. Zadania wymienione w ust. 2 dyrektorzy delegatur wykonują na terenie objętym zakresem ich działania, określonym w ust. 1.

4. Dyrektorzy delegatur oprócz spraw, o których mowa w ust. 2, wykonują inne zadania przekazane im przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

DZIAŁ II

Zasady reprezentowania Skarbu Państwa

Art. 12. 1. Kierownik jednostki, a w urzędzie administracji rządowej, w którym tworzy się stanowisko dyrektora generalnego urzędu, dyrektor generalny, reprezentuje Skarb Państwa w odniesieniu do powierzonego mu mienia i w zakresie zadań kierowanej przez niego jednostki, określonych w odrębnych przepisach. W strukturach organizacyjnych urzędów państwowych wyznacza się komórki albo stanowiska pracy do obsługi spraw związanych z reprezentowaniem Skarbu Państwa.

2. Kierownicy urzędów państwowych mogą, w zakresie uprawnień reprezentowania Skarbu Państwa wynikających z przepisów odrębnych, udzielać pełnomocnictw do reprezentowania Skarbu Państwa kierownikom podporządkowanych im jednostek organizacyjnych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do Najwyższej Izby Kontroli oraz Komendanta Głównego Ochotniczych Hufców Pracy.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, może, w drodze rozporządzenia, rozciągnąć przepisy ust. 1 i 2 na kierowników innych państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej.

Art. 13. 1. Organy administracji publicznej oraz inne podmioty uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa reprezentują Skarb Państwa zgodnie z ich właściwością i w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

2. Do czynności prawnych dokonanych z naruszeniem przepisów o właściwości i zakresie reprezentacji Skarbu Państwa stosuje się odpowiednio art. 103 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Art. 14. Jednostki budżetowe:

- 1) gospodarują na zasadach racjonalnej i oszczędnej gospodarki mieniem Skarbu Państwa, w które zostały wyposażone;
- 2) zapewniają ochronę tego mienia;
- 3) mogą zbywać składniki rzeczowe majątku ruchomego.

Art. 15. 1. Potrącenie z wierzytelności Skarbu Państwa przysługującej danemu podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa może być dokonane, z zastrzeżeniem ust. 2, jeżeli potrącana wierzytelność wzajemna przysługuje wobec tego samego podmiotu reprezentującego Skarb Państwa.

2. Z wierzytelności Skarbu Państwa nie można potrącić wierzytelności wzajemnej, która była przedmiotem obrotu jako wierzytelność wobec Skarbu Państwa.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w imieniu Skarbu Państwa, wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu przychodów z prywatyzacji oraz dochodów z mienia, którym gospodaruje na zasadach, warunkach i w trybie określonych w innych ustawach, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może dokonywać sprzedaży wymagalnych wierzytelności Skarbu Państwa, należnych z tytułu przychodów oraz dochodów, o których mowa w ust. 1.

3. Wierzytelności, o których mowa w ust. 2, są sprzedawane w trybie:

- 1) przetargu publicznego;

- 2) aukcji ogłoszonej publicznie, prowadzonej w formie ustnej albo za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej;
- 3) oferty ogłoszonej publicznie;
- 4) negocjacji podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.

4. Przy sprzedaży wierzytelności, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny o zmianie wierzyciela; z następującymi wyjątkami:

- 1) nie jest wymagana zgoda dłużnika;
- 2) sprzedaż nie może być dokonana na rzecz dłużnika, jego małżonka, krewnych lub powinowatych w linii prostej, krewnych bocznych do czwartego stopnia i powinowatych bocznych do drugiego stopnia, jak również podmiotu będącego w stosunku do dłużnika podmiotem dominującym lub zależnym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 185, poz. 1439 oraz z 2010 r. Nr 167, poz. 1129).

5. Jeżeli odzyskanie wierzytelności, o których mowa w ust. 2, nie jest możliwe w pełnej wysokości, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, może wyrazić zgodę na ich sprzedaż poniżej należnej kwoty.

6. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, może wyrazić zgodę na sprzedaż wierzytelności, o których mowa w ust. 2, w trybie innym niż określone w ust. 3.

7. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb sprzedaży wierzytelności, o których mowa w ust. 2, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przejrzystości procedur i należytego zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może zlecać, z zachowaniem zasad i trybu określonego w odrębnych przepisach, osobom prawnym

lub fizycznym dokonywanie określonych czynności prawnych oraz faktycznych w zakresie jego właściwości, udzielając w tym zakresie stosownych pełnomocnictw.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z właściwymi organami administracji rządowej może udzielać kierownikom urzędów państwowych lub innych państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej upoważnień do wykonywania zadań określonych w art. 4 ust. 2 pkt 6 – 8 oraz art. 5 ust. 3 pkt 1 i 2.

Art. 18. 1. Podmioty, o których mowa w art. 12 i 17, oraz państwowe osoby prawne i organy jednostek samorządu terytorialnego, na żądanie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, składają temu ministrowi sprawozdania z wykonywania zadań w zakresie wynikającym ze spraw związanych z reprezentowaniem Skarbu Państwa.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, występując z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, określa zakres, formę i termin złożenia sprawozdania z wykonanych przez dany podmiot zadań wynikających ze spraw związanych z reprezentacją Skarbu Państwa.

Art. 19. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres, szczegółowe zasady i tryb kontroli, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 7 i 8;
- 2) szczegółowe zasady ewidencjonowania majątku Skarbu Państwa, w tym zbiorczej ewidencji, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 4, oraz związane z tym obowiązki państwowych jednostek organizacyjnych, którym powierzono to mienie;
- 3) sposób i tryb gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego, w który są wyposażone jednostki budżetowe, uwzględniając zasadę racjonalnej gospodarki, wymóg stosowania trybu przetargu publicznego lub publicznego zaproszenia do negocjacji przy rozporządzaniu składnikami

aktywów trwałych o znacznej wartości oraz określone w odrębnych przepisach zasady gospodarki finansowej jednostek sektora finansów publicznych.

DZIAŁ III

Komitet Nominacyjny

- Art. 20. 1. Tworzy się Komitet Nominacyjny, zwany dalej „Komitetem”.
2. Do zadań Komitetu należy:
- 1) udzielanie rekomendacji kandydatom na osoby wyznaczone albo wskazane przez Skarb Państwa do pełnienia funkcji członków rad nadzorczych spółek, uznanych za podmioty o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa;
 - 2) udzielanie rekomendacji kandydatom do pełnienia funkcji członków organów nadzorczych państwowych osób prawnych, uznanych za podmioty o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, a niebędących spółkami,
 - 3) opiniowanie wniosków w sprawie odwołania członków organów nadzorczych podmiotów, o których mowa w pkt 1 i 2.
3. Rekomendacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lub 2, udziela się osobie, która:
- 1) spełnia wymagania, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1 – 3;
 - 2) posiada okres zatrudnienia nie krótszy niż dziesięć lat;
 - 3) posiada wiedzę lub doświadczenie zawodowe w zakresie: zarządzania działalnością przedsiębiorstw lub nadzoru nad działalnością organów zarządzających przedsiębiorców lub doradztwa gospodarczego lub specyfiki funkcjonowania rynku objętego przedmiotem działalności podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa;

- 4) spełnia szczegółowe wymagania określone w uchwale Komitetu, odrębnie dla każdego podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa – z uwzględnieniem istotnych uwarunkowań prawnych i ekonomicznych funkcjonowania tego podmiotu w obrocie oraz zakresu kompetencji jego organu nadzorczego i uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.

4. Komitet udziela rekomendacji po przekazaniu informacji o zamiarze powołania w skład rady nadzorczej lub o zamiarze powierzenia stanowiska w innym statutowym organie nadzorczym przez:

- 1) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) organ lub podmiot uprawniony do powoływania członków organów nadzorczych – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

5. W informacji, o której mowa w ust. 4, mogą zostać przedstawieni kandydaci do udzielenia rekomendacji Komitetu.

6. Rekomendacja, o której mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, jest udzielana po przeprowadzeniu przez Komitet oceny zgłoszonych kandydatów, z zachowaniem zasad uczciwej konkurencji oraz przejrzystości i niedyskryminacyjnego charakteru prowadzonego postępowania.

7. Uchwała Komitetu, o której mowa w ust. 3 pkt 4, oraz rekomendacja, o której mowa w ust. 2 pkt 1, podlegają publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 21. 1. W skład Komitetu wchodzi 10 członków, których powołuje Prezes Rady Ministrów, z uwzględnieniem ich wiedzy, doświadczenia lub autorytetu, dających rękojmię prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 20 ust. 2.

2. Członków Komitetu odwołuje Prezes Rady Ministrów, w przypadkach określonych w art. 22 ust. 3.

3. Kandydatów na członków Komitetu mogą zgłaszać w szczególności:

- 1) ministrowie właściwi do spraw: Skarbu Państwa, gospodarki, finansów publicznych, instytucji finansowych, transportu, łączności;
- 2) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 22. 1. Kadencja Komitetu trwa 5 lat od dnia powołania członków Komitetu.

2. Mandat członka Komitetu wygasa w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) utraty przez członka Komitetu zdolności do czynności prawnych;
- 3) odwołania członka Komitetu, z powodu określonego w ust. 3;
- 4) śmierci członka Komitetu.

3. Członek Komitetu może być przed upływem kadencji odwołany z powodu:

- 1) powołania na kierownicze stanowisko państwowe określone przepisami o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe;
- 2) skazania członka Komitetu prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa.

4. W razie powołania uzupełniającego, kadencja tak powołanego członka Komitetu upływa wraz z kadencją całego Komitetu.

5. Informacja o wygaśnięciu mandatu członka Komitetu jest zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej – na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 23. 1. Prezes Rady Ministrów powołuje przewodniczącego Komitetu spośród członków Komitetu.

2. Przewodniczący Komitetu organizuje i kieruje pracami Komitetu.

3. W sprawach, o których mowa w art. 20 ust. 2 i ust. 3 pkt 4, Komitet podejmuje uchwały. W przypadku równej liczby głosów oddanych za i przeciw uchwale rozstrzyga głos przewodniczącego Komitetu.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:

1) regulamin organizacyjny Komitetu określający szczegółową organizację Komitetu, w tym sposób:

a) powoływania członków Komitetu,

b) wykonywania zadań Komitetu

– z uwzględnieniem kolegalności działania Komitetu, podejmowania uchwał w czasie posiedzeń Komitetu oraz za pomocą technicznych środków porozumiewania się na odległość, dokumentowania podjętych uchwał i innych czynności będących przedmiotem prac Komitetu w formie protokołu oraz sposobu wykonywania obowiązków przewodniczącego Komitetu związanych z organizacją pracy Komitetu na posiedzeniach i poza posiedzeniami Komitetu;

2) tryb i sposób finansowania zadań Komitetu, w tym wynagradzania jego członków, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia warunków dla efektywnego działania Komitetu oraz należytego zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa.

5. Obsługę organizacyjną Komitetu zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

6. Członkom Komitetu przysługuje wynagrodzenie za udział w jego pracach.

7. Koszty działania Komitetu, w tym wynagrodzenia jego członków, są pokrywane z budżetu państwa, w części Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Tytuł III

Nadzór właścicielski nad niektórymi podmiotami z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych

DZIAŁ I

Nadzór właścicielski nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych

Rozdział 1

Zarząd

Art. 24. 1. W spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, członkowie zarządu są powoływani, odwoływani i zawieszani w czynnościach przez radę nadzorczą, z wyjątkiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w której nie została ustanowiona rada nadzorcza. Członek zarządu w spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej może być odwołany lub zawieszony w czynnościach także przez walne zgromadzenie.

2. Powołanie członka zarządu spółki z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej następuje, pod rygorem nieważności, po przeprowadzeniu przez radę nadzorczą, z zachowaniem warunków uczciwej konkurencji, przejrzystego i niedyskryminacyjnego postępowania kwalifikacyjnego. Obowiązek przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego nie dotyczy członka zarządu spółki w upadłości.

3. W toku jednego postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 2, można wyłaniać jednego lub więcej kandydatów do składu zarządu.

4. Rada nadzorcza może w każdym czasie, bez podania przyczyn, zakończyć postępowanie kwalifikacyjne bez wyłaniania kandydatów. Rada nadzorcza powiadamia kandydatów o zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego.

5. W jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa z ograniczoną odpowiedzialnością, w których nie ustanowiono rady nadzorczej, postępowanie

kwalifikacyjne przeprowadza pełnomocnik wspólnika, o którym mowa w art. 27 ust. 2. Przepisy, o których mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio.

6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego na stanowisko członka zarządu w spółce, o której mowa w ust. 1, oraz zakres danych osobowych wymaganych od kandydata na członka zarządu, biorąc pod uwagę cel postępowania kwalifikacyjnego, którym jest sprawdzenie i ocena kwalifikacji kandydatów, wyłonienie najlepszego kandydata na członka zarządu, jak również zasadę adekwatności przetwarzanych danych osobowych, do celów, w jakich są one przetwarzane.

Art. 25. 1. Członkiem zarządu spółki z większościovym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny, lub uznany w Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie odrębnych przepisów, tytuł równorzędny uzyskany za granicą;
- 2) posiada co najmniej pięcioletni okres zatrudnienia;
- 3) posiada doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek;
- 4) spełnia inne wymogi określone w przepisach prawa, a w szczególności nie narusza ograniczeń lub zakazów zajmowania stanowiska członka zarządu w spółkach handlowych.

2. Członkiem zarządu spółki z większościovym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej nie może być osoba, która:

- 1) pełni funkcję społecznego współpracownika albo jest zatrudniona w biurze poselskim, senatorskim, poselsko-senatorskim lub biurze posła do Parlamentu Europejskiego na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie

umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze,
albo

- 2) wchodzi w skład organu partii politycznej reprezentującego partię polityczną na zewnątrz oraz uprawnionego do zaciągania zobowiązań, albo
- 3) jest zatrudniona przez partię polityczną na podstawie umowy o pracę lub świadczy pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, albo
- 4) pełni funkcję z wyboru w zakładowej organizacji związkowej lub w zakładowej organizacji związkowej spółki z grupy kapitałowej, albo
- 5) jej aktywność społeczna lub zarobkowa rodzi konflikt interesów wobec działalności spółki.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do członków zarządu spółek wchodzących w skład grupy kapitałowej, w której spółka z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest jednostką dominującą.

Art. 26. 1. W spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej rada nadzorcza może delegować swoich członków, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członków zarządu, którzy zostali odwołani, złożyli rezygnację albo z innych przyczyn nie mogą sprawować swoich czynności.

2. Wynagrodzenia członków rady nadzorczej delegowanych w spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej do czasowego wykonywania czynności członków zarządu ustala uchwałą rada nadzorcza w wysokości nieprzekraczającej wynagrodzenia członka zarządu zgodnie z obowiązującymi w spółce zasadami wynagradzania członków zarządu.

3. Jeżeli członek rady nadzorczej delegowany do czasowego wykonywania czynności członka zarządu w spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej otrzymuje wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, za okres ten nie przysługuje mu wynagrodzenie członka rady nadzorczej.

Rozdział 2

Rada nadzorcza

Art. 27. 1. W spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej działa rada nadzorcza.

2. W jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa z ograniczoną odpowiedzialnością można nie ustanawiać rady nadzorczej. W takim przypadku uprawnienia rady nadzorczej, zastrzeżone przepisami prawa lub ustalone w umowie spółki, wykonuje wspólnik lub pełnomocnik wspólnika. Do pełnomocnika wspólnika stosuje się odpowiednio przepisy art. 30, 32 i 33.

3. W razie ogłoszenia upadłości jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, obejmującej likwidację majątku upadłego, walne zgromadzenie może podjąć uchwałę o zaprzestaniu działania rady nadzorczej i odwołaniu jej członków. Przepis ten stosuje się odpowiednio do pełnomocnika wspólnika, o którym mowa w ust. 2.

Art. 28. 1. W spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej członków rady nadzorczej powołuje i odwołuje walne zgromadzenie.

2. Liczbę członków rady nadzorczej spółki z udziałem Skarbu Państwa określa statut, z zastrzeżeniem art. 29.

Art. 29. W jednoosobowej spółce Skarbu Państwa powstałej w wyniku komercjalizacji pierwsza rada nadzorcza liczy od 3 do 5 członków.

Art. 30. 1. Osobą wskazaną lub wyznaczoną przez Skarb Państwa lub państwową osobę prawną do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej może być osoba, która:

- 1) spełnia warunki, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;

- 2) posiada tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny, lub uznany w Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie odrębnych przepisów, tytuł równorzędny uzyskany za granicą;
- 3) spełnia wymogi określone w przepisach prawa, a w szczególności nie narusza ograniczeń lub zakazów zajmowania stanowiska członka rady nadzorczej w spółkach handlowych;
- 4) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w art. 31;
- 5) posiada okres zatrudnienia nie krótszy niż dwa lata.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie dotyczy osoby,

która:

- 1) posiada stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych lub nauk prawnych lub tytuł uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) jest uprawniona do posługiwania się tytułem zawodowym radcy prawnego, adwokata, biegłego rewidenta, doradcy inwestycyjnego lub doradcy podatkowego.

Art. 31. 1. Egzamin dla osób, o których mowa w art. 30 ust. 1, przeprowadza komisja egzaminacyjna powoływana przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, powołując komisję, o której mowa w ust. 1, może powierzyć jej przeprowadzenie więcej niż jednego egzaminu.

3. Komisja, o której mowa w ust. 1, w zależności od liczby osób przystępujących do danego egzaminu, liczy od trzech do pięciu osób spełniających warunki, o których mowa w art. 30, oraz których wiedza, doświadczenie i autorytet dają rękojmię prawidłowego przebiegu egzaminu, z zastrzeżeniem że w skład każdej komisji powołuje się przynajmniej jedną osobę posiadającą wyższe wykształcenie ekonomiczne oraz przynajmniej jedną osobę posiadającą wyższe wykształcenie prawnicze.

4. Członkom komisji przysługuje wynagrodzenie za przeprowadzony egzamin, w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 5, odpowiadające nakładowi pracy w komisji. Wysokość wynagrodzenia przysługującego członkowi komisji egzaminacyjnej za udział w przeprowadzeniu jednego egzaminu nie może przekroczyć dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

5. Za przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 1, jest pobierana opłata, w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 3. Opłatę egzaminacyjną ustala się w wysokości uwzględniającej konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia egzaminu, nieprzekraczającej równowartości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

6. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu na egzaminie, o którym mowa w ust. 1,
- 2) formę i sposób organizacji egzaminu, o którym mowa w ust. 1,
- 3) wysokość opłaty egzaminacyjnej oraz tryb jej pobierania,
- 4) tryb powoływania i szczegółowe kryteria doboru przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa członków komisji egzaminacyjnych,
- 5) wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej – uwzględniając cel egzaminu, o którym mowa w ust. 1, oraz konieczność jego prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia, w tym odpowiednie zabezpieczenie pytań egzaminacyjnych przed ich nieuprawnionym ujawnieniem oraz zapewnienie bezstronności pracy komisji egzaminacyjnej.

7. Obsługę administracyjną i techniczną działalności komisji kwalifikacyjnej zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

Art. 32. 1. Osoby wskazane lub wyznaczone przez Skarb Państwa lub państwową osobę prawną do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej nie mogą:

- 1) pozostawać w stosunku pracy ze spółką ani świadczyć pracy lub usług na jej rzecz na podstawie innego tytułu prawnego;
- 2) posiadać akcje lub udziałów u przedsiębiorców tworzonych przez spółkę, z wyjątkiem akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym;
- 3) pozostawać u przedsiębiorców, o których mowa w pkt 2, w stosunku pracy ani świadczyć pracy lub usług na ich rzecz na podstawie innego tytułu prawnego;
- 4) wykonywać zajęć, które pozostawałyby w sprzeczności z ich obowiązkami albo mogłyby wywołać podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczą członkostwa w radach nadzorczych, z wyjątkiem rad nadzorczych konkurencyjnych przedsiębiorców.

3. Zajęciem, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest w szczególności pełnienie funkcji z wyboru w zakładowej organizacji związkowej lub w zakładowej organizacji związkowej spółki z grupy kapitałowej.

4. W przypadku naruszenia zakazów, określonych w ust. 1 oraz w art. 33, walne zgromadzenie niezwłocznie odwołuje członka rady nadzorczej, który dopuścił się naruszenia.

Art. 33. Osobami wskazanymi lub wyznaczonymi przez Skarb Państwa lub państwowe osoby prawne do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej spółki nie mogą być osoby:

- 1) pełniące funkcję społecznego współpracownika albo zatrudnione w biurach poselskich, senatorskich, poselsko-senatorskich lub biurach posłów do Parlamentu Europejskiego na podstawie umowy o pracę lub świadczące pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze;
- 2) wchodzące w skład organów partii politycznych reprezentujących partie polityczne na zewnątrz oraz uprawnionych do zaciągania zobowiązań;
- 3) zatrudnione przez partie polityczne na podstawie umowy o pracę lub świadczące pracę na podstawie umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze.

Art. 34. Przepisy art. 30, 32 i 33 stosuje się odpowiednio do członków rad nadzorczych spółek wchodzących w skład grupy kapitałowej, wskazanych lub wyznaczonych przez spółkę z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, która jest jednostką dominującą w tej grupie kapitałowej.

Rozdział 3

Gospodarowanie mieniem w spółkach z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych

Art. 35. Jednoosobowa spółka Skarbu Państwa z ograniczoną odpowiedzialnością może być jedynym założycielem spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 36. 1. W jednoosobowej spółce Skarbu Państwa zgody walnego zgromadzenia wymaga:

- 1) zawiązanie innej spółki;
- 2) objęcie albo nabycie akcji innej spółki, poza lokowaniem przez bank lub zakład ubezpieczeń środków pieniężnych w akcjach spółek krajowych i zagranicznych;

- 3) zbycie nabytych lub objętych akcji innej spółki, z wyjątkiem akcji krajowych i zagranicznych spółek stanowiących lokatę banku lub zakładu ubezpieczeń, zgodnie z pkt 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uchwała walnego zgromadzenia określa warunki i tryb zbycia akcji.

3. Statut może określać warunki, w jakich dokonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, nie wymaga zgody walnego zgromadzenia.

Art. 37. Do nabycia przez jednoosobową spółkę Skarbu Państwa składnika aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości jest wymagana zgoda:

- 1) rady nadzorczej, jeżeli wartość brutto przedmiotu czynności prawnej przekracza 3 % kapitału własnego spółki i nie przekracza 10 % kapitału własnego spółki w rozumieniu przepisów o rachunkowości, według ostatniego zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego;
- 2) walnego zgromadzenia, jeżeli wartość brutto przedmiotu czynności prawnej przekracza 10 % kapitału własnego spółki w rozumieniu przepisów o rachunkowości, według ostatniego zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego.

Art. 38. 1. Spółka z większościovym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej sprzedaje składniki aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, których wartość brutto przekracza równowartość w złotych kwoty 15 000 euro, obliczoną na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski z dnia podjęcia przez zarząd spółki decyzji o sprzedaży, w drodze przetargu lub aukcji, z zastrzeżeniem ust. 3 – 5.

2. W przypadku gdy na uprzednio ogłoszony przetarg lub aukcję nie wpłynęła żadna oferta spełniająca warunki przetargu lub aukcji spółka, o której mowa w ust. 1, może sprzedać składniki aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości w drugim przetargu lub aukcji za cenę nie niższą niż 2/3 ceny wywoławczej ustalonej w pierwszym przetargu lub aukcji.

3. Spółka, o której mowa w ust. 1, może sprzedać składniki aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości bez przeprowadzenia przetargu lub aukcji, za cenę nie niższą niż 2/3 ceny wywoławczej, w przypadku gdy na przetarg lub aukcję, o których mowa w ust. 2, nie wpłynęła żadna oferta spełniająca warunki przetargu lub aukcji.

4. Na obniżenie ceny sprzedaży składników aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, których cena wywoławcza ustalona dla pierwszego przetargu lub aukcji przekracza równowartość w złotych kwoty 25 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski z dnia wystąpienia o zgodę, jest wymagana zgoda rady nadzorczej, chyba że statut stanowi inaczej. W spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, w których nie ustanowiono rady nadzorczej, zgodę wydaje zgromadzenie wspólników.

5. Spółka, o której mowa w ust. 1, może sprzedać składniki aktywów trwałych bez przeprowadzenia przetargu lub aukcji, w przypadku gdy:

- 1) przedmiotem umowy są akcje lub inne składniki finansowego majątku trwałego albo licencje, patenty lub inne prawa własności przemysłowej, albo know-how, jeżeli warunki i odmienny niż przetarg publiczny tryb sprzedaży określa uchwała walnego zgromadzenia lub statut spółki;
- 2) sprzedaż następuje w postępowaniu likwidacyjnym, na zasadach określonych uchwałą walnego zgromadzenia i z zachowaniem odrębnych przepisów;
- 3) przedmiotem sprzedaży jest mieszkanie stanowiące własność spółki, a sprzedaż następuje na rzecz osób uprawnionych na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 4) kupującym jest jednoosobowa spółka Skarbu Państwa, będąca podmiotem o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa,

a sprzedaż następuje na zasadach określonych uchwałą walnego zgromadzenia, przedmiotem sprzedaży są obiekty technologiczne systemu przesyłowego gazowego lub elektroenergetycznego lub obiekty technologiczne systemu przesyłu ropy naftowej lub paliw płynnych i cena sprzedaży składników aktywów trwałych nie jest niższa niż ich aktualna wartość rynkowa ustalona przez rzeczoznawców.

6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb organizowania przetargu oraz aukcji, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym:

- 1) sposób zamieszczania ogłoszeń o przetargu oraz aukcji, jak również dane, które powinny być zamieszczone w ogłoszeniu,
 - 2) wymagania, jakie powinien spełniać oferent oraz jakim powinna odpowiadać oferta,
 - 3) termin składania ofert oraz zakończenia przetargu
- z uwzględnieniem konieczności ochrony interesu Skarbu Państwa.

Art. 39. Zawarcie przez spółkę z większościovym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej umowy, której celem jest darowizna lub zwolnienie z długu, oraz innej umowy, której przedmiotem jest wyłącznie świadczenie spółki na rzecz osoby trzeciej, wymaga, pod rygorem nieważności czynności prawnej, zgody rady nadzorczej wyrażonej w formie uchwały.

Art. 40. Przepisu art. 39 nie stosuje się do umów o wartości brutto nieprzekraczającej równowartości w złotych kwoty 5 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu zawarcia umowy, zawartych z jednym podmiotem w ciągu roku kalendarzowego oraz do umów, których celem jest zwolnienie z długu, zawieranych przez banki lub inne instytucje finansowe.

Rozdział 4

Sprawozdawczość, ocena sytuacji ekonomicznej, badanie sprawozdań finansowych w spółkach z udziałem Skarbu Państwa

Art. 41. 1. Osoby wskazane lub wyznaczone przez Skarb Państwa do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej w spółce z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej przekazują, z uwzględnieniem przepisów o obowiązkach informacyjnych emitentów, wynikających z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa:

- 1) sprawozdania, opracowane w szczególności na podstawie udostępnionych im w tym celu przez spółkę informacji o sytuacji prawnej i ekonomicznej;
- 2) informacje o zmianach w składzie organów spółek z udziałem tej spółki, dokonanych z jej inicjatywy.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, rodzaj, zakres i terminy przekazywania ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa sprawozdań zawierających informacje o spółce z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, z uwzględnieniem przepisów o obowiązkach informacyjnych emitentów, wynikających z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz z uwzględnieniem konieczności ochrony interesu Skarbu Państwa, tak aby informacje te pozwalały na dokonywanie analiz w zakresie stanu i dynamiki sytuacji prawnej i ekonomicznej spółki.

Art. 42. 1. Do wykonania badania lub przeglądu sprawozdania finansowego jednoosobowej spółki Skarbu Państwa oraz skonsolidowanego sprawozdania finansowego grupy kapitałowej, w której ta spółka jest jednostką dominującą w rozumieniu przepisów o rachunkowości, wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych dokonuje rada nadzorcza.

2. W spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, w których nie ustanowiono rady nadzorczej, wyboru podmiotu, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zgromadzenie wspólników lub pełnomocnik wspólnika, jeżeli został ustanowiony.

Art. 43. 1. Do podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych, dokonujących badania lub przeglądu sprawozdań finansowych jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz skonsolidowanych sprawozdań finansowych grupy kapitałowej, w której ta spółka jest jednostką dominującą w rozumieniu przepisów o rachunkowości, stosuje się odpowiednio przepisy art. 88 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228), przy czym składane komitetowi audytu oświadczenia, o których mowa w art. 88 pkt 2 lit. a przywołanej ustawy, oraz informacje, o których mowa w art. 88 pkt 2 lit. b i pkt 3 przywołanej ustawy, składa się radzie nadzorczej, jeżeli w danej spółce nie powołano komitetu audytu.

2. Do kluczowych biegłych rewidentów dokonujących badania lub przeglądu sprawozdań finansowych jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz skonsolidowanych sprawozdań finansowych grupy kapitałowej, w której ta spółka jest jednostką dominującą w rozumieniu przepisów o rachunkowości, stosuje się odpowiednio art. 89 i 90 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym.

3. Do biegłych rewidentów uczestniczących w badaniu lub przeglądzie sprawozdań finansowych jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz skonsolidowanych sprawozdań finansowych grupy kapitałowej, w której ta spółka jest jednostką dominującą w rozumieniu przepisów o rachunkowości, stosuje się odpowiednio art. 90 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym.

DZIAŁ II

Podmioty o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa

Art. 44. 1. Za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa może zostać uznana spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna niebędąca spółką, posiadająca szczególne znaczenie dla interesów gospodarczych Skarbu Państwa lub szczególny wpływ na stabilność i bezpieczeństwo infrastruktury niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania gospodarki krajowej, w tym jej poszczególnych sektorów, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) pozostaje we władztwie korporacyjnym Skarbu Państwa, w rozumieniu ust. 2;
- 2) prowadzi działalność w przynajmniej jednym z przedmiotów wymienionych w ust. 3 lub w skład jej przedsiębiorstwa wchodzi przynajmniej jeden rodzaj infrastruktury z wymienionych w ust. 4.

2. Podmiot pozostaje we władztwie korporacyjnym Skarbu Państwa, jeżeli:

- 1) Skarb Państwa w stosunku do tego podmiotu:
 - a) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w organie stanowiącym podmiotu, także jako zastawnik albo użytkownik, bądź w organie zarządzającym tego podmiotu, także na podstawie porozumień z innymi osobami lub
 - b) posiada uprawnienie do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających, nadzorujących lub administrujących, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
 - c) posiada uprawnienie do kierowania polityką finansową i operacyjną podmiotu w sposób samodzielny lub przez wyznaczone przez Skarb Państwa osoby lub jednostki na podstawie umowy zawartej z innymi

- uprawnionymi do głosu, posiadającymi, na podstawie statutu, łącznie ze Skarbem Państwa, większość ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym, lub
- d) posiada prawo do całego albo do części mienia podmiotu, lub
 - e) zarządza podmiotem lub podmiot ten przekazuje Skarbowi Państwa zysk – na podstawie umowy przewidującej zarządzanie lub przekazywanie zysku, lub
 - f) jest akcjonariuszem podmiotu, którego członkowie zarządu w poprzednim roku obrotowym, w ciągu bieżącego roku obrotowego i do czasu sporządzenia sprawozdania finansowego za bieżący rok obrotowy, stanowią jednocześnie więcej niż połowę składu zarządu tego podmiotu lub osoby, które zostały powołane do pełnienia tych funkcji w rezultacie wykonywania przez Skarb Państwa prawa głosu w organach tego podmiotu, lub
 - g) posiada zdolność do decydowania w inny sposób o kierunkach działalności podmiotu, w szczególności na podstawie odrębnych przepisów prawa lub umowy przewidującej zarządzanie tym podmiotem albo
- 2) inny podmiot pozostający we władztwie korporacyjnym Skarbu Państwa w stosunku do tego podmiotu:
- a) spełnia przesłanki przyznania statusu przedsiębiorcy dominującego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.¹¹⁾) lub
 - b) spełnia przesłanki jednostki dominującej lub jednostki dominującej wyższego szczebla, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r.

- o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 i Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278), lub
- c) wywiera decydujący wpływ w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 września 2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców.

3. Działalnością o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa jest działalność gospodarcza, której przedmiotem jest:

- 1) wykonywanie działalności operatora systemu przesyłowego gazowego albo elektroenergetycznego lub
- 2) wytwarzanie energii elektrycznej, lub
- 3) produkcja benzyn silnikowych lub oleju napędowego, lub
- 4) transport rurociągowy w zakresie ropy naftowej, benzyn silnikowych lub oleju napędowego, lub
- 5) magazynowanie i przechowywanie towarów w zakresie benzyn silnikowych, oleju napędowego, gazu ziemnego, lub
- 6) podziemne magazynowanie ropy naftowej lub gazu ziemnego, lub
- 7) przeładunek towarów w portach morskich, w szczególności w zakresie ropy naftowej i jej produktów oraz skroplonego gazu ziemnego, lub
- 8) wydobywanie węgla kamiennego lub gazu ziemnego, lub
- 9) wydobywanie i przerób rudy miedzi, lub
- 10) działalność finansowa, lub
- 11) działalność ubezpieczeniowa, lub
- 12) świadczenie usług pocztowych, lub
- 13) produkcja uzbrojenia lub sprzętu wojskowego.

4. Infrastrukturą o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa jest infrastruktura:

- 1) systemu przesyłowego gazowego lub elektroenergetycznego,

- 2) telekomunikacyjna umożliwiająca przesyłanie sygnałów publicznej radiofonii i telewizji między nadawcą a siecią nadajników lub
- 3) kolejowa, lub
- 4) lotnicza, lub
- 5) przeznaczona do produkcji uzbrojenia lub sprzętu wojskowego.

5. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wykaz podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, z uwzględnieniem istotnego udziału danego podmiotu w rynku, wysokości dochodów budżetu państwa z tytułu praw majątkowych związanych z władztwem korporacyjnym Skarbu Państwa lub dochodów z ustawowo określonych monopoli państwa.

Art. 45. 1. Osobą:

- 1) wskazaną lub wyznaczoną przez Skarb Państwa lub państwową osobę prawną do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej w spółce, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa,
- 2) powołaną do pełnienia funkcji członka organu nadzorczego państwowej osoby prawnej, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, a niebędącej spółką
 - może być wyłącznie osoba, która posiada rekomendację, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 lub 2.

2. Do osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powoływanej do rady nadzorczej spółki uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa po przeprowadzeniu przez Komitet oceny, o której mowa w art. 20 ust. 6, nie stosuje się art. 30 ust. 1 pkt 4.

Art. 46. 1. W spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu

Państwa, członków zarządu powołuje, odwołuje i zawiesza w czynnościach rada nadzorcza. Powoływanie członków zarządu w takiej spółce nie wymaga przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 2.

2. Organem właściwym do powoływania, zawieszania i odwoływania członków organu zarządzającego państwowej osoby prawnej, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, a niebędącej spółką, jest organ lub podmiot wskazany w przepisach regulujących ustrój tej państwowej osoby prawnej.

Art. 47. 1. Organem właściwym do ustalania wysokości wynagrodzenia członków rady nadzorczej w spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, jest walne zgromadzenie.

2. Organem właściwym do ustalania wysokości wynagrodzenia członków organu nadzorczego państwowej osoby prawnej, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, a niebędącej spółką, jest organ lub podmiot właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa wobec tej państwowej osoby prawnej, w szczególności: organ założycielski, organ, który utworzył ten podmiot, organ, który sprawuje nadzór nad działalnością tego podmiotu.

Art. 48. 1. W spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, wynagrodzenia członków zarządu oraz inne świadczenia związane z pracą ustala rada nadzorcza.

2. Organem właściwym do ustalania wysokości wynagrodzenia członków organu zarządzającego państwowej osoby prawnej, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, a niebędącej spółką, jest organ lub podmiot wskazany w przepisach regulujących ustrój tej osoby prawnej.

3. W strukturze organu właściwego do ustalania wynagrodzenia członków organu zarządzającego podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa tworzy się komitet do spraw nominacji i wynagrodzeń.

4. Warunki wynagradzania oraz przyznawania innych świadczeń związanych z pracą członkom organów zarządzających w podmiotach, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się na podstawie rekomendacji komitetu, o którym mowa w ust. 3.

5. Rekomendacji, o której mowa w ust. 4, dokonuje się z uwzględnieniem wyników ekonomiczno-finansowych podmiotu oraz stopnia realizacji przyjętych przez niego programów restrukturyzacyjnych, rozwojowych, inwestycyjnych, zmierzających do poprawy efektywności gospodarowania jego mieniem, jak również poprawy jego sytuacji ekonomiczno-finansowej i zwiększenia jego wartości.

Art. 49. 1. W podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa informacje dotyczące:

- 1) wysokości wynagrodzenia członków statutowych organów nadzorczych,
- 2) regulaminu wynagradzania członków organów zarządzających,
- 3) wysokości i składników wynagrodzenia, innych świadczeń związanych z pracą oraz odpraw przysługujących członkom organów zarządzających

– są jawne i nie podlegają ochronie danych osobowych ani tajemnicy handlowej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, podlegają publikacji na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz na stronie internetowej danego podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa.

Art. 50. 1. Podmiot wykonujący uprawnienia Skarbu Państwa w podmiocie o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, w terminie do końca trzeciego miesiąca następującego po upływie każdych kolejnych sześciu miesięcy roku obrotowego, dokonuje oceny sytuacji ekonomicznej tego podmiotu.

2. W przypadku, w którym podmiotem wykonującym uprawnienia Skarbu Państwa w państwowej osobie prawnej uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, a niebędącej spółką, jest inny podmiot, niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, podmiot ten przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa wyniki oceny, o której mowa w ust. 1 – w terminie do końca czwartego miesiąca następującego po zakończeniu połowy roku obrotowego.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określa, w drodze rozporządzenia, sposób dokonywania oceny sytuacji ekonomicznej podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, biorąc pod uwagę przedmiot ich działalności, wskaźniki ekonomiczne określające efektywność gospodarowania majątkiem oraz dane zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1.

Art. 51. 1. Przepisy niniejszej ustawy dotyczące podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa stosuje się wyłącznie do podmiotów umieszczonych w wykazie, o którym mowa w art. 44 ust. 5.

2. Do spółek z udziałem Skarbu Państwa uznanych za podmioty o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa stosuje się odpowiednie przepisy Działu I rozdział 3 i rozdział 4 – w zakresie nieuregulowanym odrębnie w przepisach niniejszego Działu.

Tytuł IV

Przekształcenia własnościowe

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 52. Komercjalizacja polega na przekształceniu przedsiębiorstwa państwowego w spółkę. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, spółka ta wstępuje we wszystkie stosunki prawne, których podmiotem było przedsiębiorstwo państwowe, bez względu na charakter prawny tych stosunków.

Art. 53. 1. Prywatyzacja polega na:

- 1) obejmowaniu akcji w podwyższonym kapitale zakładowym jednoosobowych spółek Skarbu Państwa lub
- 2) nabywaniu akcji należących do Skarbu Państwa w spółkach – przez podmioty inne niż Skarb Państwa lub inne niż państwowe osoby prawne.

2. Nie jest prywatyzacją:

- 1) nabycie przez spółkę od Skarbu Państwa akcji własnych w celu umorzenia za wynagrodzeniem;
- 2) zbycie akcji, o którym mowa w art. 62 ust. 1 i 5;
- 3) wniesienie przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa w trybie art. 64 – 69.

3. Rada Ministrów może wyrazić zgodę na wniesienie akcji jednoosobowej spółki Skarbu Państwa do innej jednoosobowej spółki Skarbu Państwa w zamian za objęcie akcji w podwyższonym kapitale zakładowym tej spółki.

DZIAŁ II

Komercjalizacja przedsiębiorstw państwowych

Rozdział 1

Postępowanie w sprawie komercjalizacji

Art. 54. 1. Komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego dokonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

2. Komercjalizacji mogą podlegać przedsiębiorstwa państwowe, z wyjątkiem przedsiębiorstw państwowych:

- 1) postawionych w stan likwidacji;
- 2) postawionych w stan upadłości;

- 3) wykonujących prawomocną decyzję o podziale lub łączeniu przedsiębiorstwa państwowego;
- 4) w stosunku do których toczy się postępowanie upadłościowe z możliwością zawarcia układu – do chwili uprawomocnienia się układu;
- 5) zarządzanych na podstawie umowy o zarządzaniu przedsiębiorstwem zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba że zarządca wystąpi z wnioskiem o komercjalizację przedsiębiorstwa państwowego oraz z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem państwowym, o których mowa w rozdziale 8a ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych, wygasają z dniem wpisania spółki do rejestru przedsiębiorców.

4. W przypadku komercjalizacji, o której mowa w art. 55 ust. 1 pkt 3 lub art. 61 ust. 1, przepisu ust. 2 pkt 5 nie stosuje się.

Art. 55. 1. Komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego dokonuje się:

- 1) na wniosek organu założycielskiego przedsiębiorstwa państwowego;
- 2) na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa państwowego i rady pracowniczej oraz odpowiednio dyrektora albo rady pracowniczej przedsiębiorstwa państwowego, w którym nie działa jeden z tych dwóch organów;
- 3) z własnej inicjatywy ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

2. W przypadku komercjalizacji z własnej inicjatywy minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiadamia o zamiarze komercjalizacji dyrektora przedsiębiorstwa państwowego, radę pracowniczą oraz organ założycielski przedsiębiorstwa państwowego.

3. W przypadku komercjalizacji na wniosek organu założycielskiego, zawiadomienia dyrektora przedsiębiorstwa państwowego oraz rady pracowniczej o zamiarze komercjalizacji dokonuje organ założycielski.

4. Dyrektor przedsiębiorstwa państwowego jest zobowiązany doręczyć ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, w terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, kwestionariusz przedsiębiorstwa państwowego przeznaczonego do komercjalizacji, wraz z dokumentami określonymi w przepisach, o których mowa w ust. 6. O niedoręczeniu dokumentów przez dyrektora przedsiębiorstwa państwowego minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiadamia organ założycielski, na którym spoczywa obowiązek doręczenia dokumentów w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia o niedoręczeniu dokumentów.

5. W przypadku komercjalizacji na wniosek dyrektora lub rady pracowniczej przedsiębiorstwa państwowego, do wniosku należy dołączyć kwestionariusz przedsiębiorstwa państwowego przeznaczonego do komercjalizacji, wraz z dokumentami określonymi w przepisach, o których mowa w ust. 6.

6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza przedsiębiorstwa państwowego przeznaczonego do komercjalizacji oraz wykaz dokumentów niezbędnych do sporządzenia aktu komercjalizacji, mając na uwadze konieczność ustalenia sytuacji prawno-organizacyjnej przedsiębiorstwa oraz jego sytuacji ekonomiczno-finansowej.

Art. 56. 1. Z zastrzeżeniem ust. 3, pracownicy komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego stają się, z mocy prawa, pracownikami spółki.

2. Do pełnienia funkcji prezesa pierwszego zarządu spółki powstałej w wyniku komercjalizacji powołuje się dyrektora komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego, chyba że nie wyrazi on zgody na pełnienie tej funkcji.

3. Stosunek pracy dyrektora przedsiębiorstwa państwowego oraz pracowników zatrudnionych na podstawie powołania wygasa, z dniem wykreślenia przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorców.

4. Pracownikom, o których mowa w ust. 3, przysługuje odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, ustalana według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. Odprawa ta nie przysługuje w wypadku zatrudnienia w spółce na stanowisku równorzędnym lub wyższym.

Art. 57. Bilans zamknięcia przedsiębiorstwa państwowego staje się bilansem otwarcia spółki, przy czym suma kapitałów własnych spółki jest równa sumie funduszy własnych na dzień bilansu zamknięcia przedsiębiorstwa państwowego.

Art. 58. 1. W wypadku niezatwierdzenia sprawozdania finansowego lub niepodjęcia decyzji w sprawie podziału zysku netto lub określenia sposobu pokrycia straty netto za rok obrotowy poprzedzający komercjalizację, czynności tych dokonuje walne zgromadzenie spółki.

2. Zatwierdzenia sprawozdania finansowego, podziału zysku netto lub określenia sposobu pokrycia straty netto za okres funkcjonowania przedsiębiorstwa państwowego od końca ostatniego pełnego roku obrotowego do dnia komercjalizacji dokonuje walne zgromadzenie spółki.

Art. 59. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa sporządza za Skarb Państwa akt komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego.

2. W akcie komercjalizacji ustala się:

- 1) statut spółki;
- 2) wysokość kapitału zakładowego spółki;
- 3) imiona i nazwiska członków organów pierwszej kadencji;
- 4) osobę upoważnioną do zgłoszenia wniosku o wpisanie spółki do rejestru przedsiębiorców, jeżeli jest to osoba inna niż zarząd.

3. Akt komercjalizacji zastępuje czynności określone w przepisach ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, poprzedzające złożenie wniosku o wpisanie spółki do rejestru przedsiębiorców.

Art. 60. 1. Niezwłocznie po sporządzeniu aktu komercjalizacji zarząd lub osoba upoważniona w tym akcie przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa zgłasza do sądu rejestrowego właściwego dla siedziby spółki wniosek o wpisanie spółki do rejestru przedsiębiorców.

2. Dniem komercjalizacji jest pierwszy dzień miesiąca przypadającego po wpisaniu spółki do rejestru przedsiębiorców. Z tym dniem następuje skutek wykreślenia przedsiębiorstwa państwowego z rejestru.

Rozdział 2

Komercjalizacja w celu komunalizacji oraz komunalizacja spółek z udziałem Skarbu Państwa

Art. 61. 1. Z uzasadnionym wnioskiem dokonania komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego w celu komunalizacji może wystąpić do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa organ wykonawczy:

- 1) jednostki samorządu terytorialnego, na obszarze której znajduje się siedziba tego przedsiębiorstwa, na podstawie uchwały organu stanowiącego tej jednostki;
- 2) związku jednostek samorządu terytorialnego, na obszarze którego znajduje się siedziba tego przedsiębiorstwa, na podstawie uchwały organu stanowiącego tego związku.

2. O wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiadamia dyrektora przedsiębiorstwa państwowego, radę pracowniczą oraz organ założycielski przedsiębiorstwa państwowego.

3. W przypadku nieuwzględnienia wniosku minister właściwy do spraw Skarbu Państwa informuje wnioskujący organ wykonawczy, podając jednocześnie uzasadnienie odmowy.

Art. 62. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, na wniosek organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego, na obszarze której znajduje się siedziba spółki z udziałem Skarbu Państwa, lub na wniosek organu wykonawczego związku jednostek samorządu terytorialnego, na obszarze którego mieści się siedziba tej spółki, może zbyć nieodpłatnie część lub wszystkie należące do Skarbu Państwa akcje tej spółki na rzecz tej jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego, o ile zostały spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) przedmiot działalności spółki jest związany z realizacją zadań własnych tej jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego;
- 2) spółka wykonuje działalność gospodarczą na obszarze składającej wniosek jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) spółka nie jest wpisana na listę podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa lub inne listy spółek o znaczeniu państwowym, tworzone na podstawie przepisów odrębnych.

2. Do zbycia akcji, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹²⁾). Zbycie akcji jest jawne i następuje na podstawie umowy cywilnoprawnej.

3. Uprawnieni pracownicy w spółce powstałej w wyniku komercjalizacji, której akcje zostały nieodpłatnie zbyte w trybie, o którym mowa w ust. 1, zachowują uprawnienia do nieodpłatnego nabycia akcji. Przepisy art. 76 – 81 stosuje się odpowiednio, przy czym kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w zakresie zbywania akcji wykonuje organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego lub organ wykonawczy związku jednostek samorządu terytorialnego.

4. Do ustalenia momentu powstania prawa do nieodpłatnego nabycia akcji przez uprawnionych pracowników oraz rolników lub rybaków stosuje się odpowiednio art. 79 ust. 2.

5. Przepisy, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio do nieodpłatnego zbycia akcji posiadanych przez jednostkę samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego na rzecz innej jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego, przy czym kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w zakresie zbywania akcji wykonuje organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 63. 1. W przypadku sprzedaży przez jednostkę samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego akcji nabytych w trybie, o którym mowa w art. 62 ust. 1 lub ust. 5, część uzyskanych przychodów jednostka samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego przekazuje, w terminie trzech miesięcy od dnia uzyskania przychodów z tego tytułu:

- 1) na wyodrębnione rachunki bankowe państwowych funduszy celowych, w następującej wysokości:
 - a) 5 % przychodów ze sprzedaży akcji – na fundusz, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1,
 - b) 2 % przychodów ze sprzedaży akcji – na fundusz, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2,
 - c) 15 % przychodów ze sprzedaży akcji – na fundusz, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3,
 - d) 2 % przychodów ze sprzedaży akcji – na fundusz, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 4;
- 2) na Fundusz Rezerwy Demograficznej, o którym mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.¹³⁾) – 40 % przychodów ze sprzedaży akcji.

2. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego zbędzie akcje nabyte w trybie, o którym mowa w art. 62 ust. 1

lub ust. 5, w drodze czynności prawnej innej niż sprzedaż, w terminie trzech miesięcy od dnia dokonania takiej czynności, przekazuje:

- 1) na wyodrębnione rachunki bankowe państwowych funduszy celowych, o których mowa w art. 83 ust. 1, kwotę stanowiącą równowartość:
 - a) 5 % wartości księgowej zbytych akcji – na fundusz, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1,
 - b) 2 % wartości księgowej zbytych akcji – na fundusz, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2,
 - c) 15 % wartości księgowej zbytych akcji – na fundusz, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3,
 - d) 2 % wartości księgowej zbytych akcji – na fundusz, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 4,
 - 2) kwotę stanowiącą równowartość 40 % wartości księgowej zbytych akcji – na Fundusz Rezerwy Demograficznej, o którym mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych
- przy czym wartość księgową zbytych akcji ustala się na dzień ich zbycia.

3. Do nieodpłatnego przekazania akcji nabytych przez jednostkę samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego w trybie, o którym mowa w art. 62 ust. 1 lub ust. 5, na rzecz innej jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego, przepisu ust. 2 nie stosuje się.

DZIAŁ III

Wniesienie przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa

Art. 64. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może wydać zarządzenie o wniesieniu przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa.

2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydane w stosunku do przedsiębiorstwa państwowego, którego fundusze własne są niższe niż minimalna wartość kapitału zakładowego, o której mowa w art. 154 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, jeżeli wartość aktywów przedsiębiorstwa, ustalona na podstawie ostatniego bilansu zweryfikowanego przez biegłego rewidenta w drodze wyceny przeprowadzonej metodą skorygowanej wartości aktywów netto z uwzględnieniem wartości aktywów pozabilansowych oraz pasywów pozabilansowych, jest równa co najmniej minimalnej wartości kapitału zakładowego, o której mowa w tym artykule.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może przeznaczyć na pokrycie lub podwyższenie kapitału zakładowego spółki wkład pieniężny pochodzący ze środków państwowych funduszy celowych, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2 i 3, lub wnieść do spółki dopłaty z tych środków.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiadamia organ założycielski oraz organy przedsiębiorstwa państwowego o wydaniu zarządzenia, o którym mowa w ust. 1.

5. Od zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 63 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych.

6. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, podlega ujawnieniu w rejestrze przedsiębiorców.

7. Z dniem doręczenia przedsiębiorstwu państwowemu zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, dotychczasowe organy tego przedsiębiorstwa ulegają rozwiązaniu, a ich kompetencje przejmuje pełnomocnik ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

Art. 65. 1. W zarządzeniu, o którym mowa w art. 64 ust. 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wskazuje osobę, którą ustanawia jako pełnomocnika, określa jego zadania oraz termin wyboru podmiotu, któremu zostanie zlecone oszacowanie wartości oraz ustalenie sytuacji prawnej przedsiębiorstwa wnoszonego do spółki.

2. Udzielenie zlecenia, o którym mowa w ust. 1, jego opracowanie, odbiór i finansowanie odbywa się w trybie określonym w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, Nr 161, poz. 1078 i Nr 182, poz. 1228).

Art. 66. 1. Określone w przepisach ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych czynności związane z wniesieniem przedsiębiorstwa do spółki wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

2. Do pełnienia funkcji prezesa pierwszego zarządu spółki powołuje się pełnomocnika ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, chyba że nie wyrazi na to zgody.

3. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, z dniem wykreślenia przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorców spółka, do której jest wnoszone przedsiębiorstwo, wstępuje we wszystkie stosunki prawne, których podmiotem było przedsiębiorstwo państwowe, bez względu na charakter prawny tych stosunków.

Art. 67. 1. Z dniem wykreślenia z rejestru przedsiębiorców przedsiębiorstwa państwowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1, pracownicy tego przedsiębiorstwa stają się, z mocy prawa, pracownikami spółki, do której jest wnoszone to przedsiębiorstwo, z zastrzeżeniem ust. 2. Przepis art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

2. Stosunek pracy dyrektora przedsiębiorstwa państwowego oraz pracowników zatrudnionych na podstawie powołania wygasa, z mocy prawa, z ostatnim dniem miesiąca, w którym nastąpiło doręczenie zarządzenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

3. Pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, liczonego jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy. Odprawa ta nie przysługuje w wypadku zatrudnienia w spółce na stanowisku równorzędnym lub wyższym.

Art. 68. 1. Po dokonaniu czynności niezbędnych do wniesienia przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa pełnomocnik sporządza bilans zamknięcia przedsiębiorstwa państwowego oraz składa do sądu wniosek o wykreślenie przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorców.

2. Z dniem zarejestrowania spółki lub podwyższenia kapitału spółki, do której jest wnoszone przedsiębiorstwo, przedsiębiorstwo państwowe ulega z urzędu wykreśleniu z rejestru przedsiębiorców.

Art. 69. Z pracownikami, którzy w dniu wydania zarządzenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1, byli członkami rady pracowniczej przedsiębiorstwa państwowego, nie można rozwiązać stosunku pracy za wypowiedzeniem, jak również zmienić za wypowiedzeniem warunków pracy i płacy na niekorzyść pracownika w ciągu jednego roku od dnia wykreślenia przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorców.

DZIAŁ IV

Prywatyzacja

Rozdział 1

Zbywanie akcji

Art. 70. 1. Akcje należące do Skarbu Państwa zbywa w imieniu Skarbu Państwa minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

2. W przypadku nabycia przez spółkę aktywności obywatelskiej akcji prywatyzowanej spółki, akcje spółki aktywności obywatelskiej nie mogą być, w okresie dwóch lat od tego nabycia, zbywane innym akcjonariuszom, niż akcjonariusze mogący tworzyć tę spółkę aktywności obywatelskiej, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Zbycie akcji spółki aktywności obywatelskiej w terminie, o którym mowa w ust. 2, na rzecz innych akcjonariuszy niż akcjonariusze mogący tworzyć tę spółkę aktywności obywatelskiej, może nastąpić, w przypadku gdy nabycie, o którym mowa w ust. 2, było finansowane z kredytu poręczzonego lub na który została

udzielona gwarancja, jeżeli bank udzielający kredytu stwierdzi trwale pogorszenie się wyników ekonomiczno-finansowych spółki i wyrazi zgodę wraz z poręczycielem lub gwarantem na zbycie akcji.

Art. 71. 1. Przed zaoferowaniem do zbycia akcji Skarbu Państwa minister właściwy do spraw Skarbu Państwa:

- 1) dokonuje lub zleca dokonanie analizy mającej na celu oszacowanie wartości przedsiębiorstwa spółki, w tym ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki w zakresie określonym zgodnie z ust. 3;
- 2) może dokonać lub zlecić dokonanie analiz w zakresie:
 - a) ustalenia stanu i perspektyw rozwoju przedsiębiorstwa spółki,
 - b) oceny realizacji obowiązków wynikających z wymogów ochrony środowiska,
 - c) innym, każdorazowo określonym, jeżeli wymaga tego ochrona interesu Skarbu Państwa;
- 3) może zobowiązać spółkę, w której Skarb Państwa posiada większość głosów na walnym zgromadzeniu, do wprowadzenia w jej przedsiębiorstwie zmian wynikających z wymogów ochrony środowiska, a w szczególności wynikających z analizy, o której mowa w pkt 2 lit. b.

2. Podstawą określenia ceny zbywanych akcji należących do Skarbu Państwa jest oszacowanie wartości przedsiębiorstwa spółki, uwzględniające ustalenie sytuacji prawnej majątku spółki oraz wyniki innych analiz, jeżeli były zlecone lub dokonane.

3. Zakres ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki określa każdorazowo minister właściwy do spraw Skarbu Państwa uwzględniając specyfikę spółki oraz poziom zaangażowania kapitałowego Skarbu Państwa w spółce.

4. Od analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, można odstąpić, jeżeli:

- 1) analiza ta została wykonana przed komercjalizacją przedsiębiorstwa państwowego, zaś zbycie akcji ma nastąpić bezpośrednio po wpisaniu spółki do rejestru przedsiębiorców;
- 2) akcje spółki są notowane lub sprzedawane w obrocie zorganizowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub zbywane w trybie, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 7 lub 8;
- 3) cena akcji przeznaczonych do zbycia lub sposób jej ustalenia zostały określone w umowie sprzedaży akcji tej spółki zawartej uprzednio przez Skarb Państwa i Skarb Państwa posiada w spółce nie więcej niż 50 % kapitału zakładowego;
- 4) akcje należące do Skarbu Państwa są zbywane na rzecz innych państwowych osób prawnych lub są zbywane spółce na zasadach określonych odpowiednio w art. 199 oraz 359 i 362 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 5) zbywane są akcje spółki, w której Skarb Państwa posiada nie więcej niż 25 % kapitału zakładowego;
- 6) akcje są zbywane w trybie, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, 5, 9 lub art. 72 ust. 3, o ile w każdym z tych trybów są spełnione łącznie następujące warunki:
 - a) tryb zbywania akcji ma charakter nieograniczony, niedyskryminujący, przejrzysty i otwarty dla wszystkich,
 - b) w umowie prywatyzacyjnej nie występują żadne warunki pozacenowe, które mogą prowadzić do obniżenia ceny sprzedaży akcji,
 - c) zbycie akcji ma nastąpić na rzecz oferenta, który zaproponował najwyższą cenę nabycia akcji,
 - d) oferentom zapewnia się wystarczającą ilość czasu i informacji do przeprowadzenia własnego oszacowania

wartości przedsiębiorstwa spółki, której nabyciem akcji są zainteresowani.

5. Od ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki można odstąpić, jeżeli zbywane są akcje spółki, w której Skarb Państwa posiada nie więcej niż 50 % kapitału zakładowego.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, z wyłączeniem zakresu ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki,
- 2) zakres analiz, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a i b,
- 3) sposób opracowania i finansowania analiz, o których mowa w ust. 1
 - z uwzględnieniem konieczności należytego zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa.

7. Do zlecenia analiz, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Art. 72. 1. Z zastrzeżeniem przepisów rozdziału 2, akcje należące do Skarbu Państwa są zbywane w trybie:

- 1) oferty ogłoszonej publicznie;
- 2) przetargu publicznego;
- 3) negocjacji podjętych na podstawie publicznego zaproszenia;
- 4) przyjęcia oferty w odpowiedzi na wezwanie ogłoszone na podstawie art. 72 – 74 lub art. 91 ust. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych;
- 5) aukcji ogłoszonej publicznie, prowadzonej w formie ustnej albo za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej;

- 6) sprzedaży akcji w obrocie zorganizowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 7) sprzedaży na podstawie oferty publicznej akcji objętych prospektem emisyjnym lub memorandum informacyjnym, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, sporządzonym w związku z tą ofertą lub dopuszczeniem tych akcji do obrotu na rynku regulowanym;
- 8) stabilizacji pomocniczej na warunkach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 336 z 23.12.2003, str. 33; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 6, str. 342) oraz poprzez udzielanie pożyczek akcji w celu realizacji stabilizacji pomocniczej;
- 9) sprzedaży akcji, poza obrotem zorganizowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z użyciem systemu kojarzącego oferty kupna i sprzedaży, zorganizowanego i prowadzonego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb zbywania akcji oraz warunki, jakie powinny spełniać: oferta zbycia akcji w trybie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zaproszenie do składania ofert nabycia akcji w przetargu publicznym, zaproszenie do negocjacji, które mogą dotyczyć zobowiązań inwestycyjnych, zobowiązań związanych z ochroną środowiska, a także zobowiązań związanych z ochroną interesów pracowników i innych osób związanych ze spółką, zaproszenie do wzięcia udziału w aukcji ogłoszonej publicznie oraz zbycie akcji

w trybie, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, uwzględniając konieczność zapewnienia jawności i przejrzystości procesowi prywatyzacji.

3. Rada Ministrów może wyrazić zgodę na inny, niż przewidziany w ust. 1, tryb zbywania akcji.

4. Akcje należące do Skarbu Państwa mogą być zbywane w trybie innym niż określony w ust. 1, bez obowiązku występowania o zgodę Rady Ministrów, jeżeli:

- 1) nabywca i cena są wskazane w umowie prywatyzacyjnej, a zbycie dotyczy akcji spółek, w których Skarb Państwa posiada mniej niż 50 % kapitału zakładowego, lub
- 2) zbycie dotyczy akcji spółek, w których Skarb Państwa posiada nie więcej niż 25 % kapitału zakładowego.

Art. 73. Zbycie akcji należących do Skarbu Państwa z naruszeniem art. 72 jest nieważne.

Art. 74. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób finansowania zbywania akcji oraz formę zapłaty za akcje nabywane od Skarbu Państwa, uwzględniając zapewnienie przejrzystości procedur i należyte zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa.

Art. 75. W razie upadłości nabywcy akcji Skarbu Państwa w spółkach z udziałem Skarbu Państwa, wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu spłaty należności za nabycie akcji zaspokajane są w kolejności przewidzianej do zaspokojenia zobowiązań podatkowych.

Rozdział 2

Uprawnienia pracowników do nabywania akcji należących do Skarbu Państwa w spółce powstałej w wyniku komercjalizacji

Art. 76. 1. Uprawnionym pracownikom przysługuje prawo do nieodpłatnego nabycia, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, do 15 % akcji objętych przez Skarb Państwa w dniu wpisania do rejestru spółki powstałej w wyniku komercjalizacji.

2. Łączna wartość nominalna akcji przeznaczonych do nieodpłatnego nabycia przez uprawnionych pracowników nie może przekroczyć iloczynu liczby uprawnionych pracowników oraz kwoty osiemnastu średnich wynagrodzeń miesięcznych w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat z zysku, obliczonych z okresu sześciu miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym dokonano prywatyzacji.

3. W przypadku spółki powstałej w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego, które miało na dzień wykreślenia z rejestru przedsiębiorców uregulowane zobowiązania wobec budżetu państwa oraz z tytułu ubezpieczeń społecznych, w iloczynie, o którym mowa w ust. 2, kwotę osiemnastu średnich wynagrodzeń zastępuje się kwotą dwudziestu czterech średnich wynagrodzeń.

4. Prawo do nieodpłatnego nabycia akcji może być wykorzystane przez uprawnionych pracowników tylko w jednej spółce; uprawniony przed nabyciem akcji składa oświadczenie, że nie skorzystał z prawa do nieodpłatnego nabycia akcji w innej spółce.

5. Akcje zbywa się nieodpłatnie w grupach wyodrębnionych ze względu na okresy zatrudnienia uprawnionych pracowników w komercjalizowanym przedsiębiorstwie państwowym, jego poprzedniku prawnym i w spółce powstałej w wyniku komercjalizacji tego przedsiębiorstwa państwowego. Czynności związane z dokonaniem podziału uprawnionych pracowników na grupy i ustaleniem liczby akcji przypadających na każdą z tych grup są przeprowadzane i finansowane przez spółkę.

6. Nieodpłatne zbycie udziałów na rzecz uprawnionych pracowników następuje w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Przepisu art. 180 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

7. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady podziału uprawnionych pracowników na grupy, wyodrębniane ze względu na okresy zatrudnienia, o których mowa w ust. 5, i ustalenia liczby akcji przypadających na każdą z tych grup oraz tryb nabywania akcji przez

uprawnionych pracowników, z uwzględnieniem interesu Skarbu Państwa i uprawnionych pracowników.

Art. 77. 1. Rolnikom lub rybakom przysługuje prawo do nieodpłatnego nabycia, do 15 % akcji objętych przez Skarb Państwa w dniu wpisania do rejestru spółki powstałej w wyniku komercjalizacji. Przepisy art. 76 ust. 2 lub 3 oraz ust. 6 stosuje się odpowiednio.

2. Liczba akcji przypadająca na jednego rolnika lub rybaka nie może przekroczyć najwyższej liczby akcji przypadającej na jednego uprawnionego pracownika.

3. Każdemu rolnikowi i rybakowi przysługuje prawo nabycia akcji w równej liczbie.

4. Rolnicy i rybacy mają prawo do nabycia akcji nie więcej niż w dwóch spółkach.

5. Czynności związane ze sporządzeniem listy rolników i rybaków są przeprowadzane i finansowane przez spółkę.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa i rozwoju wsi określa, w drodze rozporządzenia, sposób wykazania przez uprawnionych rolników i rybaków okoliczności, o których mowa w art. 2 pkt 18, oraz szczegółowy tryb nabywania przez nich akcji, z uwzględnieniem interesu Skarbu Państwa oraz rolników i rybaków.

Art. 78. W przypadku obniżenia kapitału zakładowego spółki przed dniem prywatyzacji, uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom przysługuje prawo do nieodpłatnego nabycia do 15 % akcji należących do Skarbu Państwa w kapitale zakładowym spółki po zarejestrowaniu obniżenia kapitału zakładowego. Do nieodpłatnego nabycia akcji stosuje się odpowiednio przepisy art. 76 i 77 oraz art. 79 – 82.

Art. 79. 1. Uprawnieni pracownicy oraz rolnicy lub rybacy mogą skorzystać z prawa do nabycia akcji nieodpłatnie, o ile w ciągu sześciu miesięcy od dnia wpisania do rejestru spółki powstałej w wyniku komercjalizacji złożą pisemne oświadczenie

o zamiarze nabycia akcji. Niezłożenie oświadczenia w powyższym terminie powoduje utratę prawa do nieodpłatnego nabycia akcji.

2. Prawo do nieodpłatnego nabycia akcji powstaje po upływie trzech miesięcy od dnia prywatyzacji i wygasa z upływem dwudziestu czterech miesięcy od dnia powstania tego prawa. Jeżeli prywatyzacja nastąpiła w okresie, o którym mowa w ust. 1, prawo do nieodpłatnego nabycia akcji powstaje po trzech miesiącach od upływu terminu na złożenie oświadczenia o zamiarze nabycia akcji.

3. Akcje nabyte nieodpłatnie przez uprawnionych pracowników oraz przez rolników lub rybaków nie mogą być przedmiotem obrotu przed upływem dwóch lat od powstania prawa do nieodpłatnego nabycia akcji, z tym że akcje nabyte przez pracowników pełniących funkcję członków zarządu spółki – przed upływem trzech lat od dnia powstania prawa do nieodpłatnego nabycia akcji.

4. Jeżeli umowa zbycia akcji na zasadach ogólnych przewiduje, że nabywca akcji będący stroną tej umowy po wykonaniu określonych w niej zobowiązań będzie mógł nabyć kolejne akcje, a termin ich wykonania przypada po upływie okresów, o których mowa w ust. 3, akcje nabyte nieodpłatnie mogą być przedmiotem obrotu po trzech i odpowiednio po sześciu miesiącach od dnia wykonania tych zobowiązań.

5. Akcje nabyte nieodpłatnie przez uprawnionych pracowników oraz przez rolników lub rybaków nie mogą być przedmiotem przymusowego wykupu, o którym mowa w art. 418 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, w terminach określonych w ust. 3.

6. Do akcji pracodawcy nabytych od Skarbu Państwa, wnoszonych do funduszu emerytalnego zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1207, z późn. zm.¹⁴⁾), nie stosuje się ograniczeń wynikających z ust. 3 lub ust. 4.

7. Umowa mająca za przedmiot zbycie akcji nabytych nieodpłatnie lub zbycie albo obciążenie praw z tych akcji, zawarta przed upływem terminów określonych w ust. 3 lub ust. 4, jest nieważna.

Art. 80. 1. W przypadku połączenia spółki powstałej w wyniku komercjalizacji z inną spółką, podziału tej spółki, jej przekształcenia lub, z zastrzeżeniem ust. 3, wniesienia przez Skarb Państwa jej akcji do innej spółki, do nieodpłatnego nabywania akcji przez uprawnionych pracowników oraz rolników lub rybaków stosuje się odpowiednio art. 76 – 79, art. 81 i art. 82.

2. W przypadku podziału spółki powstałej w wyniku komercjalizacji do nieodpłatnego nabywania akcji przez uprawnionych pracowników oraz rolników lub rybaków, w spółce podlegającej podziałowi oraz spółkach powstałych w wyniku podziału, nie stosuje się ograniczeń określonych w art. 76 ust. 4 i art. 77 ust. 4.

3. W przypadku wniesienia 100 % akcji należących do Skarbu Państwa w jednoosobowej spółce Skarbu Państwa powstałej w wyniku komercjalizacji do innej jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom przysługuje ekwiwalent prawa do nieodpłatnego nabycia akcji w postaci wynagrodzenia należnego z tytułu umorzenia akcji wypłaconego przez spółkę. Wypłata tego wynagrodzenia może być dokonana przez spółkę w ratach, oprocentowanych w wysokości nie niższej niż wskaźnik wzrostu cen dóbr inwestycyjnych, ogłaszany co kwartał przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 81. 1. Prawo do nieodpłatnego nabycia akcji podlega dziedziczeniu, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4.

2. Spadkobierca uprawnionego pracownika, rolnika lub rybaka może skorzystać z prawa do nieodpłatnego nabycia akcji, o ile uprawniony pracownik, rolnik lub rybak złożył oświadczenie o zamiarze nieodpłatnego nabycia akcji, w terminie, o którym mowa w art. 79 ust. 1.

3. W przypadku śmierci uprawnionego pracownika, rolnika lub rybaka, w okresie sześciu miesięcy od dnia wpisania spółki do rejestru, spadkobierca może skorzystać z prawa do nieodpłatnego nabycia akcji, o ile złoży oświadczenie o zamiarze nieodpłatnego nabycia akcji, w terminie, o którym mowa w art. 79 ust. 1. Do złożenia oświadczenia o zamiarze nieodpłatnego nabycia akcji przez spadkobiercę osoby uprawnionej nie jest wymagane przedstawienie postanowienia sądu

o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza.

4. Spadkobierca uprawnionego pracownika, rolnika lub rybaka może nieodpłatnie nabyć akcje spółki pod warunkiem przedstawienia prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza, w terminie, o którym mowa w art. 79 ust. 2.

5. W przypadku śmierci uprawnionego pracownika, rolnika lub rybaka termin do skorzystania z prawa do nieodpłatnego nabycia akcji, o którym mowa w art. 79 ust. 2, nie rozpoczyna biegu, a rozpoczęty ulega przerwaniu do czasu uzyskania prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, a w przypadku przedstawienia zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza ulega przedłużeniu o miesiąc, o ile zostaną łącznie spełnione następujące warunki:

- 1) śmierć uprawnionego pracownika, rolnika lub rybaka nastąpiła przed upływem terminu wygaśnięcia prawa do nieodpłatnego nabycia akcji, o którym mowa w art. 79 ust. 2;
- 2) oświadczenie o zamiarze nabycia akcji zostało złożone przez uprawnionego pracownika, rolnika lub rybaka albo jego spadkobiercę z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 79 ust. 1;
- 3) został złożony wniosek o stwierdzenie nabycia spadku nie później niż w dniu, w którym upłynął termin, o którym mowa w art. 79 ust. 2, albo w tym terminie został przedstawiony zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia sporządzony przez notariusza.

6. W razie przerwania biegu terminu, o którym mowa w ust. 5, termin ten biegnie na nowo od dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku.

7. Nabycie przez spadkobiercę akcji w wyniku dziedziczenia prawa do nieodpłatnego nabycia akcji po uprawnionym pracowniku, nie uważa się za

skorzystanie przez spadkobiercę, będącego równocześnie uprawnionym pracownikiem, z przysługującego mu prawa do nieodpłatnego nabycia akcji.

Art. 82. 1. W przypadku wniesienia akcji spółki powstałej w wyniku komercjalizacji do spółki z udziałem Skarbu Państwa minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może zaoferować uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom możliwość wykonania ich prawa do nieodpłatnego nabycia akcji, w drodze nabycia akcji spółki z udziałem Skarbu Państwa, objętych w zamian za wniesione akcje spółki powstałej w wyniku komercjalizacji.

2. Zaoferowanie uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom możliwości wykonania ich prawa do nieodpłatnego nabycia akcji, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić niezwłocznie po zarejestrowaniu uchwały walnego zgromadzenia o podwyższeniu kapitału spółki, do której Skarb Państwa wniósł akcje spółki powstałej w wyniku komercjalizacji.

3. Podstawą ustalenia liczby przysługujących uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom akcji spółki, do której wniesiono akcje spółki powstałej w wyniku komercjalizacji, jest wycena wartości aportu w postaci akcji spółki powstałej w wyniku komercjalizacji oraz ustalony na jej podstawie parytet służący określeniu liczby akcji obejmowanych przez Skarb Państwa w zamian za wnoszone akcje. Liczba akcji zbywanych nieodpłatnie uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom powinna być proporcjonalna do liczby akcji należnych im na podstawie art. 76 albo art. 77 i określa się ją na podstawie stosunku liczby akcji wnoszonych do liczby akcji objętych przez Skarb Państwa.

4. Uprawnieni pracownicy oraz rolnicy lub rybacy mogą skorzystać z prawa do nieodpłatnego nabycia akcji spółki, do której Skarb Państwa wniósł akcje spółki powstałej w wyniku komercjalizacji, o ile w ciągu dwóch miesięcy od dnia złożenia im oferty, o której mowa w ust. 1, złożą spółce powstałej w wyniku komercjalizacji pisemne oświadczenie o zamiarze wykonania przysługującego im prawa do nieodpłatnego nabycia akcji. Niezłożenie oświadczenia w powyższym terminie powoduje utratę prawa do wykonania prawa nieodpłatnego nabycia akcji w spółce, do której Skarb Państwa wniósł akcje spółki powstałej w wyniku komercjalizacji.

5. Do nabycia akcji, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 76 – 79.

DZIAŁ V

Państwowe fundusze celowe zasilane z przychodów uzyskanych z prywatyzacji

Art. 83. 1. Tworzy się następujące państwowe fundusze celowe:

- 1) Fundusz Reprywatyzacji, na rachunku którego są gromadzone środki pochodzące ze sprzedaży 5 % akcji należących do Skarbu Państwa w każdej ze spółek powstałych w wyniku komercjalizacji oraz odsetki od tych środków, z przeznaczeniem na cele związane z zaspakajaniem roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa, poprzez:
 - a) wypłatę odszkodowań, wynikających z prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych, wydanych w związku z nacjonalizacją mienia,
 - b) wypłatę odszkodowań przyznanych na podstawie art. 10 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149, z późn. zm.¹⁵⁾),
 - c) pokrycie kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego, w tym wynagrodzeń biegłych sądowych za sporządzanie ekspertyz, których koszty w wyroku ponosi pozwany – Skarb Państwa,
 - d) pokrycie kosztów zastępstwa procesowego w sprawach prowadzonych poza granicami kraju,

e) pokrycie kosztów wynagrodzeń wypłacanych na podstawie umów cywilnoprawnych w zakresie specjalistycznych opinii i analiz, w ramach realizacji celów, o których mowa w lit. a – d;

- 2) Fundusz Skarbu Państwa, na rachunku którego gromadzi się:
- a) 2 % środków pochodzących ze zbycia akcji należących do Skarbu Państwa w danym roku budżetowym oraz odsetki od tych środków,
 - b) przejęte środki finansowe oraz środki finansowe uzyskane ze zbycia mienia, o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych, oraz odsetki od tych środków,
 - c) opłaty z tytułu egzaminów, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 4, oraz odsetki od tych środków
– z przeznaczeniem na pokrycie kosztów prywatyzacji, gospodarowania mieniem Skarbu Państwa, uzupełnienie środków brakujących na pokrycie kosztów procesów likwidacyjnych i postępowania upadłościowego, podwyższenie kapitału zakładowego spółek z udziałem Skarbu Państwa, wniesienie do spółek dopłat, kosztów przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 31, oraz na wykonywanie przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa innych ustawowo określonych zadań, w szczególności zadań wynikających z tytułu II niniejszej ustawy;
- 3) Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców, na rachunku którego gromadzi się 15 % przychodów uzyskanych z prywatyzacji w danym roku budżetowym oraz odsetki od tych środków z przeznaczeniem na pomoc w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców, w tym przedsiębiorców publicznych, o których mowa w ustawie z dnia 22 września

2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców, oraz na udzielanie wsparcia niebędącego pomocą publiczną;

- 4) Fundusz Nauki i Technologii Polskiej, na rachunku którego gromadzi się 2 % środków pochodzących ze zbycia akcji należących do Skarbu Państwa w danym roku budżetowym oraz odsetki od tych środków, z przeznaczeniem na cele związane z rozwojem nauki i technologii polskiej obejmujące wspieranie szczególnie ważnych kierunków badań naukowych lub prac rozwojowych określanych w założeniach polityki naukowo-technicznej państwa, wspieranie inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych oraz promocję i upowszechnianie nauki.

2. Ustawa budżetowa może określić, na dany rok budżetowy, inną wysokość wskaźników, od których uzależniona jest wysokość kwoty przychodów z prywatyzacji przeznaczonych na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami budżetu państwa i nie zagraża realizacji zadań finansowanych ze środków Funduszy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3.

3. Dysponentem funduszy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, jest minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, a dysponentem funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest minister właściwy do spraw nauki.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może przekazywać, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, z Funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, na przychody budżetu państwa, nadwyżkę stanowiącą różnicę między przychodami tego Funduszu uzyskanymi w poprzednim roku budżetowym a sumą wydatków poniesionych w poprzednim roku budżetowym oraz planowanych do poniesienia w danym roku budżetowym na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Środki zgromadzone na rachunku funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może przekazywać na przychody budżetu państwa.

6. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa podwyższa corocznie kapitał zakładowy Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. o kwotę stanowiącą 1/3 przychodów funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, z przeznaczeniem tych środków na udzielanie pomocy na ratowanie i na restrukturyzację przedsiębiorców innych niż małe i średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008).

7. Z przychodów uzyskanych z prywatyzacji przeznacza się, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.¹⁶⁾) środki na rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa.

8. Środki uzyskane ze zbycia przez Skarb Państwa akcji w trybie określonym w art. 72 ust. 1 pkt 8, są przekazywane na rachunek przychodów z prywatyzacji następnego dnia po rozliczeniu wykonania opcji typu greenshoe w ramach stabilizacji pomocniczej, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych.

9. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia gospodarki finansowej Funduszy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, w tym elementy rocznego planu finansowego, mając na względzie potrzebę zapewnienia prawidłowej gospodarki finansowej Funduszy. W przypadku Funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rozporządzenie określa również, sposób postępowania w zakresie uzupełnienia środków brakujących na pokrycie kosztów procesów likwidacyjnych i postępowania upadłościowego.

Art. 84. Przychody ze sprzedaży należących do Skarbu Państwa akcji, stanowiących do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach

w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, z późn. zm.¹⁷⁾) rezerwę na cele uwłaszczenia, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przekazuje na wyodrębniony rachunek ministra właściwego do spraw pracy. Środki te przeznacza się na finansowanie zadań ministra właściwego do spraw pracy na rzecz przeciwdziałania bezrobociu. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać środki do:

- 1) Funduszu Pracy;
- 2) Banku Gospodarstwa Krajowego – z przeznaczeniem na wypłatę pożyczek dla osób fizycznych podejmujących działalność gospodarczą, przy czym środki pochodzące ze zwrotu pożyczek Bank Gospodarstwa Krajowego zwraca na wyodrębniony rachunek ministra właściwego do spraw pracy.

DZIAŁ VI

Jawność procesu prywatyzacji

Art. 85. 1. Informacje uzyskane przy opracowaniu analiz, o których mowa w art. 71 ust. 1, podlegają ochronie na zasadach określonych przepisami o ochronie informacji prawnie chronionych.

2. Z zastrzeżeniem art. 87 i 88, ochronie, o której mowa w ust. 1, podlegają również informacje uzyskane w związku z prowadzonym procesem prywatyzacji, z zastrzeżeniem informacji ujawnianych na podstawie ustawy.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do informacji udostępnianych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie akcji do obrotu na rynku regulowanym.

Art. 86. Przebieg procesów prywatyzacyjnych, prowadzonych na podstawie przepisów działu IV, jest jawny.

Art. 87. 1. Z przebiegu procesu prywatyzacyjnego, o którym mowa w art. 86, sporządza się kartę prywatyzacji, zawierającą co najmniej:

- 1) informacje o nabywcy:
 - a) nazwę lub firmę, pod którą działa, formę prawną oraz siedzibę, jeżeli nabywca jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, albo
 - b) imię, nazwisko oraz miejsce zamieszkania, jeżeli nabywca jest osobą fizyczną;
- 2) uzyskaną cenę;
- 3) kwotowo określoną wartość zobowiązań inwestycyjnych gwarantowanych przez nabywcę;
- 4) informację o zawarciu porozumienia dotyczącego pakietu socjalnego, obejmującego zobowiązania związane z ochroną interesów pracowników oraz innych osób związanych z prywatyzowanym podmiotem;
- 5) informację o prywatyzowanym podmiocie;
- 6) wskazanie imion, nazwisk oraz stanowisk służbowych osób odpowiedzialnych za przygotowanie i realizację procesu prywatyzacji;
- 7) informację o realizacji zobowiązań prywatyzacyjnych.

2. Kartę prywatyzacji prowadzi się od momentu rozpoczęcia procesu prywatyzacji.

3. Karta prywatyzacji podlega aktualizacji i jest udostępniana na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa albo organu założycielskiego.

4. Organ dokonujący prywatyzacji niezwłocznie przekazuje gminie, powiatowi oraz województwu, na terenie których prywatyzowana spółka albo przedsiębiorstwo państwowe mają siedzibę, a także organowi zarządzającemu prywatyzowanym podmiotem informację o sporządzeniu karty prywatyzacji oraz udostępnieniu jej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

5. Zarząd prywatyzowanej spółki, a w przypadku prywatyzacji bezpośredniej dyrektor przedsiębiorstwa państwowego, niezwłocznie zawiadamia pracowników odpowiednio spółki albo przedsiębiorstwa państwowego o sporządzeniu karty prywatyzacji przez wywieszenie informacji w siedzibie odpowiednio spółki albo przedsiębiorstwa państwowego oraz we wszystkich ich oddziałach i zakładach, a także w inny zwyczajowo przyjęty sposób.

6. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określa, w drodze rozporządzenia, wzór karty prywatyzacji, mając na względzie zapewnienie jawności procesu prywatyzacyjnego.

Art. 88. Informacje o przebiegu negocjacji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, mają charakter poufny jedynie do czasu ich zakończenia.

Art. 89. Umowy zawarte w trybie art. 72 ust. 1, 3 i 5 są jawne i podlegają udostępnianiu na zasadach określonych w przepisach o dostępie do informacji publicznej.

DZIAŁ VII

Przepis karny

Art. 90. 1. Kto składa fałszywe oświadczenie w celu wyłudzenia od Skarbu Państwa nieodpłatnie zbywanych akcji spółek należących do Skarbu Państwa, innych papierów wartościowych lub innego świadczenia określonego w przepisach o prywatyzacji mienia Skarbu Państwa, do którego otrzymania nie jest uprawniony,

podlega karze grzywny albo karze aresztu, albo obu tym karom łącznie.

2. Orzekanie w sprawach o czyn określony w ust. 1 następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.¹⁸⁾).

Tytuł V

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

DZIAŁ I

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 91. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Statut uchwała ogólne zebranie pracowników na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem ust. 3.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Statut przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 59 ust. 2, oraz jego zmiany ustala organ założycielski na wniosek rady nadzorczej.”;

2) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. Z dniem wydania decyzji o likwidacji przedsiębiorstwa państwowego przez inny organ założycielski, niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, funkcję organu założycielskiego tego przedsiębiorstwa przejmuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

2. W dniu wydania decyzji o likwidacji przedsiębiorstwa państwowego dotychczasowy organ założycielski przekazuje protokolarnie ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa dokumentację niezbędną do wykonywania przejętych zadań.”;

3) w art. 24a w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) funkcję organu założycielskiego przejmuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, jeżeli dotychczasowym organem założycielskim przedsiębiorstwa był inny organ niż ten minister.”;

4) w art. 45b uchyla się ust. 3;

5) w art. 46 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do odpłatnego oddania mienia przedsiębiorstwa państwowego do używania innym podmiotom na podstawie umów prawa cywilnego stosuje się odpowiednio ust. 3 oraz przepisy wydane na podstawie ust. 4.”;

6) uchyla się art. 46a;

7) art. 46b otrzymuje brzmienie:

„Art. 46b. 1. Czynności prawne dokonane z naruszeniem przepisów art. 46 ust. 3 – 5 są nieważne.

2. W przypadku dokonania przez przedsiębiorstwo państwowe czynności prawnych z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w art. 46 ust. 3 – 5, organ założycielski występuje do sądu o stwierdzenie nieważności tej czynności prawnej. W postępowaniu sądowym uczestnikami postępowania są przedsiębiorstwo państwowe oraz organ założycielski.”;

8) w art. 49:

a) uchyla się ust. 3,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Mienie pozostałe po likwidacji przedsiębiorstwa państwowego, którego organem założycielskim do dnia

podjęcia decyzji o postawieniu tego przedsiębiorstwa w stan likwidacji był Minister Obrony Narodowej, podlega przekazaniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1711, z późn. zm.²⁰⁾).”;

9) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

- „Art. 51a. 1. Przedsiębiorstwo państwowe zgłasza organowi założycielskiemu zamiar wskazania swojego reprezentanta w organach zarządzających lub nadzorczych innych podmiotów.
2. Organ założycielski może, w terminie miesiąca od dnia otrzymania zgłoszenia, nie wyrazić zgody na zgłoszenie reprezentanta lub na osobę reprezentanta, o którym mowa w ust. 1.
3. W przypadku niewyrażenia przez organ założycielski zgody, o której mowa w ust. 2, organom przedsiębiorstwa sprzeciw w trybie art. 63 nie przysługuje.
4. Czynność prawna dokonana z naruszeniem przepisu ust. 1 jest nieważna.
5. W przypadku dokonania przez przedsiębiorstwo państwowe czynności prawnej z naruszeniem przepisów ust. 1 – 3, organ założycielski występuje do sądu o stwierdzenie nieważności tej czynności prawnej. W postępowaniu sądowym uczestnikami postępowania są przedsiębiorstwo państwowe oraz organ założycielski.”;

10) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

- „Art. 57a. 1. Przedsiębiorstwo przekazuje organowi założycielskiemu do zatwierdzenia roczne sprawozdanie finansowe, a przedsiębiorstwa państwowe, o których mowa w art. 59 ust. 2 pkt 1 i 2, również roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe, sporządzone na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 i Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278).
2. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w formie decyzji, od której dyrektorowi przedsiębiorstwa nie przysługuje sprzeciw, o którym mowa w art. 63.
3. W przedsiębiorstwach państwowych, dla których organem założycielskim nie jest minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, przedkładane są przez organ założycielski ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa w terminie 1 miesiąca od dnia ich zatwierdzenia.”;

11) w art. 59 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 – 6 w brzmieniu:

„2. W przedsiębiorstwie, które spełnia co najmniej jeden z poniższych warunków:

- 1) jest jednostką dominującą w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,
- 2) wywiera decydujący wpływ na innego przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 22 września 2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi

oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców (Dz. U. Nr 191, poz. 1411 i Nr 245, poz. 1775),

- 3) w ostatnim roku obrotowym osiągnęło roczne przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów, usług i operacji finansowych, stanowiące równowartość przekraczającą w złotych 30 000 000 euro, obliczoną na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień bilansowy,
- 4) w ostatnim roku obrotowym zatrudniało średniorocznie co najmniej 250 osób, w szczególności na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, a także umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o świadczenie usług lub innej umowy o podobnym charakterze

– działa rada nadzorcza, powoływana i odwoływana przez organ założycielski.

3. Rada nadzorcza sprawuje stały nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa we wszystkich dziedzinach jego działalności.
4. Do szczególnych obowiązków rady nadzorczej należy ocena sprawozdań, o których mowa w art. 57a, w zakresie ich zgodności z księgami i dokumentami, jak i ze stanem faktycznym.
5. W sprawach dotyczących rady nadzorczej przedsiębiorstwa państwowego, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

12) w art. 65 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

- „4. Z dniem dokonania wpisu, o którym mowa w ust. 3, funkcję organu założycielskiego przedsiębiorstwa państwowego – w stosunku do którego zarząd komisaryczny został ustanowiony przez inny organ założycielski, niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa – przejmuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.
5. W dniu wydania decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego dotychczasowy organ założycielski przekazuje protokolarnie ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa dokumentację niezbędną do wykonywania przejętych zadań.”.

Art. 92. W ustawie z dnia 23 października 1987 r. o przedsiębiorstwie państwowym „Porty Lotnicze” (Dz. U. Nr 33, poz. 185 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 550) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 4 w ust. 2 i 3, w art. 7 w ust. 2, w art. 10 w ust. 2, w art. 23 oraz w art. 52, w różnej liczbie i przypadku wyrazy „Minister Transportu, Żeglugi i Łączności” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw transportu”;
- 2) w art. 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. PPL może podjąć, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, działalność inną niż określona w ust. 1 i 2, jeżeli nie ogranicza to jego statutowej działalności. Podjęcie takiej działalności podlega ujawnieniu w rejestrze przedsiębiorstw państwowych.”;
- 3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. PPL prowadzi działalność z zachowaniem wymagań dotyczących bezpieczeństwa państwa oraz wykonuje

zadania wynikające z przepisów o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.”;

4) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Statut PPL, przedstawiony przez naczelnego dyrektora oraz zaopiniowany przez zebranie delegatów, zatwierdza minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Postanowienia statutu oraz jego zmiany, w zakresie w jakim dotyczą wykonywania zadań PPL, wymagają zgody ministra właściwego do spraw transportu, pod rygorem bezskuteczności.”;

5) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. PPL za zgodą ministra właściwego do spraw transportu, wyrażoną w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, może w drodze umowy z podmiotem zagranicznym utworzyć przedsiębiorstwo mieszane.”;

6) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. PPL za zgodą ministra właściwego do spraw transportu, wyrażoną w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, może utworzyć spółkę z polskimi osobami prawnymi.”;

7) w art. 24 ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Naczelnego dyrektora powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej.

2. Wyłonienie kandydatów na stanowisko naczelnego dyrektora może nastąpić w drodze konkursu zarządzanego przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, który powołuje komisję konkursową i ustala tryb postępowania konkursowego.
 3. Komisja konkursowa składa się z przedstawicieli: ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw transportu, banku finansującego, rady pracowniczej oraz związków zawodowych działających w PPL.”;
- 8) art. 25 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa ma prawo zawiesić naczelnego dyrektora w wykonywaniu czynności, w razie gdy dalsze pełnienie przez niego funkcji zagraża podstawowym interesom gospodarki narodowej lub swoją działalnością narusza on przepisy prawa.
2. W razie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wyznacza na okres nieprzekraczający trzech miesięcy tymczasowego kierownika.
 3. O podjętych decyzjach minister właściwy do spraw Skarbu Państwa powiadamia radę pracowniczą.”;
- 9) w art. 27:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Rada pracownicza może wystąpić do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa z wnioskiem o odwołanie naczelnego dyrektora, jeżeli naczelny dyrektor swoją działalnością poważnie narusza przepisy prawa albo nieprawidłową pracą powoduje, że

PPL nie osiąga zadowalających wyników gospodarczych i społecznych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest obowiązany, rozpatrując w ciągu dwóch tygodni wniosek, o którym mowa w ust. 1, przeprowadzić w miarę potrzeby postępowanie wyjaśniające oraz zasięgnąć opinii ministra właściwego do spraw transportu. W razie potwierdzenia zarzutów zawartych we wniosku, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa uwzględni ten wniosek.”;

10) w art. 50 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie gdy naczelny dyrektor lub rada pracownicza nie godzi się z treścią orzeczenia komisji rozjemczej, może w terminie czternastu dni wystąpić o ostateczne rozstrzygnięcie sporu przez komisję mediacyjną, powołaną przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu.”;

11) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Nadzór nad PPL sprawuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

2. Nadzór nad działalnością PPL w zakresie realizacji zadań publicznych sprawuje minister właściwy do spraw transportu.”;

12) art. 53 i 54 otrzymują brzmienie:

„Art. 53. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa dokonuje kontroli i oceny działalności PPL oraz pracy naczelnego dyrektora.

Art. 54. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w razie stwierdzenia, że decyzja naczelnego dyrektora jest sprzeczna z prawem, wstrzymuje jej wykonanie oraz zobowiązuje naczelnego dyrektora do jej zmiany lub uchylecia.”.

Art. 93. W ustawie z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149, z późn. zm.²¹⁾) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. W przypadku stwierdzenia nieważności orzeczenia, osobie uprawnionej zwraca się mienie, którego przepadek lub konfiskatę orzeczono na rzecz Skarbu Państwa, oraz przedmioty zatrzymane w toku postępowania – z wyjątkiem przedmiotów, których posiadanie jest zakazane lub wymaga zezwolenia – jeżeli znajdują się one w posiadaniu państwowej jednostki organizacyjnej, a w razie niemożności zwrotu – ich równowartość wypłaca się ze środków Funduszu Reprywatyzacji, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ... poz. ...).

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Skarb Państwa jest reprezentowany przez państwową jednostkę organizacyjną, w której władaniu jest mienie podlegające zwrotowi lub mienie zatrzymane w toku postępowania.

3. W przypadku braku jednostki, o której mowa w ust. 2, Skarb Państwa jest reprezentowany przez organ administracji rządowej, któremu przekazano do dysponowania mienie w wyniku orzeczenia sądu, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

4. W przypadku braku jednostki, o której mowa w ust. 2, oraz braku organu, o którym mowa w ust. 3:
 - 1) Skarb Państwa jest reprezentowany przez organ administracji rządowej, zgodnie z właściwością określoną na podstawie ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.²²⁾);
 - 2) zastępstwo procesowe wykonuje Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa.
5. W sprawach, o których mowa w ust. 1, zastępstwo procesowe wykonuje Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa.”.

Art. 94. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.²³⁾) w art. 21a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Do przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej nie stosuje się przepisów ustawy z dnia o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr, poz. ...).”.

Art. 95. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.²⁴⁾) w art. 26 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Do spółek wymienionych w ust. 2 i 3 stosuje się, z zastrzeżeniem art. 27 – 30 ustawy, przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych z wyjątkiem art. 312 i 402 oraz przepisy Tytułu III ustawy z dnia o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr....., poz. ...), z wyjątkiem art. 27 i art. 28.”.

Art. 96. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z 2008 r. Nr 118, poz. 746 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do spółki, o której mowa w ust. 1, z wyłączeniem spółek, w których Skarb Państwa posiada 100 % akcji lub udziałów, nie stosuje się przepisów art. 24 ustawy z dnia o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr, poz. ...) oraz art. 10a ust. 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.²⁵).”

b) uchyla się ust. 3;

2) w art. 7:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której Skarb Państwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

1) trzech przedstawicieli Skarbu Państwa;

2) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1a. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub

zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

- 1) dwóch przedstawicieli samorządu województwa;
- 2) przedstawiciela Skarbu Państwa;
- 3) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem samorządu województwa, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. W zakresie uregulowanym w ust. 1, do spółek będących zarządzającym, których ustrój określają przepisy ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa nie stosuje się przepisów art. 28 ust. 2 tej ustawy.”.

Art. 97. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.²⁶⁾) w art. 39c ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Do przekazania akcji i udziałów, o których mowa w ust. 1, oraz do ich zbywania nie stosuje się przepisów ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr, poz. ...).”.

Art. 98. W ustawie z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji – Zakład Narodowy imienia Ossolińskich (Dz. U. Nr 23, poz. 121, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 768 i Nr 147, poz. 1029) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. W spółce, o której mowa w ust. 2, uprawnieni pracownicy, w rozumieniu ustawy z dnia o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr, poz. ...), zachowują prawo do nieodpłatnego nabycia akcji lub

udziałów. Przepisy tytułu IV działu IV rozdziału 2 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa stosuje się odpowiednio, a kompetencje przypisane w tym zakresie ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa należą do Dyrektora Zakładu.”.

Art. 99. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398, z późn. zm.²⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Decyzje w sprawach zbywania w imieniu Skarbu Państwa akcji i udziałów w podmiotach określonych w art. 17 ust. 2 oraz w sprawach podwyższenia kapitału zakładowego w tych podmiotach, podejmuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa na wniosek Prezesa Agencji, za zgodą Ministra Obrony Narodowej, na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

5. Należne Skarbowi Państwa:

1) dywidendy ze spółek, o których mowa w ust. 4,

2) przychody z prywatyzacji podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz zbycia w nich akcji i udziałów, z wyjątkiem środków przeznaczonych na cele, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa

– przeznacza się na realizację zadań Agencji.”;

2) w art. 17:

a) ust. 2a – 2c otrzymują brzmienie:

„2a. Agencja nabywa nieruchomości na własność albo w użytkowanie wieczyste Skarbu Państwa. Przepis art. 14 ust. 1 – 3 i art. 15 stosuje się odpowiednio.

2b. Nieruchomości, o których mowa w art. 14 oraz w ust. 2a mogą być przekazywane, na wniosek właściwego terytorialnie starosty, złożony do właściwego dyrektora oddziału regionalnego Agencji do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, jeżeli stały się zbędne do wykonywania zadań Agencji.

2c. Akcje lub udziały w spółkach lub towarzystwach budownictwa społecznego, o których mowa w ust. 2, nabyte lub objęte przez Agencję za mienie Skarbu Państwa podlegają przekazaniu ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, w terminie 14 dni od dnia ich nabycia lub objęcia.”,

b) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. W przypadku ustanowienia użytkowania wieczystego Skarbu Państwa nieruchomości nabytej przez Agencję, koszty uiszczenia pierwszej opłaty oraz koszty opłat rocznych z tego tytułu ponosi Agencja.”.

Art. 100. W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1711, z późn. zm.²⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4f:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, z uwzględnieniem warunków, o których mowa w ust. 3, wyraża zgodę na dokonanie darowizny. Do wyrażenia zgody przez ministra właściwego do

spraw Skarbu Państwa stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 – 10 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz.), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”,

b) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. W przypadku, o którym mowa w ust. 11, można odstąpić od pobrania pierwszej opłaty z tytułu ustanowienia prawa użytkowania wieczystego. O odstąpieniu od pobrania pierwszej opłaty rozstrzyga minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w drodze decyzji.”;

2) w art. 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Należne Skarbowi Państwa:

- 1) dywidendy ze spółek, o których mowa w ust. 4,
- 2) przychody z prywatyzacji spółek, o których mowa w ust. 4, z wyjątkiem środków przeznaczonych na cele, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa

– stanowią przychody Funduszu Modernizacji Sił Zbrojnych, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570 i Nr 157, poz. 1241).”.

Art. 101. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.²⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz organ wykonawczy związku jednostek samorządu terytorialnego jest obowiązany do składania ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa informacji dotyczących przekształceń i prywatyzacji mienia jednostki samorządu terytorialnego.

2. Nadzór nad wykonaniem obowiązku, o którym mowa w ust. 1, sprawują właściwi wojewodowie.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określa, w drodze rozporządzenia, terminy, zakres i tryb składania informacji, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność uzyskania informacji niezbędnych do inicjowania polityki Państwa w zakresie przekształceń własnościowych mienia komunalnego.”;

2) w art. 10a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W spółkach z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 1a, działa rada nadzorcza.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z większościowym udziałem jednostki samorządu terytorialnego można nie ustanawiać rady nadzorczej, o ile dopuszczają to przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. W takim przypadku uprawnienia rady nadzorczej, zastrzeżone przepisami prawa lub ustalone w umowie spółki, wykonuje zgromadzenie wspólników lub pełnomocnik wspólnika. Do pełnomocnika wspólnika

stosuje się odpowiednio przepisy art. 30, 32 i 33 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Członkowie rady nadzorczej, reprezentujący w spółce jednostkę samorządu terytorialnego, są powoływani spośród osób, które złożyły egzamin w trybie przewidzianym w ustawie z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 30 ust. 2 tej ustawy.

5. Do członków rad nadzorczych spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, reprezentujących w spółce jednostkę samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 5a, stosuje się odpowiednio art. 32 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Do członków rad nadzorczych spółek wchodzących w skład grupy kapitałowej, wskazanych lub wyznaczanych przez spółkę z większościowym udziałem jednostek samorządu terytorialnego, stosuje się odpowiednio art. 32 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Członków zarządu spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego powołuje i odwołuje rada nadzorcza, z wyjątkiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z większościowym udziałem

jednostki samorządu terytorialnego, w której nie została ustanowiona rada nadzorcza. Członek zarządu w spółce z większościami udziałem jednostki samorządu terytorialnego może być odwołany lub zawieszony w czynnościach także przez walne zgromadzenie akcjonariuszy lub zgromadzenie wspólników spółki.”;

3) w art. 12:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Do wnoszenia wkładów oraz obejmowania udziałów i akcji stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych oraz przepisy Kodeksu cywilnego, z zastrzeżeniem przepisów ustaw: o samorządzie gminnym, o samorządzie powiatowym, o samorządzie województwa oraz o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.
2. Do zbycia akcji i udziałów w spółkach, o których mowa w art. 9, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, przepisy tytułu IV działu IV i działu VI ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

- „3a. Przewidzianą w art. 72 ust. 3 ustawy, o której mowa w ust. 2, kompetencję Rady Ministrów wykonuje organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego.”.

Art. 102. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.³⁰⁾) uchyla się art. 12a.

Art. 103. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.³¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) ustawie o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa – należy przez to rozumieć ustawę z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ... poz. ...);”;

2) w art. 34d ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do przekazania akcji (udziałów), o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa, dotyczących trybu zbywania akcji i udziałów Skarbu Państwa.”.

Art. 104. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o wykorzystaniu wpływów z prywatyzacji części mienia Skarbu Państwa na cele związane z reformą systemu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 106, poz. 673, z 2000 r. Nr 31, poz. 383 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 817) uchyla się art. 16.

Art. 105. W ustawie z dnia 31 lipca 1997 r. o Polskiej Agencji Prasowej (Dz. U. Nr 107, poz. 687 oraz z 2007 r. Nr 7, poz. 47) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. W zakresie uregulowanym odrębnie w ustawie do Spółki nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.³²⁾) oraz ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przed udostępnieniem akcji minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zarządzi przeprowadzenie analizy ekonomiczno-finansowej i prawnej Spółki, stosując odpowiednio przepisy art. 71 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) oraz przepisy wykonawcze wydane na jego podstawie.”.

Art. 106. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043 i Nr 197, poz. 1307) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zasobem nieruchomości Skarbu Państwa gospodarują, z zastrzeżeniem art. 43 ust. 2 i 4, art. 51 – 54 oraz art. 57 – 60a, starostowie, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, a w szczególności:”,

b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) sprzedają lokale mieszkalne, wpisane do ewidencji, o której mowa w art. 60a ust. 2 pkt 1, na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24, z późn. zm.³³⁾), po wydaniu przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w stosunku do tych lokali decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu;”;

2) w art. 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa albo organ nadzorujący państwową jednostkę organizacyjną wyposażają, odpowiednio, państwowe osoby prawne albo państwowe jednostki organizacyjne – w nieruchomości niezbędne do ich działalności.”;

3) art. 52 – 54 otrzymują brzmienie:

„Art. 52. 1. W przypadku przeznaczenia nieruchomości, którą gospodaruje starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, na wyposażenie państwowej osoby prawnej, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zasięga opinii tego starosty, przed wydaniem aktu, o którym mowa w art. 53 ust. 1.

2. W przypadku przeznaczenia nieruchomości, którą gospodaruje starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, na wyposażenie państwowej jednostki organizacyjnej organ nadzorujący państwową jednostkę organizacyjną zasięga opinii tego starosty, przed wydaniem aktu, o którym mowa w art. 54 ust 1.

3. Starosta wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej na żądanie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa przekazuje temu ministrowi informacje niezbędne do dokonania czynności, o których mowa w ust. 1.

4. Opinie, o których mowa w ust 1 i 2, są wyrażane niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o ich wyrażenie.

5. W opiniach, o których mowa w ust. 1 i 2, starosta wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, uwzględnia w szczególności informacje o programie i prognozach zawartych w planie, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3, oraz warunki określone w planie miejscowym, a w przypadku braku planu miejscowego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.
6. Po uzyskaniu opinii, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa albo organ nadzorujący państwową jednostką organizacyjną, wydaje akt, o którym mowa odpowiednio w art. 53 ust. 1 i w art. 54 ust. 1, albo odstępuje od wydania tego aktu. Brak opinii nie wstrzymuje możliwości wydania tych aktów.

Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa rozstrzyga o wyposażeniu państwowej osoby prawnej w nieruchomości w akcie o utworzeniu tej osoby lub w zmianie tego aktu.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wykonując ustalenia zawarte w akcie o utworzeniu państwowej osoby prawnej, lub w zmianie tego aktu, przenosi na państwową osobę prawną własność nieruchomości lub oddaje tej osobie prawnej nieruchomości gruntowe w użytkowanie wieczyste w drodze umowy zawartej w formie aktu notarialnego.
3. W przypadku gdy państwowa osoba prawna, o której mowa w ust. 2, jest spółką kapitałową,

przeniesienie własności nieruchomości lub oddanie nieruchomości gruntowych w użytkowanie wieczyste następuje w formie aportu, przy czym pokryte w ten sposób akcje albo udziały obejmuje Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

4. Prawa i obowiązki Skarbu Państwa wynikające z umowy o oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste wykonuje starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej. Przekazanie niezbędnej dokumentacji następuje protokolarnie.

Art. 54. 1. Organ nadzorujący rozstrzyga o wyposażeniu państwowej jednostki organizacyjnej w nieruchomości wskazane przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w akcie o utworzeniu tej jednostki lub w zmianie tego aktu. Art. 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, albo minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 57 ust. 1, art. 60 ust. 4 oraz art. 60a ust. 2 pkt 7 i ust. 6, wykonując ustalenia zawarte w akcie o utworzeniu państwowej jednostki organizacyjnej, lub w zmianie tego aktu, oddaje tej jednostce nieruchomości w trwały zarząd w drodze decyzji.
3. Nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa, w stosunku do których trwały zarząd wygasł na skutek likwidacji jednostki

organizacyjnej, z zastrzeżeniem art. 49 ust. 2, organ nadzorujący przekazuje protokolarnie ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, a jeżeli nieruchomości stanowią własność jednostek samorządu terytorialnego, organ nadzorujący włącza je protokolarnie do zasobu nieruchomości odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego.”;

4) art. 57 i 58 otrzymują brzmienie:

„Art. 57. 1. Prawa do nieruchomości, które pozostały po likwidacji, upadłości lub prywatyzacji państwowej osoby prawnej albo spółki z udziałem Skarbu Państwa, przechodzą z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa odpowiednio z dniem zakończenia upadłości, zakończenia likwidacji lub z dniem wygaśnięcia praw państwowej osoby prawnej do nieruchomości wskutek prywatyzacji.

2. Nieruchomościami, o których mowa w ust. 1, gospodaruje, na zasadach określonych w ustawie, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

3. W ramach gospodarowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa:

1) zapewnia wycenę nieruchomości;

2) sporządza plan wykorzystania nieruchomości – art. 23 ust. 1d stosuje się odpowiednio;

- 3) dokonuje czynności faktycznych i prawnych związanych z utrzymaniem nieruchomości;
- 4) współpracuje z właściwym organem oraz z innymi organami, które na mocy odrębnych przepisów gospodarują nieruchomościami Skarbu Państwa, a także z właściwymi jednostkami samorządu terytorialnego;
- 5) sprzedaje, oddaje w użytkowanie wieczyste, ustala i pobiera pierwszą opłatę z tytułu użytkowania wieczystego, wnosi jako wkład niepieniężny do spółek, a także wydzierżawia, wynajmuje albo użycza nieruchomości;
- 6) dokonuje zamiany praw własności, zamiany prawa własności na prawo użytkowania wieczystego lub prawa użytkowania wieczystego na własność, a także zamiany praw użytkowania wieczystego między Skarbem Państwa a jednostkami samorządu terytorialnego, na potrzeby określone w art. 51, 58 i 59;
- 7) podejmuje czynności w postępowaniach sądowych i administracyjnych, w szczególności w sprawach dotyczących własności lub innych praw rzeczowych na nieruchomości, o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, dotyczących podziału nieruchomości oraz w sprawach ze stosunku najmu, dzierżawy lub użyczenia nieruchomości;
- 8) składa wnioski o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości Skarbu Państwa oraz o wpis w księdze wieczystej;
- 9) ustanawia ograniczone prawa rzeczowe;

- 10) wpisuje nieruchomości do ewidencji, o której mowa w art. 60a ust. 2 pkt 1.
4. Jeżeli minister właściwy do spraw Skarbu Państwa lub inny organ upoważniony na mocy odrębnych przepisów nie zagospodarował nieruchomości, o których mowa w ust. 1, przekazuje je staroście wykonującemu zadanie z zakresu administracji rządowej. Włączenie przekazanej nieruchomości do ewidencji, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, następuje w dniu przekazania staroście dokumentacji dotyczącej nieruchomości.
5. W razie likwidacji lub prywatyzacji samorządowej osoby prawnej stosuje się odpowiednio ust. 1 i 4, z tym że nieruchomości, które nie zostały zagospodarowane, organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego włącza odpowiednio do gminnego, powiatowego lub wojewódzkiego zasobu nieruchomości.
6. W przypadku zagospodarowania nieruchomości, o których mowa w ust. 1, przez oddanie w użytkowanie wieczyste, prawa i obowiązki Skarbu Państwa wynikające z ustawy oraz z tej umowy wykonuje właściwy organ, z tym że prawo żądania rozwiązania umowy użytkowania wieczystego przed upływem ustalonego okresu stosownie do art. 240 Kodeksu cywilnego, jeżeli użytkownik wieczysty korzysta z tej nieruchomości w sposób sprzeczny z ustalonym w umowie, przysługuje również ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa lub innemu organowi upoważnionemu na mocy

odrębnych przepisów. Przekazanie właściwemu organowi niezbędnej dokumentacji następuje protokolarnie.

Art. 58. 1. Nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa mogą być wnoszone jako wkład niepieniężny (aport) do spółki przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w drodze umowy zawartej w formie aktu notarialnego.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może ustanawiać prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, jako wkład niepieniężny (aport) wnoszony do spółki.

3. W przypadku wnoszenia nieruchomości albo ustanawiania prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, znajdującej się w zasobie nieruchomości Skarbu Państwa, jako wkład niepieniężny (aport) do spółki, stosuje się odpowiednio przepis art. 51 ust. 2 i 3, art. 52 oraz art. 53 ust. 2 – 4.”;

5) w art. 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku niewykorzystania nieruchomości na cel, na który nieruchomość została darowana, darowiznę odwołuje się lub minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może wyrazić zgodę na zbycie nieruchomości. Przepisy art. 9 i 10 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ... , poz. ...) stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 60a w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) sprzedaje, oddaje w użytkowanie wieczyste, wnosi jako wkład niepieniężny do spółek, a także wydzierżawia,

wynajmuje, użycza albo przekazuje do starosty wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, nieruchomości, jeżeli stały się zbędne dla jednostek organizacyjnych, wymienionych w ust. 1;”;

7) w art. 67 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wartość akcji lub udziałów obejmowanych przez Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego w zamian za wniesienie nieruchomości lub ustanowienie prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, jako wkład niepieniężny (aport) do spółki, nie może być niższa od wartości nieruchomości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego.”;

8) w art. 71 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Od pobrania pierwszej opłaty można odstąpić w przypadku ustanowienia prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, w celu wniesienia jako wkładu niepieniężnego (aportu) do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa. O odstąpieniu od pobrania pierwszej opłaty rozstrzyga minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w drodze decyzji.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 34, poz. 189, Nr 127, poz. 858, Nr 182, poz. 1228) w art. 102 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Do przeniesienia akcji spółek publicznych, złożonych na rachunkach ilościowych, do aktywów pracowniczego funduszu nie stosuje się przepisów art. 79 ust. 3, 4 i 7 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 108. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 123, poz. 777, z późn. zm.³⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) instytucja gospodarki budżetowej.”;

2) po art. 5 dodaje się art. 5a – 5e w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Komerccjalizacja przedsiębiorstwa może być dokonana wyłącznie na wniosek organu założycielskiego przedsiębiorstwa albo z własnej inicjatywy ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa po uzyskaniu zgody organu założycielskiego przedsiębiorstwa.

2. Do spółki powstałej w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstwa stosuje się przepisy ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 5c – 5e.

3. Postanowienia, odpowiednio: statutu albo aktu założycielskiego spółki oraz ich zmiany w zakresie, w jakim postanowienia te lub ich zmiany dotyczą wykonywania zadań przywiązennego zakładu pracy przez spółkę powstałą w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstwa, wymagają zgody Ministra Sprawiedliwości, pod rygorem bezskuteczności.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może udzielić Ministrowi Sprawiedliwości, z własnej inicjatywy lub na jego wniosek, upoważnienia do wykonywania praw z należących do Skarbu Państwa akcji albo udziałów

spółki powstałej w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstwa, jeżeli prowadzony przez spółkę przywiezienny zakład pracy jest zlokalizowany na terenie aresztu śledczego lub zakładu karnego i jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa lub porządku wewnętrznego takiego zakładu. Art. 18 ustawy wymienionej w ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 5b. 1. W przypadku niewyrażenia zgody, o której mowa w art. 5a ust. 1, Minister Sprawiedliwości przekształca przedsiębiorstwo w instytucję gospodarki budżetowej.

2. Do przekształcenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 52 ustawy wymienionej w art. 5a ust. 2, oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 116 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620, Nr 108, poz. 685, Nr 152, poz. 1020 i Nr 161, poz. 1078).

Art. 5c. Członkowie zarządu spółki, o której mowa w art. 5a ust. 2, są powoływani odpowiednio przez: walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników, z tym że:

- 1) prezes zarządu, jeżeli zarząd jest jednoosobowy, albo
- 2) prezes zarządu oraz członek zarządu bezpośrednio odpowiedzialny za zapewnienie realizacji przez spółkę zadań resocjalizacyjnych, jeżeli zarząd jest wieloosobowy

– jest powoływany spośród osób wskazanych przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, po zasięgnięciu opinii dyrektora zakładu karnego, przy którym działa przywieszenny zakład pracy.

Art. 5d. 1. Do spółki, o której mowa w art. 5a ust. 2, nie stosuje się przepisu art. 62 ustawy wymienionej w art. 5a ust. 2.

2. Do osób pozbawionych wolności zatrudnionych w spółce, o której mowa w art. 5a ust. 4, nie stosuje się przepisów art. 2 pkt 14, 18 i 19, art. 70 ust. 2 i 3, art. 141 i przepisów tytułu IV działu IV, rozdziału 2 ustawy wymienionej w art. 5a ust. 2 oraz art. 324 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 i Nr 191, poz. 1484 oraz z ... Nr ..., poz. ...).

Art. 5e. Zbycie akcji albo zbycie udziałów należących do Skarbu Państwa w spółce, o której mowa w art. 5a ust. 2, wymaga zgody Ministra Sprawiedliwości.”.

Art. 109. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.³⁵⁾) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. Przy zbywaniu osobom trzecim należących do Skarbu Państwa akcji banku powstałego w wyniku przekształcenia banku państwowego stosuje się odpowiednie przepisy Tytułu IV Dział IV – VI ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 110. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.³⁶⁾) w art. 58 w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z przekazywanych środków z prywatyzacji mienia Skarbu Państwa w wysokości 40 % przychodów z ogólnej kwoty brutto, pomniejszonej o kwoty obowiązkowych odpisów na fundusz celowy, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...), uzyskanej ze wszystkich procesów prywatyzacyjnych prowadzonych w danym roku;”;

2) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) ze środków, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa;”.

Art. 111. W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 83, poz. 932, z późn. zm.³⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może tworzyć spółki dominujące w stosunku do spółek przemysłowego potencjału obronnego.”;

2) w art. 16 uchyla się pkt 1.

Art. 112. W ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.³⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Ustawa nie ma zastosowania do podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa w rozumieniu ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) uchyla się art. 9.

Art. 113. W ustawie z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948, z późn. zm.³⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) uchyla się ust. 5,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Do prywatyzacji PKP SA stosuje się przepisy tytułu IV Dział IV rozdział 1, Dział V i VI ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

7. Do PKP SA stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych oraz przepisy ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.”;

2) w art. 4 uchyla się ust. 4;

- 3) uchyla się art. 5;
- 4) w art. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W okresie gdy Skarb Państwa pozostaje akcjonariuszem PKP SA, zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wymaga.”;
- 5) w art. 15:
 - a) ust. 5 – 7 otrzymują brzmienie:
 - „5. Minister właściwy do spraw transportu zatwierdza postanowienia statutu PLK SA oraz ich zmiany w zakresie, w jakim te postanowienia albo ich zmiany regulują wykonywanie zadań, o których mowa w ust. 1– 4a.
 6. Walne Zgromadzenie PLK SA powołuje Radę Nadzorczą PLK SA spośród osób wskazanych przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Liczbę członków Rady Nadzorczej PLK SA określa statut.
 7. Wydatki budżetu państwa przekazane w danym roku na finansowanie linii kolejowych o państwowym znaczeniu zwiększają kapitał zakładowy PLK SA; związane z tym akcje w podwyższonym kapitale zakładowym obejmuje Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.”,
 - b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku prywatyzacji lub likwidacji PKP SA, akcje PLK SA będące własnością PKP SA przejmuje Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. W przypadku prywatyzacji PKP SA następuje obniżenie kapitału akcyjnego PKP SA poprzez umorzenie liczby akcji o wartości odpowiadającej

wartości nominalnej akcji PLK SA przejętych przez Skarb Państwa, jako wynagrodzenie z tytułu umorzenia.”;

6) w art. 18:

a) uchyla się ust. 2 i 2a,

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Nie wymaga zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa, czynność prawna:

1) PKP SA, na której dokonanie jest wymagana zgoda walnego zgromadzenia PKP SA;

2) PKP SA, polegająca na zbywaniu budynków mieszkalnych lub lokali mieszkalnych wraz z prawem do odpowiedniej przynależnej do nich części gruntu oraz towarzyszącymi urządzeniami infrastruktury technicznej, jeżeli odbywa się na zasadach określonych w rozdziale 7;

3) PLK SA, polegająca na oddaniu, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, do odpłatnego korzystania maszyn lub urządzeń przedsiębiorcom wykonującym roboty budowlane na rzecz PLK SA.”,

c) uchyla się ust. 2c – 2e i 4,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa informuje ministra właściwego do spraw transportu o udzieleniu na wniosek PKP SA, PLK SA, spółki, o której mowa w art. 14 lub 19, spółki utworzonej przez PKP do dnia, w którym skuteczny stał się wpis PKP SA do rejestru przedsiębiorców, w której Skarb

Państwa, PKP SA lub państwowe osoby prawne posiadają 100 % akcji lub udziałów zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”,

e) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Do dokonywania przez PLK SA albo PKP SA czynności prawnych w trybie art. 9 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, polegających na nieodpłatnym przejęciu przez właściwą miejscowo jednostkę samorządu terytorialnego lub wskazanego przez nią przedsiębiorcę linii kolejowej lub odcinka linii kolejowej w zarządzanie, w celu jej dalszej eksploatacji na okres nie dłuższy niż trzy lata, zgoda ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa nie jest wymagana. Zgoda ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa jest wymagana do kolejnej czynności prawnej dotyczącej tego samego przedmiotu rozporządzenia.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Czynności prawne dokonane z naruszeniem ust. 6a są nieważne.”;

7) w art. 18a:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do wniosku PLK SA albo PKP SA o wyrażenie zgody przez ministra właściwego do spraw transportu na przekazanie nieodpłatne na własność jednostce samorządu terytorialnego linii kolejowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 9 ust. 1 pkt 1, 3 – 5, ust. 2 pkt 1 lit. a i b, pkt 2 i 3 ustawy

z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa. We wniosku należy wskazać wartość księgową przedmiotu rozporządzenia ustaloną na dzień podjęcia uchwały zarządu spółek o przekazaniu linii kolejowej.

4. Zmiana sposobu wykorzystania przekazanych linii kolejowych przez jednostkę samorządu terytorialnego w okresie 10 lat od dnia ich przekazania wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw transportu. Do wniosku jednostki samorządu terytorialnego o tę zmianę stosuje się odpowiednio art. 9 ust. 1 pkt 1, 3 – 5, ust. 2 pkt 1 lit. a, pkt 2 i 3 i art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Zgoda, o której mowa w ust. 4, albo jej odmowa jest udzielana w drodze decyzji administracyjnej.

4b. O udzielonych zgodach, o których mowa w ust. 1 i 4, minister właściwy do spraw transportu informuje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.”;

8) art. 18b otrzymuje brzmienie:

„Art. 18b. Linie kolejowe niebędące liniami o znaczeniu państwowym zbędne dla działalności PLK SA mogą być przez PLK SA albo PKP SA w porozumieniu z PLK SA, za zgodą ministra właściwego do spraw transportu, sprzedawane przedsiębiorcom w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 18a.”;

9) w art. 20:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do zbywania, należących do Skarbu Państwa, PKP SA lub państwowych osób prawnych, akcji lub udziałów w spółkach, o których mowa w art. 14 i 19, stosuje się przepisy tytułu IV Dział IV rozdział 1, Działu V i VI ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może udzielić PKP SA pełnomocnictwa do zbywania należących do Skarbu Państwa akcji lub udziałów spółek, o których mowa w art. 14 i 19.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Należące do państwowej osoby prawnej, innej niż określona w ust. 4, akcje lub udziały spółek, o których mowa w art. 14 i 19, zbywa minister właściwy do spraw Skarbu Państwa lub PKP SA na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez zbywcę akcji lub udziałów.”;

10) art. 20b otrzymuje brzmienie:

„Art. 20b. W przypadku zbycia akcji lub udziałów spółkom, o których mowa w art. 14, 15 i 19, a także spółkom utworzonym przez PKP do dnia, w którym skuteczny stał się wpis PKP SA do rejestru przedsiębiorców, nabywanych przez te spółki w celu umorzenia, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”;

11) w art. 20c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Finansowanie kosztów związanych ze zbyciem akcji lub udziałów spółek, o których mowa w art. 14 i 19, oraz akcji lub udziałów należących do PKP SA w spółkach wykonujących przewozy pasażerskie i przewozy towarowe na linii szerokotorowej wpisanych do rejestru przed dniem wpisania do rejestru PKP SA, na zasadach określonych przepisami tytułu IV Działu IV rozdziału 1 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa, może odbywać się ze środków:”;

12) w art. 40 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określa, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb organizowania przez PKP SA przetargów oraz negocjacji na zbycie aktywów trwałych, w tym:

- 1) sposób zamieszczania ogłoszeń o przetargu i dane, które powinny być zamieszczone w ogłoszeniu,
 - 2) wymagania, jakie powinien spełniać oferent oraz jakim powinna odpowiadać oferta,
 - 3) termin składania ofert oraz zakończenia przetargu,
 - 4) sposób sporządzania oraz treść protokołu z przeprowadzonego przetargu,
 - 5) warunki, w których dopuszcza się odstępianie od przetargu lub obniżenie ceny,
 - 6) tryb postępowania przy przeprowadzaniu rokowań po odstąpieniu od przetargu
- z uwzględnieniem konieczności ochrony interesu Skarbu Państwa.”.

Art. 114. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o Polskim Rejestrze Statków (Dz. U. Nr 103, poz. 1098 oraz z 2002 r. Nr 37, poz. 330) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Prywatyzacja PRS następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...), chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.”;

2) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członków Rady Nadzorczej wybiera Walne Zgromadzenie na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”.

Art. 115. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 275, z 2008 r. Nr 116, poz. 730 i 732 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620) w art. 13 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) spełniają warunki określone w przepisach ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...), oraz”.

Art. 116. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276, z późn. zm.⁴⁰⁾) art. 122 otrzymuje brzmienie:

„Art. 122. Do Zakładu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr poz. ...).”.

Art. 117. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁴¹⁾) w art. 193 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pozwolenie nie wygasa, jeżeli nastąpiło przeniesienie praw i obowiązków, o którym mowa w art. 190, albo:

- 1) nastąpiło połączenie, podział lub przekształcenie spółek handlowych,
- 2) nastąpiło połączenie lub podział przedsiębiorstw państwowych,
- 3) nastąpiła komercjalizacja przedsiębiorstwa państwowego – na podstawie, odpowiednio: przepisów tytułu IV Kodeksu spółek handlowych, ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.⁴²⁾), ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.⁴³⁾), ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) albo innych przepisów.”.

Art. 118. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196, z późn. zm.⁴⁴⁾) w art. 4 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 72 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...)”,

Art. 119. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeluzi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. Nr 199, poz. 1672) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 1 uchyla się pkt 3;
- 2) uchyla się art. 7.

Art. 120. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 i Nr 191, poz. 1484 oraz z 2010 r. Nr 155, poz. 1037) art. 324 otrzymuje brzmienie:

„Art. 324. 1. Jeżeli rada wierzycieli wyraziła zgodę, o której mowa w art. 323, spółka z udziałem ponad połowy pracowników upadłego będącego spółką handlową z udziałem Skarbu Państwa lub spółka aktywności obywatelskiej, o której mowa w art. 2 pkt 14 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...), ma pierwszeństwo w nabyciu przedsiębiorstwa upadłego lub jego zorganizowanej części nadającej się do prowadzenia działalności gospodarczej. Prawo pierwszeństwa przysługuje spółce, która pierwsza przedstawi ofertę nabycia przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części, zgodną z warunkami zbycia, określonymi przez radę wierzycieli.

2. W przypadku nabycia przez spółkę aktywności obywatelskiej przedsiębiorstwa upadłego lub zorganizowanej części tego przedsiębiorstwa, akcje spółki aktywności obywatelskiej nie mogą być, w okresie dwóch lat od tego nabycia, zbywane innym akcjonariuszom, niż akcjonariusze mogący tworzyć tę spółkę aktywności obywatelskiej, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Zbycie akcji spółki aktywności obywatelskiej w terminie, o którym mowa w ust. 2, na rzecz innych akcjonariuszy, niż akcjonariusze mogący tworzyć tę spółkę aktywności obywatelskiej, może nastąpić w przypadku, gdy nabycie, o którym mowa w ust. 2, było finansowane z kredytu

poręczonego lub na który została udzielona gwarancja, jeżeli bank udzielający kredytu stwierdzi trwale pogorszenie się wyników ekonomiczno-finansowych spółki i wyrazi zgodę wraz z poręczycielem lub gwarantem na zbycie akcji.”.

Art. 121. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.⁴⁵⁾) w art. 106 w ust. 1 pkt 6a otrzymuje brzmienie:

„6a) środki ze sprzedaży akcji i udziałów, o których mowa w art. 84 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...), oraz zwrot środków z Banku Gospodarstwa Krajowego, pochodzących z wypłaty pożyczek dla osób fizycznych podejmujących działalność gospodarczą;”.

Art. 122. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁴⁶⁾) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. Statut specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego może zezwolić na dokonywanie wpłat zdematerializowanymi papierami wartościowymi, które uczestnicy nabyli na zasadach preferencyjnych lub nieodpłatnie, zgodnie z odrębnymi przepisami. W takim przypadku przepisu art. 79 ust. 3, 4 i 7 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) nie stosuje się.”.

Art. 123. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.⁴⁷⁾) w art. 90 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rozporządzenie przez uczelnię składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, wymaga zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w zakresie i na zasadach określonych w art. 7 – 11 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr , poz. ...).”.

Art. 124. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym (Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 61, z 2009 r. Nr 115, poz. 966 oraz z 2010 r. Nr 108, poz. 686) w art. 3 ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. Prawa i obowiązki z akcji, o których mowa w ust. 3a, objętych przez Skarb Państwa w wyniku nabycia wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.”.

Art. 125. W ustawie z dnia 12 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 721) uchyla się art. 7.

Art. 126. W ustawie z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. Nr 249, poz. 1829 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100) w art. 7 uchyla się ust. 3.

Art. 127. W ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. Nr 23, poz. 136, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391 oraz z 2009 r. Nr 86, poz. 720) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu reprezentuje w spółce Skarb Państwa, wykonując kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określone w ustawie z dnia ... o zasadach wykonywania

niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Rada nadzorcza spółki jest powoływana i odwoływana przez ministra właściwego do spraw transportu i składa się z nie mniej niż 5 i nie więcej niż 7 członków. W skład rady nadzorczej spółki wchodzi po jednej osobie wyznaczonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego oraz Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad. Do członków rady nadzorczej stosuje się odpowiednio przepisy art. 28, 30 i 32 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

3) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do spółki stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz przepisy ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”.

Art. 128. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 223, poz. 1775 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857) w art. 50 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do udostępniania akcji lub udziałów w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa utworzonych w celu prowadzenia działalności w zakresie sztucznego unasieniania na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 58, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ... poz. ...), z tym że:”.

Art. 129. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008 – 2015 (Dz. U. Nr 192, poz. 1379) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do prywatyzacji Kompanii Węglowej S.A. stosuje się przepisy ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynność prawna, o której mowa w ust. 1, nie wymaga zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”.

Art. 130. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2010 r. Nr 26, poz. 133 i Nr 127, poz. 857) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określone w ustawie z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) w stosunku do spółki celowej wykonuje wyłącznie minister właściwy do spraw kultury fizycznej.”.

Art. 131. W ustawie z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska” (Dz. U. Nr 180, poz. 1109) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 6;
- 2) w art. 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa reprezentuje Skarb Państwa w odniesieniu do Spółki.”;
- 3) w art. 10:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W Spółce działa rada nadzorcza, która liczy pięć osób.”,
 - b) uchyla się ust. 3 – 8;
- 4) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. Postanowienia statutu spółki oraz ich zmiany w zakresie, w jakim postanowienia te lub ich zmiany dotyczą wykonywania zadań, o których mowa w art. 12 ust. 1, wymagają zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw łączności, pod rygorem bezskuteczności.”;
- 5) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Do pracowników spółki mają zastosowanie przepisy art. 2 pkt 18 oraz Tytułu IV Dział IV rozdział 2 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”.

Art. 132. W ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do ustalenia ceny sprzedaży akcji instytucji finansowej objętych przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia

...o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) w zakresie ustalenia ceny akcji w ramach prywatyzacji, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

2) w art. 14:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Do ustalenia ceny przymusowego wykupu akcji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa w zakresie ustalenia ceny akcji w ramach prywatyzacji.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych zbywa akcje instytucji finansowej po ustaniu okoliczności, o których mowa w ust. 1, jednak nie później niż w terminie trzech lat od dnia objęcia ostatniej akcji, w ramach trybu publicznego, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – 4 i 6 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa. W ostatnim roku przed upływem zastrzeżonego terminu dopuszczalne jest jego przedłużenie przez Radę Ministrów o kolejny rok; przedłużenie można jednokrotnie ponowić.”.

Art. 133. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Instytut może podlegać komercjalizacji.

2. Spółka powstała w wyniku komercjalizacji instytutu może podlegać prywatyzacji.

3. Komercjalizacji instytutu oraz prywatyzacji spółki powstałej w wyniku komercjalizacji instytutu dokonuje się na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Decyzję o komercjalizacji instytutu może podjąć minister nadzorujący w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, z inicjatywy własnej, z inicjatywy ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa lub na wniosek dyrektora, po zasięgnięciu opinii rady naukowej. Komercjalizacji instytutu dokonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.”;

2) w art. 15 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. O przeznaczeniu aparatury badawczej i księgozbiorów, o których mowa w ust. 1, pozostałych po zlikwidowanym instytucie i nieprzekazanych innemu instytutowi, decyduje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.”;

3) w art. 16 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku likwidacji instytutu, o której mowa w art. 7 ust. 1, jego majątek, po zaspokojeniu wierzycieli, staje się własnością Skarbu Państwa. O przeznaczeniu składników tego majątku, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, decyduje minister nadzorujący, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki oraz ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 15.”;

4) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do czynności prawnych dokonywanych przez instytut stosuje się przepisy art. 7 – 10 ustawy z dnia ... o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.”.

DZIAŁ II

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art. 134. 1. Delegatury terenowe ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, utworzone na podstawie art. 7a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.⁴⁸) z dniem wejścia w życie ustawy stają się delegaturami terenowymi ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o których mowa w art. 11 niniejszej ustawy.

2. Pracownicy delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, utworzonych na podstawie art. 7a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa z dniem wejścia w życie ustawy stają się pracownikami delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o których mowa w art. 11, z zachowaniem dotychczasowych stanowisk oraz warunków pracy i wynagradzania.

3. Mienie delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, utworzonych na podstawie art. 7a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa z dniem wejścia w życie ustawy staje się mieniem delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o których mowa art. 11.

4. Do czasu wydania przepisów określających siedziby oraz obszar działania delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o których mowa w art. 11 ust. 1, ich siedziby oraz obszar działania określa się według przepisów dotychczasowych.

Art. 135. Zbiorcza ewidencja majątku Skarbu Państwa, o której mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień

przysługujących Skarbowi Państwa, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się zbiorczą ewidencją majątku Skarbu Państwa, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 4.

Art. 136. 1. Do spraw wszczętych na podstawie ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa i do spraw wszczętych na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.⁴⁹⁾), a niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do czasu zakończenia procesów prywatyzacji bezpośredniej, do zadań delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa utworzonych na podstawie niniejszej ustawy należy również wyrażanie zgody na oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania na podstawie art. 41 ust. 2 oraz art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji.

Art. 137. 1. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią funkcję członka zarządu lub rady nadzorczej, funkcję tę pełnią na zasadach dotychczasowych do czasu wygaśnięcia ich mandatów.

2. Warunek, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 4, nie dotyczy osoby, która przed dniem wejścia w życie ustawy zdała egzamin przed komisją powołaną przez:

- 1) Ministra Przekształceń Własnościowych, Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu Państwa lub Komisją Selekcyjną powołaną na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202, z późn. zm.⁵⁰⁾);
- 2) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji.

3. Pracodawca nie może wypowiedzieć ani rozwiązać stosunku pracy z pracownikiem spółki powołanym do jej rady nadzorczej w wyniku wyborów,

o których mowa w art. 12 i 14 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, w okresie trwania jego kadencji, ani w okresie roku po zakończeniu kadencji. W tym czasie pracodawca nie może również zmienić na niekorzyść pracownika warunków pracy lub płacy. Rozwiązanie stosunku pracy w tym czasie jest dopuszczalne tylko w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji spółki, a także gdy zachodzą przyczyny uzasadniające rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Art. 138. Przepisy art. 42 i 43 oraz art. 51 ust. 2 w zakresie dotyczącym badania sprawozdania finansowego spółki uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, mają zastosowanie do badania sprawozdania finansowego spółki, za rok obrotowy przypadający po roku, w którym ustawa wchodzi w życie.

Art. 139. Komercjalizacji nie mogą podlegać przedsiębiorstwa państwowe, w stosunku do których przed dniem wejścia ustawy w życie organ założycielski wydał, za zgodą ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, zarządzenie o prywatyzacji bezpośredniej.

Art. 140. 1. Od dnia wejścia w życie ustawy, umowy prywatyzacji bezpośredniej, których przedmiotem jest rozporządzenie wszystkimi składnikami niematerialnymi i materialnymi majątku przedsiębiorstwa państwowego poprzez sprzedaż przedsiębiorstwa, wniesienie przedsiębiorstwa do spółki, lub oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania mogą być zawierane wyłącznie wtedy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) organ założycielski, w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r., wystąpił do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa z wnioskiem o wyrażenie zgody na wydanie zarządzenia o prywatyzacji bezpośredniej;
- 2) organ założycielski, w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r., wydał zarządzenie o prywatyzacji bezpośredniej, z zachowaniem trybu, o którym mowa w art. 41 ust. 2

ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji.

3. Umowa o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania zawarta w procesie prywatyzacji bezpośredniej może być rozwiązana przez Skarb Państwa przed upływem okresu, na który została zawarta, gdy przejmujący nie wykonuje lub nienależycie wykonuje zobowiązania wynikające z zawartej umowy; w takim przypadku przejmującemu nie przysługuje zwrot spełnionych świadczeń ani nakładów poniesionych na przedmiot umowy, chyba że przejmujący wykaże, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązań nastąpiło z przyczyn, na których zaistnienie nie miał wpływu.

4. W przypadku rozwiązania umowy przed końcem terminu, na który została zawarta, Skarb Państwa może:

- 1) odpłatnie zbyć przejęte składniki mienia pozostałe po takim przedsiębiorstwie w trybie publicznym; art. 72 ust. 1 pkt 1 – 3 i 5 oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio;
- 2) wnieść, bez zachowania trybu określonego w pkt 1, przedsiębiorstwo lub przejęte składniki mienia pozostałe po takim przedsiębiorstwie do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa.

5. Skarb Państwa może odpłatnie zbyć przejęte składniki mienia, o których mowa w ust. 4, na rzecz jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego, jeżeli mienie to jest niezbędne do wykonywania zadań własnych przez składających ofertę nabycia: jednostkę samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego. W takim przypadku nie stosuje się przepisu ust. 4 pkt 1.

6. Osobom, o których mowa w przepisach o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej, zalicza się wartość pozostawionych nieruchomości,

potwierdzoną decyzją albo zaświadczeniem, w wysokości równej 20 % wartości tych nieruchomości, na poczet należności z tytułu:

- 1) części ceny sprzedaży składników mienia, o których mowa w ust. 4, odpowiadającej wartości praw do nieruchomości wchodzących w skład tego mienia, o których mowa w przepisach o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości będących jedynym przedmiotem zbycia, jako mienie przejęte przez Skarb Państwa po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania.

Art. 141. 1. W przypadku nabycia przez spółkę aktywności obywatelskiej prywatyzowanego przedsiębiorstwa, akcje spółki aktywności obywatelskiej nie mogą być, w okresie dwóch lat od tego nabycia, zbywane innym akcjonariuszom, niż akcjonariusze mogący tworzyć tę spółkę aktywności obywatelskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zbycie akcji spółki aktywności obywatelskiej w terminie, o którym mowa w ust. 1, na rzecz innych akcjonariuszy, niż akcjonariusze mogący tworzyć tę spółkę aktywności obywatelskiej, może nastąpić w przypadku gdy nabycie, o którym mowa w ust. 1, było finansowane z kredytu poręczonego lub na który została udzielona gwarancja, jeżeli bank udzielający kredytu stwierdzi trwałe pogorszenie się wyników ekonomiczno-finansowych spółki i wyrazi zgodę wraz z poręczycielem lub gwarantem na zbycie akcji.

Art. 142. 1. Przedsiębiorstwa państwowe, w stosunku do których do dnia 31 grudnia 2012 r. nie zostało wydane zarządzenie o prywatyzacji bezpośredniej lub nie został sporządzony akt komercjalizacji, zostają z dniem 1 stycznia 2013 r. postawione w stan likwidacji, bez możliwości ponownego podjęcia działalności w tej formie prawnej.

2. Do likwidacji przedsiębiorstw państwowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych, z zastrzeżeniem art. 143.

Art. 143. 1. Od dnia wejścia w życie ustawy organem założycielskim przedsiębiorstw państwowych:

- 1) o których mowa w art. 54 ust. 2 pkt 1 – 3,
 - 2) będących w zarządzie komisarycznym,
 - 3) zarządzanych na podstawie umowy o zarządzanie
- jest minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

2. Dotychczasowe organy założycielskie są obowiązane w terminie 14 dni przekazać ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa dokumentację niezbędną do wykonywania zadań organu założycielskiego przedsiębiorstw państwowych, o których mowa w ust. 1.

Art. 144. 1. Ustalone na dzień 31 grudnia 2010 r. zobowiązania i należności oraz zgromadzone środki finansowe:

- 1) Funduszu Reprywatyzacji utworzonego na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji stają się należnościami i zobowiązaniami oraz środkami finansowymi Funduszu Reprywatyzacji utworzonego na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1;
- 2) Funduszu Skarbu Państwa utworzonego na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji stają się należnościami i zobowiązaniami oraz środkami finansowymi Funduszu Skarbu Państwa utworzonego na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2;

- 3) Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców utworzonego na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji stają się należnościami i zobowiązaniami oraz środkami finansowymi Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców utworzonego na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3;
- 4) Funduszu Nauki i Technologii Polskiej utworzonego na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji stają się należnościami i zobowiązaniami oraz środkami finansowymi Funduszu Nauki i Technologii Polskiej utworzonego na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 4.

2. Ze środków z prywatyzacji bezpośredniej, na rachunku bankowym:

- 1) funduszu, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2 – gromadzi się 2 % tych środków uzyskanych w danym roku budżetowym oraz odsetki od tych środków, z przeznaczeniem na realizację zadań tego funduszu;
- 2) funduszu, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 4 – gromadzi się 2 % tych środków uzyskanych w danym roku budżetowym oraz odsetki od tych środków, z przeznaczeniem na realizację zadań tego funduszu.

Art. 145. 1. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2011 r. na rachunku Funduszu Reprywatyzacji, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1, gromadzi się 1,5 % środków uzyskanych ze sprzedaży akcji należących do Skarbu Państwa w każdej ze spółek powstałych w wyniku komercjalizacji oraz odsetki od tych środków, z przeznaczeniem na cele, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w latach 2011 i 2012 przekazuje corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, z funduszu, o którym mowa w ust. 1, na przychody budżetu państwa, nadwyżkę stanowiącą różnicę pomiędzy przychodami tego funduszu uzyskanymi w poprzednim roku budżetowym,

a sumą wydatków poniesionych w poprzednim roku budżetowym oraz planowanych do poniesienia w danym roku budżetowym na cele, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1.

Art. 146. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2011 r. na rachunku Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3, gromadzi się 3 % przychodów uzyskanych z prywatyzacji w danym roku budżetowym oraz odsetki od tych środków z przeznaczeniem na wsparcie w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców, w tym przedsiębiorców publicznych oraz na udzielanie wsparcia niebędącego pomocą publiczną.

Art. 147. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy spółki z udziałem Skarbu Państwa oraz spółki zależne od tych spółek, istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dostosują postanowienia swoich statutów do jej przepisów.

Art. 148. 1. Podmioty posiadające w dniu wejścia w życie ustawy należące do Skarbu Państwa akcje lub udziały, przekazują je w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r. ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4. Po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, prawa z akcji lub udziałów wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

2. W przypadku uznania spółki za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa podmioty wykonujące prawa z należących do Skarbu Państwa akcji lub udziałów w takich spółkach, przekazują te akcje lub udziały ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, na podstawie którego spółka została uznana za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa. Po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, prawa z akcji lub udziałów wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

3. Wojskowa Agencja Mieszkaniowa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa posiadane akcje lub udziały w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się jeżeli podmiot posiadający w dniu wejścia w życie ustawy należące do Skarbu Państwa akcje lub udziały, jest upoważniony do wykonywania wynikających z nich praw na podstawie ustaw, o których mowa w art. 127, 128 i 130.

5. Przepisy ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio do państwowych osób prawnych innych niż spółki, uznanych za podmioty o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa.

Art. 149. W sprawach wszczętych i prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego (Dz. U. Nr 191, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 13, poz. 70) stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 150. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 2b oraz art. 20 pkt 1, 4 i 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie odpowiednio: art. 4 ust. 3 i 4 oraz art. 19, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 2b ust. 4, art. 4 ust. 6, art. 12 ust. 7, art. 19 ust. 5, art. 19a ust. 4, art. 32 ust. 2, art. 33 ust. 2, art. 35 ust. 3, art. 36 ust. 5, art. 37 ust. 5 oraz art. 56 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie odpowiednio: art. 24 ust. 6, art. 31 ust. 6, art. 38 ust. 6, art. 55 ust. 6, art. 71 ust. 6, art. 72 ust. 2, art. 74, art. 76 ust. 7, art. 77 ust. 6, art. 83 ust. 9 oraz art. 87 ust. 6, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 113, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 40 ust. 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 151. Traci moc:

- 1) ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.⁵¹⁾);
- 2) ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.⁵²⁾).

Art. 152. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r., z wyjątkiem art. 83 ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych, ustawę z dnia 23 października 1987 r. o przedsiębiorstwie państwowym „Porty Lotnicze”, ustawę z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji – Zakład Narodowy imienia Ossolińskich, ustawę z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z dnia 25 czerwca 1997 r. o wykorzystaniu wpływów z prywatyzacji części mienia Skarbu Państwa na cele związane z reformą systemu ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 31 lipca 1997 r. o Polskiej Agencji Prasowej, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, ustawę z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o Polskim Rejestrze Statków, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeluzi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym, ustawę z dnia 12 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw, ustawę z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeluzi Powietrznej, ustawę z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008 – 2015, ustawę z dnia 7 września 2007 r.

o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012, ustawę z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska”, ustawę z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych oraz ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

- 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707.
- 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431, Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341 i Nr 79, poz. 662 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037.
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704 oraz z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135 poz. 912 i Nr 182, poz. 1228.
- 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 107, poz. 679, Nr 182, poz. 1228.
- 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 208, poz. 1540, z 2008 r. Nr 86, poz. 524, Nr 118, poz. 747, Nr 217, poz. 1381 i Nr 231, poz. 1547 oraz z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341 i Nr 104, poz. 860.
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649, Nr 78, poz. 659, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 223, poz. 1776 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 252, Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228.
- 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703,

z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 40, poz. 229, Nr 108, poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307.

- ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241 i Nr 161, poz. 1277 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 354.
- ¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1118, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1315 i Nr 184, poz. 1539.
- ¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 157, poz. 1241.
- ¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524 z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230 i Nr 167, poz. 1131.
- ¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 218, poz. 1690 oraz z 2010 r. Nr 105, poz. 668 i Nr 182, poz. 1228.
- ¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 143, poz. 1202, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 220, poz. 1432 oraz z 2010 r. Nr 18, poz. 98.
- ¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 36, poz. 159, z 1995 r. Nr 28, poz. 143, z 1998 r. Nr 97, poz. 604, z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2007 r. Nr 191, poz. 1372 oraz z 2009 r. Nr 14, poz. 74.
- ¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785, z 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538, z 2009 r. Nr 65, poz. 545 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 144.
- ¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 93, poz. 820, Nr 200, poz. 1689, Nr 230, poz. 1923 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 65, poz. 594, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, oraz z 2006 r. Nr 218, poz. 1592.
- ¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 214, poz. 1344 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307.

-
- 19) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707.
- 20) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 141, poz. 997, Nr 170, poz. 1217, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2008 r. Nr 144, poz. 901 i Nr 227, poz. 1505.
- 21) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 36, poz. 159, z 1995 r. Nr 28, poz. 143, z 1998 r. Nr 97, poz. 604, z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2007 r. Nr 191, poz. 1372 oraz z 2009 r. Nr 14, poz. 74.
- 22) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 68, poz. 574, Nr 77, poz. 649, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1277, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i 146, Nr 107, poz. 679, Nr 127, poz. 857 i Nr 155, poz. 1035.
- 23) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 157, poz. 1315, Nr 167, poz. 1399 i Nr 175, poz. 1460 i 1462, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 59, poz. 405, Nr 64, poz. 427 i Nr 181, poz. 1286 oraz z 2008 r. Nr 163, poz. 1011 i Nr 199, poz. 1227, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 340, Nr 69, poz. 595, Nr 92, poz. 753 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 149, poz. 963.
- 24) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 85, poz. 728 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 51, poz. 377, Nr 83, poz. 574 i Nr 133, poz. 935, Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 411, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 115, poz. 965 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 127, poz. 852, Nr 152, poz. 1023 i Nr 182, poz. 1228.
- 25) Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 106, poz. 679 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 i Nr 199, poz. 1937, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 675 i Nr 127, poz. 857.
- 26) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61, z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 101, Nr 86, poz. 720, Nr 105, poz. 877, Nr 115, poz. 966, Nr 143, poz. 1164, Nr 157, poz. 1241 i Nr 223, poz. 1776.
- 27) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, Nr 220, poz. 1415 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 336 i Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143, Nr 113, poz. 745 i Nr 182, poz. 1228.
- 28) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 141, poz. 997, Nr 170, poz. 1217, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2008 r. Nr 144, poz. 901 i Nr 227, poz. 1505.
- 29) Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 106, poz. 679 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 i Nr 199, poz. 1937, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 675 i Nr 127, poz. 857.
- 30) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530.
- 31) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785, z 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538, z 2009 r. Nr 65, poz. 545 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 144.

-
- 32) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 208, poz. 1540, z 2008 r. Nr 86, poz. 524, Nr 118, poz. 747, Nr 217, poz. 1381 i Nr 231, poz. 1547 oraz z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341 i Nr 104, poz. 860.
- 33) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1118, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1315 i Nr 184, poz. 1539.
- 34) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 202, poz. 1957, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2006 r. Nr 66, poz. 471 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 817 i Nr 157, poz. 1241.
- 35) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 226 i Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 835 i Nr 182, poz. 1228.
- 36) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 218, poz. 1690 oraz z 2010 r. Nr 105, poz. 668 i Nr 182, poz. 1228.
- 37) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 119, poz. 1250, z 2001 r. Nr 76, poz. 805 i Nr 100, poz. 1080, z 2002 r. Nr 240, poz. 2053, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600.
- 38) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 154, poz. 1799, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 60, poz. 535 i Nr 180, poz. 1759, z 2004 r. Nr 116, poz. 1207, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i Nr 96, poz. 620.
- 39) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 205, poz. 1730 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 6, poz. 63, Nr 80, poz. 720 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252, z 2005 r. Nr 157, poz. 1315 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 12, poz. 63 i Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 97, poz. 624, Nr 193, poz. 1196 i Nr 206, poz. 1289, z 2009 r. Nr 6, poz. 33 oraz z 2010 r. Nr 108, poz. 686.
- 40) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 583 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323.
- 41) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, oraz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019 i Nr 182, poz. 1228.
- 42) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707.
- 43) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722, z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 208, poz. 1532, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109, z 2009 r. Nr 13, poz. 70 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 144, Nr 108, poz. 685 i Nr 182, poz. 1228.
- 44) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 56, poz. 495, Nr 90, poz. 844 i Nr 139, poz. 1325, z 2004 r. Nr 12, poz. 102 i Nr 120, poz. 1252, z 2005 r. Nr 167, poz. 1398 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331.

-
- 45) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367, Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 81, poz. 531.
- 46) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670 Nr 126, poz. 853.
- 47) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584 i Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471, Nr 96, poz. 620 i Nr 151, poz. 1014.
- 48) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590.
- 49) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722, z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 208, poz. 1532, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109, z 2009 r. Nr 13, poz. 70 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 144, Nr 108, poz. 685 i Nr 182, poz. 1228.
- 50) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1997 r. Nr 30, poz. 164, Nr 47, poz. 298 i Nr 107, poz. 691, z 2000 r. Nr 122, poz. 1319, z 2001 r. Nr 63, poz. 637, z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 281, poz. 2775 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331.
- 51) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590.
- 52) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722, z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 208, poz. 1532, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109, z 2009 r. Nr 13, poz. 70 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 144, Nr 108, poz. 685 i Nr 182, poz. 1228.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa jest projektem kodyfikującym obszar zarządzania majątkiem państwowym, zaangażowanym w działalność spółek kapitałowych. W pewnych obszarach odnosi się również do wykonywania praw i obowiązków przysługujących Skarbowi Państwa w stosunkach cywilnoprawnych, dotyczących mienia państwowego, nienależącego do innych państwowych osób prawnych, a stanowiącego nieruchomości oraz autorskie prawa majątkowe. Dotychczas obowiązująca ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji w głównej mierze reguluje zasady dokonywania przekształceń własnościowych przedsiębiorstw państwowych w spółki handlowe. Uregulowane w niej są także zasady prywatyzacji spółek z udziałem Skarbu Państwa. Trwający od ponad 20 lat proces komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych w znacznej mierze dobiega końca (znakomita większość przedsiębiorstw państwowych została skomercjalizowana lub złożono wnioski o komercjalizację).

W związku z powyższym w chwili obecnej na pierwszy plan wysuwa się konieczność wprowadzenia jednolitych i efektywnych mechanizmów wykonywania przez Skarb Państwa uprawnień korporacyjnych w spółkach i prywatyzacji spółek z udziałem Skarbu Państwa. Koniecznym jest także wdrożenie skutecznych rozwiązań porządkujących zasady gospodarowania innym, niż akcje lub udziały w spółkach, majątkiem należącym do Skarbu Państwa. Obowiązująca ustawa o komercjalizacji i prywatyzacji pomimo licznych nowelizacji nie jest w stanie w pełni sprostać wskazanym powyżej celom, dlatego pojawia się konieczność opracowania nowej ustawy.

Obecnie kompetencje właścicielskie i nadzorcze w stosunku do spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa oraz w stosunku do przedsiębiorstw państwowych przysługują nie tylko ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, lecz również innym naczelnym lub centralnym organom administracji rządowej, a nawet agencjom państwowym. Istnieje zatem zjawisko rozproszenia nadzoru nad mieniem państwowym, któremu towarzyszy funkcjonowanie, w administracji rządowej oraz w agencjach państwowych, komórek organizacyjnych realizujących tożsame zadania z zakresu dominium państwa, jednakże działających w różnych standardach proceduralnych

i organizacyjnych. Powyższe zjawisko powoduje brak prawnych możliwości wprowadzenia jednolitych standardów wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach kapitałowych i przedsiębiorstwach państwowych.

W projektowanej ustawie uwzględniono także postulaty wynikające z opracowanego przez Radę Gospodarczą przy Prezesie Rady Ministrów dokumentu pt. „Narodowy Program Nadzoru Właścicielskiego – Nowy ład korporacyjny w spółkach Skarbu Państwa” (NPNW).

Zgodnie z założeniami tego dokumentu przepisy projektowanej ustawy zakładają wyodrębnienie stosunkowo nielicznej grupy podmiotów o kluczowym znaczeniu dla interesów gospodarczych Skarbu Państwa oraz wprowadzenie szczególnych regulacji pozwalających na stosowanie w pełni rynkowych mechanizmów efektywnego zarządzania tymi podmiotami, ukierunkowanych na budowanie ich wartości w warunkach presji konkurencyjnej, przy jednoczesnym utrzymaniu, niezbędnej ze względów strategicznych, kontroli państwa.

Projektowana ustawa określa organizację nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa oraz reguluje zasady wykonywania określonych w ustawie praw i obowiązków przysługujących Skarbowi Państwa w stosunkach cywilnoprawnych, dotyczących mienia państwowego nienależącego do innych państwowych osób prawnych, wykonywania uprawnień majątkowych i osobistych przysługujących Skarbowi Państwa w stosunku do określonych w ustawie państwowych osób prawnych i spółek z udziałem Skarbu Państwa, komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych, prywatyzacji spółek z udziałem Skarbu Państwa, wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, przyznawania uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom prawa do nieodpłatnego nabycia akcji oraz realizacji tego uprawnienia (art. 1). Projekt ustawy przejmuje ponadto materię uregulowaną w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, co wynika z założenia, że celem projektu jest skodyfikowanie w jednym akcie prawnym kompletnej regulacji obszaru zarządzania majątkiem Skarbu Państwa.

W porównaniu z ustawą o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawą o zasadach wykonywania uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa zakres ustawowych definicji (art. 2) został rozbudowany o definicje pojęć powszechnie używanych w praktyce, które

na gruncie dotychczasowych przepisów sprawiały problemy interpretacyjne ze względu na brak ustalenia ich znaczenia normatywnego. Obecnie zdefiniowano m.in. pojęcia: osoby wyznaczonej albo osoby wskazanej przez Skarb Państwa do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, grupy kapitałowej, oraz okresu zatrudnienia kandydata na stanowisku członka zarządu spółki z większościovym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej albo okresie zatrudnienia osoby wskazanej lub wyznaczonej przez Skarb Państwa lub państwową osobę prawną do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej. Projektowana ustawa precyzyjnie określa sytuacje, w których należy stosować jej przepisy, jak również krąg podmiotów objętych jej regulacją (art. 3), wprowadzając ponadto zasadę, że jej przepisy stosuje się w zakresie nieuregulowanym odrębnie w przepisach innych ustaw, w szczególności regulujących ustrój państwowych osób prawnych lub spółek z udziałem Skarbu Państwa, z utrzymaniem zastrzeżenia, iż przepisów dotyczących państwowych osób prawnych oraz do należącego do nich mienia albo akcji, nie stosuje się do podmiotów innych niż państwowe osoby prawne – w czasie trwania przewłaszczenia ich mienia albo ich akcji na zabezpieczenie roszczeń przysługujących Skarbowi Państwa, reprezentowanemu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, z tytułu udzielonych poręczeń lub gwarancji. Ponadto po wejściu w życie projektowanej ustawy, uprawnienia Ministra Finansów wynikające z zawartych uprzednio umów przewłaszczenia nadal będą miały zastosowanie w niezmienionym zakresie.

I. Organizacja nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa

Przepisy projektowanej ustawy przewidują:

- skupienie w jednym akcie prawnym przepisów o nadzorze właścicielskim Skarbu Państwa, zawartych w różnych aktach prawnych, a w szczególności w ustawach:
 - o komercjalizacji i prywatyzacji,
 - o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;
- powierzenie wykonywania nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa, zadań związanych ze zbywaniem akcji i udziałów w spółkach Skarbu Państwa oraz zakończeniem procesów prywatyzacji bezpośredniej przedsiębiorstw

państwowych, co do zasady, ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa – m.in. przez wprowadzenie zmian w obowiązujących przepisach ustawowych, zmierzających do poszanowania tej zasady oraz przez wprowadzenie (art. 5 ust. 2) domniemania właściwości dla ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa do wykonywania uprawnień właścicielskich wobec składników mienia państwowego, wobec których odrębne przepisy nie określają wprost państwowej osoby prawnej właściwej do ich wykonywania;

- utworzenie Komitetu Nominacyjnego dla potrzeb implementowania szczególnych rozstrzygnięć w zakresie nadzoru właścicielskiego nad podmiotami o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, wynikających z założeń Narodowego Programu Nadzoru Właścicielskiego.

Uregulowanie organizacji nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa w sposób zaproponowany w przepisach tytułu II projektowanej ustawy zmierza do umożliwienia docelowego systemowego przesądzenia w przepisach prawa o rozdzieleniu funkcji imperium i dominium państwa w sferze gospodarczej, co pozwoli na uniknięcie istniejących obecnie sporów kompetencyjnych między organami administracji rządowej odpowiedzialnymi za kształtowanie i realizację polityki państwa za pomocą instrumentów regulacyjnych, a ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa reprezentującym Skarb Państwa, jako uczestnika obrotu. Powyższe rozstrzygnięcia są zbieżne z dyrektywami zawartymi w Wytycznych OECD dotyczących nadzoru korporacyjnego w przedsiębiorstwach publicznych, a także stanowią kolejny krok w kierunku uporządkowania znacznej części obszaru regulacji objętej dyspozycją art. 218 Konstytucji RP.

Dodatkowo projektowana ustawa systemowo porządkuje kwestie związane z:

- gospodarowaniem autorskimi prawami majątkowymi, których właścicielem jest Skarb Państwa;
- gospodarowaniem nieruchomościami stanowiącymi własność Skarbu Państwa.

II. Uprawnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa

Przejęcie przez projekt ustawy materii zawartej dotychczas w ustawie o zasadach wykonywania uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa będzie prowadzić do zwiększenia przejrzystości przepisów regulujących sposób zarządzania składnikami majątku Skarbu Państwa, poprzez kompleksowe uregulowanie niniejszego zagadnienia w jednym akcie prawnym. Problematyka uregulowana w art. 2 – 3, 5 – 5c, 7a ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa została uwzględniona w przepisach art. 4 – 11 projektu ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa.

Projekt szczegółowo wylicza przy tym zadania ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, które mogą być pokrywane ze środków Funduszu Skarbu Państwa oraz Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców (art. 83).

Zmodyfikowano regulacje zawarte obecnie w art. 5a ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, odnoszące się do konieczności uzyskania zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na dokonanie określonych w tym przepisie rozporządzeń składnikami aktywów trwałych przez państwowe osoby prawne (art. 7). W sposób precyzyjny został określony, budzący dotychczas liczne wątpliwości, sposób liczenia wartości przedmiotu czynności prawnej w przypadku zawierania, za zgodą ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, umów najmu, dzierżawy, jak również umów nieodpłatnych, takich jak użyczenie. Regulacja powyższa ma na celu zdjęcie nadmiernego formalizmu przy zawieraniu umów o niewielkim stopniu ryzyka finansowego z równoczesnym zachowaniem kontroli sprawowanej przez Ministra Skarbu Państwa w odniesieniu do transakcji o większej wartości. Ponadto poszerzono katalog spraw, w których nie będzie występował obowiązek uzyskania zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na dokonanie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych. Do wyjątków od zasady uzyskania zgody zostały dodane umowy o oddanie do odpłatnego korzystania składników aktywów trwałych na cele konferencyjne, szkoleniowe, dydaktyczne lub rekreacyjno-sportowe, na podstawie zawieranych z tym samym podmiotem i dotyczących tych samych składników aktywów trwałych umów najmu, dzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, których łączny okres obowiązywania, w danym roku

kalendaryzowym, nie przekracza 90 dni. Umowy takie mają najczęściej charakter incydentalny i nie generują ryzyka zagrożenia dla istotnych interesów majątkowych Skarbu Państwa. Szczególne rozwiązanie w zakresie obowiązku uzyskania zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na dokonanie czynności prawnych z zakresu rozporządzania składnikami aktywów trwałych wprowadzono w stosunku do uczelni publicznych. W przypadku tych podmiotów zgoda ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa będzie wymagana dopiero wówczas, gdy wartość przedmiotu rozporządzenia przekroczy równowartość kwoty 250 000 euro. Rozwiązanie powyższe, jest zgodne z przyjętymi przez Radę Ministrów „Załoženiami do nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach naukowych oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki”.

Nową instytucją prawną, której celem jest zapewnienie przejrzystości dysponowania mieniem państwowym w obrocie, jest wprowadzenie zasady jawności czynności prawnych, których przedmiotem są składniki aktywów trwałych państwowych osób prawnych, wymienione w art. 7 ust. 1 (art. 8). Zasada ta znajdzie zastosowanie w odniesieniu do wszystkich takich czynności prawnych bez względu na wartość rynkową przedmiotu rozporządzenia. Przyjęcie takiego rozwiązania ustanawia bardzo efektywny mechanizm kontroli znajdujący swe źródło w transparentności dokonywanych czynności. Informacje o dokonaniu ww. czynności prawnych będą podlegać ogłoszeniu na stronie podmiotowej państwowej osoby prawnej dokonującej tej czynności.

III. Zasady reprezentowania Skarbu Państwa

Zasady reprezentowania Skarbu Państwa określone w art. 12 – 19 projektowanej ustawy nie ulegają istotnym zmianom w porównaniu z obecnie obowiązującymi przepisami art. 17 – 20 ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (art. 13 – 19). Nakłada się jednakże na ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa obowiązek podjęcia czynności zmierzających do odzyskania kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu przychodów z prywatyzacji oraz dochodów z mienia, którym gospodaruje (art. 16). W celu ułatwienia i przyspieszenia dochodzenia ww. kwot dopuszczono możliwość sprzedaży przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wymagalnych

wierzytelności Skarbu Państwa, określając jednocześnie tryby, w jakich mogą być one zbywane, przy czym określenie szczegółowego trybu ich sprzedaży nastąpi w rozporządzeniu Rady Ministrów. Zaproponowane rozwiązania zapewniają normatywne określenie przypadków, w których minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie mógł dokonywać sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa. Sprzedaż wierzytelności jest korzystna nie tylko z punktu widzenia szybszego uzyskiwania środków należnych Skarbowi Państwa, istotna jest również w tym zakresie ich funkcja dyscyplinująca tych dłużników, którzy mimo posiadania odpowiednich środków zwlekają ze spłatą swoich zobowiązań.

W toku prac legislacyjnych, na skutek uwagi zgłoszonej przez Ministra Finansów, do której przychyliło się Rządowe Centrum Legislacji, usunięty został projektowany przepis, zgodnie z którym w zakresie sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa, dokonywanej na zasadach i w trybie określonych w projektowanej ustawie, nie stosuje się art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, stanowiącego, iż za naruszenie dyscypliny finansów publicznych uznaje się „niepobranie lub niedochodzenie należności Skarbu Państwa albo pobranie lub dochodzenie tej należności w wysokości niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia”. W ocenie Ministra Finansów oraz Rządowego Centrum Legislacji, ustawowe wprowadzenie możliwości sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa, w razie ich zbycia, zwolni sprzedawcę z obowiązku dochodzenia tych należności.

IV. Komitet Nominacyjny

W art. 20 – 23 projektowanej ustawy uregulowano nową instytucję – Komitet Nominacyjny. Utworzenie Komitetu Nominacyjnego wynika z instytucjonalnej konstrukcji Narodowego Programu Nadzoru Właścicielskiego proponowanego przez Radę Gospodarczą przy Prezesie Rady Ministrów. Celem tego Komitetu, działającego poza strukturą administracji rządowej, będzie działanie na rzecz podniesienia kompetencji i wzmocnienia roli organów nadzorczych w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla Skarbu Państwa poprzez przeprowadzaną na nowych zasadach selekcję kandydatów do pełnienia funkcji w tych organach.

Zgodnie z art. 20 ust. 2 projektowanej ustawy do zadań Komitetu Nominacyjnego należy:

- udzielanie rekomendacji kandydatom na członków organów nadzorczych podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa,
- opiniowanie wniosków w sprawie odwołania członków organów nadzorczych podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa.

Wyeliminowanie ryzyka kierowania się głównie względami formalnymi i biurokratycznymi przy doborze składu osobowego organów nadzorczych podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa zostanie osiągnięte przez zapewnienie Komitetowi Nominacyjnemu możliwości funkcjonowania niezależnie od administracyjnych struktur odpowiedzialnych za nadzór właścicielski oraz przez zapewnienie udziału w pracach Komitetu osobom o najwyższych kompetencjach i wiedzy oraz nieposzlakowanej opinii, szanowanym i znającym się na strategicznych dla państwa rynkach oraz na uwarunkowaniach biznesowych i regulacyjnych działalności podmiotów o kluczowym znaczeniu dla państwa. Komitet Nominacyjny udziela rekomendacji, która nie ma charakteru wiążącego w tym znaczeniu, że nie powoduje powstania, po stronie organu powołującego członków organu nadzorczego, bezwzględnego obowiązku powołania konkretnej osoby, której Komitet Nominacyjny udzielił rekomendacji. Z drugiej strony organ uprawniony do powołania członków organu nadzorczego nie może powołać do składu tego organu osoby, która nie uzyskała uprzednio rekomendacji Komitetu Nominacyjnego.

W tak ukształtowanym modelu selekcji kandydatów do organów nadzorczych podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa powołanie do pełnienia funkcji członków tych organów zawsze będzie wynikiem consensusu między organem (podmiotem) odpowiedzialnym za nadzór właścicielski, a Komitetem Nominacyjnym. Posiadanie rekomendacji Komitetu Nominacyjnego jest w tym modelu przesłanką, która musi być bezwzględnie spełniona po stronie kandydata na członka organu nadzorczego, aby w ogóle było możliwe wzięcie pod uwagę danego kandydata przy podejmowaniu decyzji o obsadzie stanowiska w organie nadzorczym podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa. Ostateczna ocena spełnienia wszystkich warunków należy do organu (podmiotu)

ustanawiającego skład osobowy organu nadzorczego, który może konkretnego kandydata rekomendowanego przez Komitet Nominacyjny zarówno powołać (wskazać albo wyznaczyć) do pełnienia funkcji członka organu nadzorczego, jak i pominąć przy obsadzie tego stanowiska, powołując w takim przypadku inną osobę rekomendowaną przez Komitet Nominacyjny.

Przyjęcie takiej konstrukcji wynika stąd, że to na organie (podmiocie) ustanawiającym skład osobowy organu nadzorczego spoczywa obowiązek należytego zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa w tej sferze.

Projektowana regulacja nie określa elementów informacji o zamiarze powołania w skład rady nadzorczej lub o zamiarze powierzenia stanowiska w innym statutowym organie nadzorczym, której przekazanie Komitetowi Nominacyjnemu przez uprawniony organ (podmiot) poprzedza udzielenie rekomendacji, a zatem nie ma przeszkód, aby organ (podmiot) ustanawiający skład organu nadzorczego podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa mógł, według własnego wyboru, albo wskazać we wniosku konkretnych kandydatów do pełnienia funkcji w organie nadzorczym albo pozostawić inicjatywę w zakresie wskazania takich kandydatów Komitetowi Nominacyjnemu. Z uwagi na zróżnicowane stany faktyczne, w których będzie istniała potrzeba uzyskania rekomendacji Komitetu Nominacyjnego nie sformalizowano w projekcie procedury przekazywania Komitetowi Nominacyjnemu informacji o zamiarze powołania członka organu nadzorczego podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa niemniej jednak zakłada się, iż w rozporządzeniu Rady Ministrów określającym sposób wykonywania zadań Komitetu zostanie wprowadzona reguła, że w dającym się przewidzieć przypadku upływu kadencji, taka informacja będzie przekazywana w terminie nie późniejszym, niż trzy miesiące przed upływem kadencji osoby aktualnie sprawującej mandat członka organu nadzorczego. Zgodnie z przepisami projektowanej ustawy (art. 21), w skład Komitetu Nominacyjnego wchodzi 10 członków powoływanych i odwoływanych (w przypadkach, o których mowa w art. 22 ust. 3) przez Prezesa Rady Ministrów, z uwzględnieniem ich wiedzy, doświadczenia lub autorytetu dających rękojmię prawidłowej realizacji zadań Komitetu. Katalog podmiotów, które będą mogły zgłaszać kandydatów na członków Komitetu jest otwarty. W art. 23 ust. 3 projektu jedynie tytułem przykładu wskazano, iż powyższe uprawnienie przysługuje w szczególności

ministrom właściwym do spraw: Skarbu Państwa, gospodarki, finansów publicznych, instytucji finansowych, transportu, łączności oraz Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego.

Niezależność Komitetu Nominacyjnego od doraźnych wpływów politycznych została zapewniona przez wprowadzenie pięcioletniej kadencji jego działalności przy jednoczesnym określeniu zamkniętego katalogu przesłanek powodujących wygaśnięcie mandatu członka Komitetu przed upływem tej kadencji oraz przez powierzenie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jedynie obsługi organizacyjnej i finansowej Komitetu (art. 22 i art. 23).

V. Nadzór właścicielski nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych

a) Zarząd

Projekt ustawy, w celu podniesienia jakości zarządzenia, poprzez lepszy dobór kandydatów na członków zarządów, przewiduje generalną zasadę, zgodnie z którą, w spółkach z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych członków zarządu powołuje i odwołuje rada nadzorcza spółki (art. 24). Stanowi to kontynuację rozwiązań funkcjonujących pod rządami ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji.

Powołanie członka zarządu w spółkach z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych, następuje, pod rygorem nieważności, po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, którego szczegółowe zasady i tryb zostaną określone w rozporządzeniu Rady Ministrów. Projektowane przepisy, w odróżnieniu od ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, określają minimalne kryteria, jakie muszą spełniać członkowie zarządów spółek z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych, nie odsyłając w tym zakresie do przepisów wykonawczych (art. 25). Ich weryfikacja należy do rady nadzorczej spółki, jako organu uprawnionego do powołania członków zarządu. Projekt określa także okoliczności, które wyłączają możliwość pełnienia funkcji członka zarządu powyższych spółek (art. 25 ust. 2). Rada nadzorcza, kierując się interesem spółki, może rozszerzyć wymagania stawiane kandydatom na

dane stanowisko. Wymagania odnoszące się do kandydatów na członków zarządu rozciągnięto na spółki wchodzące w skład grupy kapitałowej, w której spółka z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna jest jednostką dominującą.

Projektowana ustawa – odpowiadając na sformułowany przez Radę Gospodarczą przy Prezesie Rady Ministrów postulat wyeliminowania szczególnych rozwiązań w zakresie powoływania i odwoływania przedstawiciela pracowników do składu zarządu (funkcjonujących obecnie tylko w spółkach powstałych w wyniku komercjalizacji, w których średnioroczne zatrudnienie w przedsiębiorstwie spółki, w roku kalendarzowym poprzedzającym wybór, wynosi powyżej 500 pracowników) – wprowadza zasadę, iż ustanawianie składu osobowego zarządu spółki handlowej należy do kompetencji jej organów korporacyjnych we wszystkich spółkach z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej. W obecnych warunkach społeczno-gospodarczych, w których w porządku prawnym funkcjonują liczne ustawowo określone, dojrzałe instrumenty ochrony praw pracowników brak jest aksjologicznych powodów do różnicowania kompetencji pracowników spółek o akcjonariacie państwowym, ich prawa są bowiem w równym stopniu gwarantowane przez system prawa pracy. Co więcej takie zróżnicowanie wynikające z istnienia przywileju w niektórych spółkach powstałych w drodze komercjalizacji w warunkach, w których w pozostałych spółkach z udziałem Skarbu Państwa obowiązują w omawianym zakresie takie same reguły, jak w spółkach o akcjonariacie prywatnym wywołuje poważne wątpliwości z punktu widzenia zasady równego traktowania i swobody przedsiębiorczości wyrażonych w polskiej Konstytucji, jak i w prawie Unii Europejskiej.

Nowym rozwiązaniem jest wprowadzenie możliwości delegowania członka rady nadzorczej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został odwołany, złożył rezygnację albo z innych przyczyn nie może sprawować swoich czynności, jest wzorowane na rozwiązaniu Kodeksu spółek handlowych odnoszącym się do spółek akcyjnych (art. 26). Proponowany

przepis umożliwi sprawne przywrócenie możliwości funkcjonowania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, szczególnie w przypadku spółek, w których funkcjonuje jednoosobowy zarząd. Należy bowiem uwzględnić to, że przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego obejmuje pewien okres, podczas którego mogłoby dojść do sytuacji, w której spółka nie posiada organu uprawnionego do prowadzenia jej spraw oraz jej reprezentacji. Ustalenie wynagrodzenia członka rady nadzorczej oddelegowanego do czasowego wykonywania czynności członka zarządu należy do rady nadzorczej, która może to wynagrodzenie ustalić maksymalnie na poziomie wynagrodzenia przysługującego członkowi zarządu, którego zastępuje. Przyznanie wynagrodzenia członka zarządu powoduje wyłączenie możliwości pobierania wynagrodzenia z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej.

b) Rada Nadzorcza

W celu ujednoczenia zasad powoływania członków rad nadzorczych spółek z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych projekt modyfikuje przepisy Kodeksu spółek handlowych, które nie nakładają na wszystkie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością obowiązku ustanowienia rady nadzorczej. Zgodnie z projektem ustawy, w spółkach z większościowym udziałem Skarbu Państwa, obligatoryjnie powinna zostać ustanowiona rada nadzorcza (art. 27). Jedynie w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa z ograniczoną odpowiedzialnością, które znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, można nie ustanawiać rady nadzorczej. W takich przypadkach kompetencje rady nadzorczej, wynikające z przepisów prawa lub umowy spółki, wykonuje zgromadzenie wspólników lub pełnomocnik wspólnika (art. 27 ust. 2). Instytucja pełnomocnika wspólnika, który wykonywałby zadania zbliżone do zadań rady nadzorczej, ma na celu utrzymanie elastycznych, z punktu widzenia Skarbu Państwa, regulacji zezwalających na wybór pomiędzy pełnomocnikiem, a radą nadzorczą, która jest znacznie większym obciążeniem dla budżetu spółki znajdującej się w złej kondycji finansowej. Konstrukcja przepisu nie wyłącza sprawowania nadzoru jednocześnie przez zgromadzenie wspólników oraz pełnomocnika wspólnika. Pełnomocnik wspólnika powinien spełniać kryteria przewidziane dla członka rady nadzorczej (art. 30, 32 i 33). W jednoosobowych spółkach Skarbu

Państwa, zarówno z ograniczoną odpowiedzialnością, jak i akcyjnych, w razie ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego utrzymano możliwość podjęcia przez walne zgromadzenie uchwały o zaprzestaniu działania rady nadzorczej i odwołaniu jej członków. To samo dotyczy pełnomocnika wspólnika. Sprawowanie nadzoru wykonywane jest w takich sytuacjach bezpośrednio przez walne zgromadzenie.

W spółkach z większościovym udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych członków rady nadzorczej będzie powoływać i odwoływać walne zgromadzenie (art. 28). Oznacza to, że dopóki Skarb Państwa lub państwowa osoba prawna będzie większościovym udziałowcem spółki, dopóty nie będzie istniała możliwość odmiennego określenia sposobu powoływania i odwoływania członków rady nadzorczej w statucie spółki.

Podobnie jak w przypadku zarządu spółek powstałych w drodze komercjalizacji, również w przypadku rad nadzorczych tych spółek zdecydowano – stosownie do postulatów Rady Gospodarczej przy Prezesie Rady Ministrów, wynikających z Narodowego Programu Nadzoru Właścicielskiego, że nie zostaną utrzymane regulacje przyznające pracownikom, bądź pracownikom i rolnikom lub rybakom prawo wyboru swoich przedstawicieli do rady nadzorczej.

Uczestnictwo pracowników w kształtowaniu składu osobowego rad nadzorczych spółek powstałych w drodze komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych (a więc nie we wszystkich spółkach z udziałem Skarbu Państwa, jak się powszechnie sądzi) zostało ustawowo zagwarantowane ponad 20 lat temu – na początkowym etapie transformacji ustrojowej państwa. Instytucja ta miała służyć wówczas, w braku dojrzałych i powszechnie obowiązujących mechanizmów ochrony zbiorowych interesów pracowników – interesariuszy podmiotu gospodarczego, jako swego rodzaju kontynuacja samorządu pracowniczego, funkcjonującego w przedsiębiorstwach państwowych od 1981 r. i będącego de facto wywalczonym przez środowiska opozycji demokratycznej forum niezależnego dialogu społeczeństwa z ówczesną władzą, forum, które skutecznie ograniczało jej woluntaryzm w kształtowaniu stosunków społeczno-ekonomicznych w państwie.

Wykształcenie w latach 1989 – 2010 efektywnie funkcjonujących instytucji demokratycznego państwa, a w szczególności mechanizmów pozwalających obecnie na skuteczną kontrolę poczynań organów władzy i administracji państwa, w tym także w ramach Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisji dialogu społecznego, działających na podstawie ustawy, z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz wprowadzenie rozwiązań instytucjonalnych, zapewniających pracownikom wszystkich podmiotów gospodarczych możliwość prowadzenia efektywnego dialogu z pracodawcą powoduje, iż podtrzymywanie specyficznej idei kontynuacji samorządu pracowniczego w strukturze organów korporacyjnych spółek powstałych z przekształcenia przedsiębiorstw państwowych nie znajduje racjonalnego uzasadnienia. Utrzymanie modelu, w którym pracownicy takich spółek korzystają z prawa udziału w kształtowaniu składu osobowego rad nadzorczych stało się, z jednej strony, zbędne w sytuacji, w której odmiennie, niż miało to miejsce u progu przemian ustrojowych, kompleksowo i systemowo zapewniono w obowiązującym porządku prawnym możliwość prowadzenia przez pracowników efektywnego dialogu z pracodawcą, a z drugiej strony – prowadzi coraz wyraźniej do konfliktu interesu pracowników pełniących funkcje członków tych organów z interesem spółki rozumianym jako wypadkowa interesu jej akcjonariuszy, w tym także Skarbu Państwa w przypadku spółek z udziałem Skarbu Państwa powstałych w drodze komercjalizacji. Efektywnej ochronie praw pracowniczych służy obecnie odpowiednio rozbudowana dziedzina prawa pracy regulująca kompleksowo stosunki pracy, działalność związków zawodowych i zabezpieczenia społeczne. W ramach prawa pracy i przepisów o związkach zawodowych powołano szereg rozbudowanych instytucji prawnych, zapewniających forum dialogu zmierzającego do uzgodnienia sprzecznych z natury interesów pracodawcy i pracowników. Można tutaj wskazać na rozwiązania ustawowe, które gwarantują ochronę praw i interesów zbiorowych pracowników w sporach zbiorowych (por. ustawa z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych) oraz rozwiązania zapewniające dialog z pracodawcą poprzez rady pracowników wprowadzone przez ustawę z dnia

7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji, czy europejskie rady zakładowe, o których mowa w ustawie z dnia 5 kwietnia 2002 r. o europejskich radach zakładowych.

Rozwiązania te z zakresu prawa pracy czy związków zawodowych są przy tym konstruowane przy założeniu konieczności ochrony pracowników, jako słabszej strony w stosunku z pracodawcą.

Wspomniany konflikt interesów osób zaangażowanych w działalność rad nadzorczych spółek powstałych w wyniku komercjalizacji, będących jednocześnie swoistymi mandatariuszami pracowników, którzy wybrali te osoby do pełnienia ww. funkcji w intencji obrony interesów pracowniczych poważnie komplikuje relacje korporacyjne. Pracownicy pełniący funkcję członka rady nadzorczej działają bowiem w warunkach konfliktu interesów ze spółką powstałą w drodze komercjalizacji, jako pracodawcą. Z jednej strony są oni, jako członkowie rady nadzorczej, obowiązani kierować się interesem spółki, ale z drugiej strony są silnie związani z wyborcami (pracownikami), którzy oczekują od swoich przedstawicieli w radzie nadzorczej ochrony interesów ogółu pracowników, a nie ogółu akcjonariuszy.

Podsumowując, zważywszy na cel, naturę i konstrukcję spółki akcyjnej wyrażoną w art. 3 Kodeksu spółek handlowych (spółka działa dla osiągnięcia celu określonego przez jej akcjonariuszy, jako ponoszących ryzyko finansowe jej funkcjonowania), rada nadzorcza nie jest właściwym forum do ochrony praw wybranych grup interesariuszy w spółce, którymi są w spółce powstałej w drodze komercjalizacji pracownicy, którzy reprezentują grupę osób, od której nie wymaga się posiadania statusu znaczącego akcjonariuszy. Podobnie rada nadzorcza nie jest odpowiednim forum do gwarantowania praw rolników i rybaków dostarczających do przedsiębiorstwa spółki powstałej w drodze komercjalizacji surowce i będących z tego tytułu wierzycielami spółki. Utrzymanie wobec tylko tych dwóch grup interesariuszy (poza właścicielem) prawa do ustanawiania przedstawicieli w radzie nadzorczej spółki zaburza realizację celu, dla którego została ona powołana – ochronę wszystkich akcjonariuszy i interesariuszy.

Niezależnie od powyżej przytoczonych argumentów utrzymanie omawianego rozwiązania w spółkach powstałych w drodze komercjalizacji, przy jednoczesnym stosowaniu ukształtowanego pod rządami prawa spółek korporacyjnego standardu ustanawiania składu osobowego rad nadzorczych w pozostałych spółkach kapitałowych z udziałem Skarbu Państwa stałoby w sprzeczności z przyjętą w projekcie zasadą ujednolicenia reżimu prawnego wykonywania uprawnień właścicielskich w spółkach z udziałem Skarbu Państwa, a ponadto wywołuje poważne wątpliwości z punktu widzenia zasady równego traktowania i swobody przedsiębiorczości wyrażonych w polskiej Konstytucji, jak i w prawie Unii Europejskiej.

Projekt ujednolica wymagania stawiane kandydatom na członków rad nadzorczych wskazanych lub wyznaczanych przez Skarb Państwa lub państwowe osoby prawne (art. 30). Określono ponadto minimalne wymagania w zakresie posiadanego wykształcenia oraz doświadczenia dla kandydatów wskazywanych przez Skarb Państwa lub państwową osobę prawną do pełnienia funkcji w radzie nadzorczej, co gwarantuje, iż pierwszoplanowym kryterium przy doborze kandydatów na członków organów spółki będą kompetencje posiadane przez kandydata. Precyzyjnie określono także zakres przesłanek negatywnych, których wystąpienie po stronie kandydata na członka rady nadzorczej dyskwalifikuje go na etapie postępowania kwalifikacyjnego, a w trakcie trwania kadencji stanowi przesłankę do odwołania ze składu rady nadzorczej (art. 32 i 33). Spełnienia powyższych wymogów projekt wymaga także od członków rad nadzorczych spółek wchodzących w skład grupy kapitałowej, wskazanych lub wyznaczonych przez spółkę z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwową osobę prawną, która jest jednostką dominującą w tej grupie kapitałowej (art. 34).

Projekt utrzymuje rozwiązania funkcjonujące na gruncie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji dotyczące organizacji i przeprowadzania egzaminu na członków rad nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa (art. 31). Istotnym novum jest określenie na poziomie ustawowym kryteriów wiedzy, doświadczenia i autorytetu, jakie stawiane są członkom komisji przeprowadzającym ww. egzamin. Dotychczasowe przepisy regulowały to w drodze rozporządzenia Rady Ministrów. W opinii projektodawców powinno

to podnieść merytoryczny poziom przeprowadzanych egzaminów, a przez to spowodować, że osoby legitymujące się zdaniem powyższego egzaminu będą prezentować wysoki poziom wiedzy i umiejętności, niezbędnych do prawidłowego i rzetelnego sprawowania nadzoru nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa.

c) Gospodarowanie mieniem w spółkach z udziałem Skarbu Państwa

Projekt utrzymuje uprawnienie przyznane jednoosobowym spółkom Skarbu Państwa z ograniczoną odpowiedzialnością w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji do tworzenia jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek akcyjnych (art. 35). Utrzymanie takiej możliwości wynika z okoliczności funkcjonowania w formie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością dużych spółek holdingowych Skarbu Państwa, które w swej działalności często tworzą spółki celowe, do realizacji konkretnych inwestycji, czy prowadzenia określonej części swojej działalności gospodarczej, a brak takiej możliwości istotnie negatywnie wpłynąłby na możliwości ich rozwoju lub wymusiłby konieczność przekształcenia w spółki akcyjne. Należy ponadto wskazać, iż obecne brzmienie przepisów Kodeksu spółek handlowych zabrania jedynie tworzenia przez jednoosobowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jednoosobowych spółek kapitałowych, co nie wyłącza następczego powstania takiej spółki, w drodze nabycia wszystkich udziałów/akcji przez jedną spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością.

W celu zapewnienia pożądanego efektywności zarządzania mieniem należącym pośrednio do Skarbu Państwa utrzymano regulacje ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji w zakresie udzielania zarządom jednoosobowych spółek Skarbu Państwa zgody przez walne zgromadzenie na zawiązanie innej spółki, a także objęcie, nabycie oraz zbycie akcji innych spółek (art. 36).

Projekt przewiduje uregulowanie zasad nabywania składnika aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa, określając wartości brutto składników aktywów trwałych, których nabycie wymaga zgody rady nadzorczej albo walnego zgromadzenia. Zgoda na takie nabycie będzie wymagana dla transakcji o wartości ustalonej odpowiednio w relacji do kapitału własnego spółki, w rozumieniu przepisów

o rachunkowości (art. 37). Pozwala to na uzyskanie realnego nadzoru nad inwestycjami jednoosobowych spółek Skarbu Państwa w warunkach zachowania efektywności zarządzania, gdyż progi, po przekroczeniu których aktywizuje się obowiązek uzyskania odpowiedniej zgody, określono z uwzględnieniem wielkości spółki. Zgoda rady nadzorczej będzie wymagana, jeżeli wartość składników aktywów trwałych przekroczy 3 % kapitału własnego spółki, nie będąc jednocześnie większa niż 10 % kapitału własnego spółki, według ostatniego zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego. Po przekroczeniu wartości 10 % kapitału własnego spółki zarząd będzie zobowiązany wystąpić o uzyskanie zgody do walnego zgromadzenia.

Projekt utrzymuje regulacje nakazujące spółkom z większościovym udziałem Skarbu Państwa zbywać składniki aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości w drodze przetargu lub aukcji, przy czym wartością aktywującą niniejszy obowiązek będzie kwota 15 000 euro, obliczona na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski z dnia podjęcia przez zarząd spółki decyzji o sprzedaży, w drodze przetargu lub aukcji (art. 38).

W tym miejscu należy zauważyć, że projektowana regulacja jest w powyższym zakresie wzorowana na rozwiązaniach zawartych w obecnie obowiązującym przepisie art. 19 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji. Jednocześnie, kierując się potrzebą wzmocnienia ochrony interesu Skarbu Państwa, jak również z uwagi na fakt, iż materia praw i obowiązków nie powinna być regulowana w aktach wykonawczych, do rangi ustawowej podniesiono przepisy precyzujące warunki, w których dopuszcza się odstępianie od przetargu lub aukcji albo obniżenie ceny. W dotychczasowym stanie prawnym zagadnienia te były uregulowane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie określenia sposobu i trybu organizowania przetargu na sprzedaż składników aktywów trwałych przez spółkę powstałą w wyniku komercjalizacji. Powyższe rozwiązania powinny być stosowane z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej, w szczególności odpowiednich przepisów prawa Unii Europejskiej (v. Komunikat Komisji w sprawie elementów pomocy państwa w sprzedaży gruntów i budynków przez władze publiczne (Dz. Urz. UE C 209 z 10.7.1997 r.)), jak również

przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Poddano modyfikacji regulacje odnoszące się do konieczności uzyskania zgody rady nadzorczej przez spółkę z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, pod rygorem nieważności czynności prawnej, na zawarcie umowy o wartości brutto przekraczającej 5 000 euro, jeżeli przedmiotem umowy jest darowizna lub zwolnienie z długu oraz innej umowy, której przedmiotem jest wyłącznie świadczenie na rzecz osoby trzeciej (art. 39). Utrzymano wyjątek zwalniający z obowiązku uzyskania zgody rady nadzorczej banki i instytucje finansowe, w zakresie zawierania umów, których celem jest zwolnienie z długu oraz doprecyzowano możliwość zawierania takich umów bez zgody rady nadzorczej, jeżeli wartość tych umów zawartych z jednym podmiotem w ciągu roku kalendarzowego nie przekracza równowartości w złotych kwoty 5 000 euro (art. 40).

d) Sprawozdawczość, ocena sytuacji ekonomicznej, badanie sprawozdań finansowych w spółkach z udziałem Skarbu Państwa

Projekt ustawy zawiera nowe regulacje art. 41 – 43 dotyczące monitorowania i oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej spółek z udziałem Skarbu Państwa. Wprowadzenie do porządku prawnego tych unormowań ma za cel zapewnienie bieżącego pozyskiwania informacji o działalności spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych, co pozwoli na bardziej skuteczne wykonywanie nadzoru nad efektywnością gospodarczego wykorzystania kapitałowego zaangażowania Skarbu Państwa w działalność spółek. Projekt wprowadza obowiązek dokonywania oceny sytuacji ekonomicznej spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej przez organy wykonujące prawa z akcji należących do Skarbu Państwa, na podstawie informacji przekazanych przez osoby wskazane lub wyznaczone przez Skarb Państwa do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej. Omawiane rozwiązanie ma sprzyjać poprawie oceny efektywności spółek przez stworzenie realnej możliwości porównania ich wyników z wynikami osiąganymi przez przedsiębiorców, o tym samym lub podobnym przedmiocie działalności.

W przepisach art. 41 projektu ustawy nałożono na osoby wskazane lub wyznaczone przez Skarb Państwa do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa sprawozdań dotyczących sytuacji prawnej i ekonomicznej spółki oraz informacji o zmianach w składzie organów spółek z udziałem takiej spółki (rodzaj, zakres i terminy przekazywania informacji właściwemu organowi zostanie określony w drodze rozporządzenia Rady Ministrów) (art. 41 ust. 2).

W projektowanej ustawie (art. 42) przyjęto zasadę, że wyboru podmiotu uprawnionego do badania lub przeglądu sprawozdania finansowego jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz skonsolidowanych sprawozdań finansowych grup kapitałowych, w których spółka tego rodzaju jest spółką dominującą dokonuje rada nadzorcza, a w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, nieposiadających rady nadzorczej – zgromadzenie wspólników lub pełnomocnik wspólnika, jeżeli został ustanowiony. W projekcie przewidziano (art. 43), iż badanie sprawozdań finansowych jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz skonsolidowanych sprawozdań finansowych grup kapitałowych, w których spółka tego rodzaju jest spółką dominującą, będzie następować na zasadach określonych dla jednostek zainteresowania publicznego, poprzez odesłanie do przepisów art. 88, 89 i 90 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.).

VI. Podmioty o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa

Projekt ustawy implementuje założenia Narodowego Programu Nadzoru Właścicielskiego, opracowanego przez Radę Gospodarczą przy Prezesie Rady Ministrów, wprowadzając kategorię podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa.

W założeniach tego Programu przewidziano, iż przez dłuższy czas (a w niektórych przypadkach docelowo) uzasadnione jest utrzymanie kontroli Skarbu Państwa nad stosunkowo niewielką grupą podmiotów działających w strategicznych sektorach gospodarki. Z uwagi na konieczność zapewnienia tym podmiotom zdolności

prowadzenia efektywnej działalności w warunkach silnej presji konkurencyjnej, uznano za konieczne wprowadzenie wobec nich sprawdzonych na rynku mechanizmów korporacyjnych wzorowanych na standardach wykonywania uprawnień właścicielskich, zarządzania i nadzoru ukierunkowanych na budowanie wartości podmiotu i zbliżonych do tych, które obowiązują w spółkach publicznych stosujących reguły corporate governance.

W projekcie ustawy zdefiniowano pojęcie podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu państwa oraz określono kryteria, na podstawie których określone podmioty będą mogły być zaliczone do tej kategorii, przez umieszczenie w normatywnie ustalonym wykazie podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa (art. 44).

Zgodnie z przepisami projektowanej ustawy za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa może być uznana spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych oraz niebędąca spółką państwowa osoba prawna. Ogólnymi przesłankami, które muszą być spełnione aby takie podmioty można było uznać za podmioty o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, są:

- szczególne znaczenie dla interesów gospodarczych Skarbu Państwa,
- szczególny wpływ na stabilność i bezpieczeństwo infrastruktury niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania gospodarki krajowej, w tym jej poszczególnych sektorów.

Spełnienie tych ogólnych przesłanek nie jest jednak wystarczające, bowiem za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa można będzie uznać wyłącznie podmiot, który spełnia łącznie następujące warunki:

- pozostaje we władztwie korporacyjnym Skarbu Państwa,
- prowadzi działalność przynajmniej w jednym z przedmiotów wymienionych w ustawie lub
- w skład jego przedsiębiorstwa wchodzi przynajmniej jeden rodzaj infrastruktury spośród wymienionych w ustawie.

Projektowana ustawa wprowadza precyzyjną definicję władztwa korporacyjnego Skarbu Państwa (art. 44 ust. 2).

W projekcie ustawy skonkretyzowano również pojęcie działalności o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa wskazując, iż za taką działalność uznaje się: wykonywanie działalności operatora systemu gazowego lub elektroenergetycznego, wytwarzanie energii elektrycznej, produkcja benzyn silnikowych lub oleju napędowego, transport rurociągowy w zakresie ropy naftowej, benzyn silnikowych, oleju napędowego lub gazu ziemnego, podziemne magazynowanie ropy naftowej lub gazu ziemnego, przeladunek towarów w portach morskich, w szczególności w zakresie ropy naftowej i jej produktów oraz skroplonego gazu ziemnego, wydobywanie węgla kamiennego lub gazu ziemnego, wydobywanie i przerób rud miedzi, działalność finansowa, działalność ubezpieczeniowa, świadczenie usług pocztowych oraz produkcja uzbrojenia lub sprzętu wojskowego.

Według projektu ustawy infrastrukturą o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa jest: system przesyłowy gazowy lub elektroenergetyczny, infrastruktura telekomunikacyjna umożliwiająca przesyłanie sygnałów publicznej radiofonii i telewizji między nadawcą a siecią nadajników, infrastruktura kolejowa, infrastruktura lotnicza oraz infrastruktura przeznaczona do produkcji uzbrojenia lub sprzętu wojskowego.

Zarówno wyżej wymieniony katalog rodzajów działalności o szczególnym znaczeniu dla Skarbu Państwa, jak i katalog kluczowej infrastruktury są katalogami zamkniętymi.

W projekcie ustawy wprowadzono zasadę, że wykaz podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa będzie określała Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia – w oparciu o jednoznaczne i obiektywne kryteria (przedmiot działalności lub posiadanie infrastruktury o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, istotny udział w rynku, wysokość dochodów uzyskiwanych przez budżet państwa z tytułu praw majątkowych związanych z władztwem korporacyjnym Skarbu Państwa lub dochodów z ustawowo określonych monopolii państwa) (art. 44 ust. 5).

Projekt ustawy wprowadza zasadę, iż osobą wskazaną lub wyznaczoną przez Skarb Państwa lub osobą powołaną do pełnienia funkcji organu nadzorczego podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa może być wyłącznie osoba, która posiada rekomendację Komitetu Nominacyjnego.

Kompetencje w zakresie powoływania, odwoływania i zawieszania w czynnościach członków organu zarządzającego w podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, przysługują organom lub podmiotom wskazanym w przepisach regulujących ustroj tych osób prawnych, z tym, że w przypadku spółki z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej kompetencje te zastrzeżono dla rady nadzorczej, która dodatkowo nie pozostaje w tym zakresie związana obowiązkiem przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego (art. 46).

Z uwagi na to, że profesjonalizacja organów nadzorczych i organów zarządzających podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa ma fundamentalne znaczenie dla powodzenia Narodowego Programu Nadzoru Właścicielskiego w projekcie ustawy zdecydowano, iż w podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa powinien obowiązywać motywacyjny system wynagrodzeń dla członków organów nadzorczych i zarządzających, ukształtowany w sposób minimalizujący konflikt interesów, a więc nastawiony na długoterminowe budowanie wartości spółki dla interesariuszy.

Biorąc pod uwagę powyższe przepisy projektu przewidują, iż do wynagrodzeń członków organów nadzorczych i zarządzających podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa nie będą miały zastosowania przepisy ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (por. art. 112).

W projekcie ustawy przesądzono, że organem właściwym do ustalania wysokości wynagrodzenia członków rady nadzorczej w spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, jest walne zgromadzenie. Organem właściwym do ustalania wysokości wynagrodzenia członków organu nadzorczego państwowej osoby prawnej, uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, a niebędącej spółką, jest natomiast organ lub podmiot właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa wobec tej państwowej osoby prawnej, w szczególności: organ założycielski, organ który utworzył ten podmiot, organ który sprawuje nadzór nad działalnością tego podmiotu (art. 47).

W odniesieniu do członków organu zarządzającego podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa organem właściwym do ustalania wynagrodzeń oraz innych świadczeń związanych z pracą jest, odpowiednio:

- rada nadzorcza w spółce z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej,
- organ lub podmiot wskazany w przepisach regulujących ustrój państwowej osoby prawnej (art. 48 ust. 1 i 2).

Zgodnie z założeniami Narodowego Programu Nadzoru Właścicielskiego system wynagrodzeń członków organów nadzorczych oraz zarządczych podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa powinien być zgodny ze sformułowanymi w tym zakresie zaleceniami Komisji Europejskiej, w szczególności z Zaleceniami Komisji z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie wspierania odpowiedniego systemu wynagrodzeń dyrektorów spółek notowanych na giełdzie (2004/913/WE) oraz Zaleceniami Komisji z dnia 15 lutego 2005 r. dotyczącymi roli dyrektorów niewykonawczych lub będących członkami rady nadzorczej spółek giełdowych i komisji rady (nadzorczej) (2005/162/WE) uzupełnionymi Zaleceniem Komisji z dnia 30 kwietnia 2009 r. (2009/385/WE).

W celu zapewnienia obiektywizmu oraz właściwej relacji wynagrodzeń członków organów zarządzających oraz podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa w stosunku do osiągniętych efektów przesądzono w projekcie ustawy, że w strukturze organu właściwego do ustalania wynagrodzenia członków organu zarządzającego podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa tworzy się komitet do spraw nominacji i wynagrodzeń.

Warunki wynagradzania oraz przyznawania innych świadczeń związanych z pracą członkom organów zarządzających w podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa będą ustalane na podstawie rekomendacji komitetu ds. nominacji i wynagrodzeń, dokonanej z uwzględnieniem wyników ekonomiczno-finansowych podmiotu oraz stopnia realizacji przyjętych przez niego programów restrukturyzacyjnych, rozwojowych, inwestycyjnych, zmierzających do poprawy efektywności gospodarowania jego mieniem, jak również poprawy jego sytuacji ekonomiczno-finansowej i zwiększenia jego wartości (art. 48 ust. 3 – 5).

Stosownie do powołanych wyżej zaleceń Komisji Europejskiej sformułowanych w obszarze transparentności systemów wynagradzania, przepisy projektu ustawy wprowadzają jawność i przejrzystość działania komitetu nominacji i wynagrodzeń wyrażającą się w publicznie dostępnych raportach (publikowanych na stronach Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz na stronach internetowych podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa) na temat:

- 1) wysokości wynagrodzenia członków statutowych organów nadzorczych,
- 2) regulaminu wynagradzania członków organów zarządzających,
- 3) wysokości i składników wynagrodzenia, innych świadczeń związanych z pracą oraz odpraw przysługujących członkom organów zarządzających,

podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa (art. 49).

Ponadto, zgodnie z sugestią Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, projekt przewiduje uchylenie art. 9 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (por. art. 112 pkt 2).

Celem wprowadzenia omówionych wyżej zmian jest wyodrębnienie podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa oraz zastosowanie do ich działalności krajowych i międzynarodowych standardów ładu korporacyjnego, w intencji zapewnienia tym podmiotom odpowiednich warunków rozwoju i wzrostu efektywności ekonomicznej. Powyższego nie uda się osiągnąć bez wprowadzenia możliwości ustalania wysokości wynagrodzeń w powiązaniu z osiąganymi efektami ekonomicznymi. Dotychczas obowiązujące przepisy regulujące zasady wynagradzania osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi stanowią wyraz przekonania, że wynagrodzenia osób zarządzających podmiotami państwowymi oraz osób nadzorujących działalność tych podmiotów są zbyt wysokie w stosunku do wynagrodzeń pracowników zatrudnionych na niższych stanowiskach. W efekcie tej regulacji doprowadzono do arbitralnego zrównania wynagrodzeń osób wchodzących w skład organów zarządzających i organów nadzorujących działalność podmiotów państwowych w oderwaniu od osiąganego przez te podmioty efektów ekonomicznych, wielkości, rozmiarów prowadzonej działalności, czy wreszcie znaczenia z punktu widzenia szeroko rozumianych, zarówno gospodarczych, jak i pozaekonomicznych interesów państwa.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz to, że sama ustawa o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi dotyczy „niektórych” podmiotów prawnych, a nie wszystkich podmiotów sektora publicznego (co już zaznaczono w tytule tego aktu normatywnego), nie można podzielić poglądu, iż sama przynależność danego podmiotu do tego sektora determinuje konieczność jednolitego stosowania tej ustawy do osób wchodzących w skład organów zarządzających lub nadzorczych w państwowych osobach prawnych lub spółkach z większościovym udziałem Skarbu Państwa. Z punktu widzenia zaproponowanych w projekcie ustawy rozwiązań istotną i tą samą cechą relewantną podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa jest ich szczególne znaczenie dla państwa, a nie sama formalna przynależność do sektora państwowego. Uznanie kluczowego znaczenia dla Skarbu Państwa za cechę nierelevantną z punktu widzenia standardów konstytucyjnych oznaczałoby, iż już obecnie funkcjonuje w polskim porządku prawnym niekonstytucyjna norma zawarta w art. 9 ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, pozwalająca na nierówne traktowanie tych osób pod względem wynagradzania właśnie z uwagi na znaczenie danego podmiotu dla państwa.

Projektowany art. 112, podobnie jak obecnie art. 9 ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, różnicuje wysokość maksymalnego wynagrodzenia miesięcznego w, odpowiednio, podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa i podmiotach o szczególnym znaczeniu dla państwa.

Wyodrębnienie podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa skutkujące, m.in. wyłączeniem w tych podmiotach ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, pozostaje w ścisłym związku z zasadniczą zmianą modelu wykonywania w tych podmiotach uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa ze względu na łączące je szczególne cechy: przedmiot działalności posiadający szczególne znaczenie dla interesów gospodarczych państwa lub szczególny wpływ na stabilność i bezpieczeństwo infrastruktury niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania gospodarki.

Przyjęty w projekcie reżim wyodrębnienia podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa jest konstrukcyjnie analogiczny do, niebudzących wątpliwości natury konstytucyjnej, rozstrzygnięć zawartych w obowiązującej ustawie z dnia

18 marca 2010 r. o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych (Dz. U. Nr 65, poz. 404).

W zakresie monitorowania sytuacji ekonomicznej podmiotu o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa w projekcie ustawy zawarto przepis szczególnie zobowiązujący podmiot wykonujący uprawnienia Skarbu Państwa w podmiocie o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa do dokonywania okresowej oceny sytuacji ekonomicznej w terminie do końca trzeciego miesiąca następującego po zakończeniu połowy roku obrotowego. W przypadku, w którym podmiotem wykonującym uprawnienia Skarbu Państwa w państwowej osobie prawnej uznanej za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa jest inny podmiot, niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, podmiot ten przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa wyniki przeprowadzonej oceny – w terminie do końca czwartego miesiąca następującego po zakończeniu połowy roku obrotowego (art. 50).

Powyższe przepisy szczególne nie wyłączają określonych w ustawie szczególnych obowiązków w zakresie gospodarowania mieniem w spółkach z udziałem Skarbu Państwa oraz w zakresie sprawozdawczości, oceny sytuacji ekonomicznej, czy badania sprawozdań finansowych w takich spółkach.

VII. Przekształcenia własnościowe

Przemianom w sferze uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa nieodzownie towarzyszyć powinno przyspieszenie procesów prywatyzacji. Bogate doświadczenia okresu transformacji polskiego systemu gospodarczego wskazują na wielorakie korzyści wynikające z systematycznego ograniczania udziału własności państwowej w tworzeniu PKB do poziomu niezbędnego z punktu widzenia należytego, długofalowego zabezpieczenia interesów strategicznych państwa. Na obecnym etapie daleko zaawansowanej zmiany struktury własności w Polsce uzasadnione jest kreowanie takiej polityki prywatyzacyjnej, która ukierunkowana zostanie w szczególności na:

- uporządkowanie posiadanego „portfela” prywatyzacyjnego, a w tym na maksymalne ograniczenie stanu posiadania pakietów mniejszościowych,
- usunięcie barier opóźniających bądź uniemożliwiających podejmowanie racjonalnych decyzji prywatyzacyjnych,
- szersze, celowe zagospodarowanie majątku państwowego w drodze komunalizacji,
- zastosowanie mechanizmów ułatwiających uzyskanie większej społecznej akceptacji dla procesów prywatyzacji, m.in. poprzez transparentność ich przebiegu oraz możliwie szerokie informowanie o nich opinii publicznej.

Projektowana ustawa utrzymuje w mocy wiele z dotychczasowych rozwiązań, które okazały się skutecznymi metodami prowadzenia procesu przekształceń własnościowych, eliminując rozwiązania nadmiernie sformalizowane, które w sposób nieuzasadniony utrudniały i opóźniały proces prywatyzacji. Wiele przepisów oraz instytucji zostało na nowo zdefiniowanych i doprecyzowanych tak aby nie budziły one wątpliwości podczas stosowania, np. uregulowano precyzyjnie zagadnienie nieodpłatnego zbywania akcji. Dokonując tych zmian oparto się na wieloletnim doświadczeniu z zakresu prywatyzacji. Nowe rozwiązania mają na celu przede wszystkim uelastyczenie i usprawnienie procesu prywatyzacji z zastrzeżeniem pełnego zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa.

W projekcie rezygnuje się z trybu prywatyzacji bezpośredniej, doprecyzowując jednocześnie samo pojęcie prywatyzacji (art. 53).

W sposób wyraźny zostało wskazane, iż zbywanie akcji na rzecz spółki celem ich umorzenia nie stanowi prywatyzacji (art. 53 ust. 2). Wpływ umorzenia akcji na proces prywatyzacji wzbudzał niekiedy wątpliwości, jednakże zwrócić należy uwagę, iż w wyniku prywatyzacji dochodzi do czasowego przeniesienia własności akcji, które to akcje zostaną „unicestwione” w procesie umarzenia, tym samym proces ten nie powoduje przejścia akcji w sposób trwały na rzecz innych podmiotów.

Ponadto z pojęcia prywatyzacji wyłączono nieodpłatne zbycie akcji na rzecz jednostek samorządu terytorialnego (art. 62 ust. 1 i 5) oraz wniesienie przez Skarb Państwa przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa.

Wobec dokonania komercjalizacji większości przedsiębiorstw państwowych (ewentualnie złożenia wniosku o komercjalizację pozostałych przedsiębiorstw), dalsze obowiązywanie przepisów o prywatyzacji bezpośredniej było niecelowe. Wszczęte jednak procesy prywatyzacji bezpośredniej, które często są procesami wieloletnimi będą podlegały dokończeniu na mocy dotychczasowych przepisów (art. 140). Ponadto w celu uporządkowania tych procesów, z których znaczna ilość została wstrzymana na etapie przygotowawczym, postanowiono (w przepisach przejściowych art. 140 ust. 1), iż od dnia wejścia w życie ustawy, umowy prywatyzacji bezpośredniej, których przedmiotem jest rozporządzenie wszystkimi składnikami niematerialnymi i materialnymi majątku przedsiębiorstwa państwowego poprzez sprzedaż przedsiębiorstwa, wniesienie przedsiębiorstwa do spółki, lub oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania mogą być zawierane wyłącznie wtedy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- organ założycielski, w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r., wystąpił do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa z wnioskiem o wyrażenie zgody na wydanie zarządzenia o prywatyzacji bezpośredniej;
- organ założycielski, w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r., wydał zarządzenie o prywatyzacji bezpośredniej, z zachowaniem trybu, o którym mowa w art. 41 ust. 2 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji.

W powyższych sprawach będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji.

Przedsiębiorstwa państwowe, w stosunku do których do dnia 31 grudnia 2012 r. nie zostanie wydane zarządzenie o prywatyzacji bezpośredniej lub nie został sporządzony akt komercjalizacji, zostaną z dniem 1 stycznia 2013 r. postawione w stan likwidacji, bez możliwości ponownego podjęcia działalności w tej formie prawnej. Do likwidacji takich przedsiębiorstw państwowych stosowane będą odpowiednio przepisy ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, z tym że funkcję organu założycielskiego dla takich przedsiębiorstw w likwidacji będzie mógł pełnić tylko minister właściwy do spraw Skarbu Państwa (art. 142).

VIII. Komercjalizacja przedsiębiorstw państwowych

W projektowanej ustawie zachowano w niemal niezmienionym kształcie dotychczasową definicję komercjalizacji (art. 52). W art. 54 – 60 w sposób szczegółowy uregulowano postępowanie w sprawie komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych, przy czym, w porównaniu z obowiązującymi przepisami ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji zmniejszono zakres wyłączeń przedsiębiorstw państwowych, które nie mogą podlegać komercjalizacji (art. 54 ust. 2 i art. 139). Należy zwrócić uwagę, iż ustawa z dnia 12 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2006 r. Nr 107, poz. 721) w art. 5 ust. 1 nałożyła na ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa obowiązek dokonania komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych działających na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1399), dla których minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest organem założycielskim. Organy założycielskie przedsiębiorstw państwowych, inne niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zobowiązane były, we wskazanym terminie, złożyć ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa wnioski o dokonanie komercjalizacji tych przedsiębiorstw wraz z kwestionariuszem przedsiębiorstwa państwowego przeznaczonego do komercjalizacji oraz dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji.

Należy podkreślić, iż z jednej strony nie wszystkie istniejące przedsiębiorstwa państwowe będą mogły podlegać procesowi komercjalizacji, gdyż istnieją w tym zakresie wyłączenia ustawowe, z drugiej zaś strony minister właściwy do spraw Skarbu Państwa nie jest związany treścią ww. wniosków o komercjalizację, co oznacza, iż decyzje o skomercjalizowaniu konkretnych przedsiębiorstw państwowych bądź odmowy ich komercjalizacji będą podejmowane przez ministra sukcesywnie, ale proces ten może być znacznie rozciągnięty w czasie. Należy zwrócić uwagę, że złożenie wniosku o dokonanie komercjalizacji nie jest tożsame z komercjalizacją – procesem niekiedy długotrwałym. Stąd przepisy regulujące komercjalizację, w ograniczonym zakresie będą zatem stosowane także w przyszłości. Opisane powyżej okoliczności faktyczne i prawne przemawiały

również za wprowadzeniem, omówionych wyżej, nowych rozstrzygnięć pozwalających na rozpoczęcie prywatyzacji bezpośredniej po wejściu w życie ustawy oraz na zakończenie tego procesu w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 grudnia 2012 r.

IX. Komerccjalizacja w celu komunalizacji oraz komunalizacja spółek z udziałem Skarbu Państwa

Projektowana ustawa przejmuje regulacje dotyczące komunalizacji spółek Skarbu Państwa, które zostały wprowadzone ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego (Dz. U. z 2009 r. Nr 13, poz. 70) (art. 61 – 63). Wprowadzone wskazaną nowelizacją rozwiązania zostały bardzo pozytywnie przyjęte, gdyż ich celem było szersze włączenie samorządu w proces prywatyzacji spółek Skarbu Państwa, w obliczu zwiększającego się znaczenia samorządu terytorialnego w życiu publicznym. Przyjęte w niezmienionym kształcie rozwiązania umożliwiają:

- dokonywanie bezpłatnego przekazywania akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa jednostkom samorządu terytorialnego lub związkom jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do wszystkich spółek z udziałem Skarbu Państwa, niezależnie od trybu lub podstawy prawnej ich utworzenia, z zastrzeżeniem, że komunalizacja będzie mogła dotyczyć wyłącznie spółek, których przedmiot działalności pozostaje w związku z zadaniami własnymi jednostek samorządu terytorialnego (art. 62);
- rezygnację z ograniczeń nakładanych na jednostki samorządu terytorialnego w zakresie rozporządzania akcjami przekazanymi przez Ministra Skarbu Państwa;
- zapewnienie wpływów do państwowych funduszy celowych, zasilanych ze środków uzyskanych z prywatyzacji, również w przypadku zbycia przez jednostki samorządu terytorialnego akcji lub udziałów nabytych nieodpłatnie od Skarbu Państwa, poprzez przyjęcie uregulowania, zgodnie z którym jednostki samorządu terytorialnego zbywające akcje lub udziały otrzymane nieodpłatnie

od Skarbu Państwa zobligowane będą do przekazywania części środków uzyskanych z ich zbycia do państwowych funduszy celowych (art. 63);

- odpowiednie zastosowanie niektórych przepisów o zasadach nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa do spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego (art. 101);
- realizację uprawnień pracowników do nieodpłatnego nabycia akcji w spółkach podlegających komunalizacji (art. 62 ust. 3 – 4).

Utrzymano również zasadę, iż zbycie akcji na rzecz jednostki samorządu terytorialnego następuje w drodze umowy cywilnoprawnej (art. 62 ust. 2). Podkreślone zostało tym samym, iż rozporządzenia akcjami (udziałami) należącymi do Skarbu Państwa na rzecz jednostek samorządu terytorialnego mają charakter dyskrecjonalnych decyzji Ministra Skarbu Państwa, kierującego się interesem Skarbu Państwa. Tym samym jednostka samorządu terytorialnego nie może w oparciu o wprowadzone przepisy domagać się przekazania akcji (udziałów) spółki.

X. Wniesienie przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa

Jakkolwiek projektowana ustawa w sposób zasadniczy zmienia podejście do procesu przekształceń własnościowych (jak wskazano wyżej zakłada się rezygnację z trybu prywatyzacji bezpośredniej po dniu 31 grudnia 2012), to utrzymana zostaje instytucja wniesienia przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa (art. 64 – 69). Do projektu ustawy transponowano rozwiązania funkcjonujące w tym zakresie na gruncie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji (art. 20a – 20g) nie dokonując przy tym istotnych zmian. Wniesieniu podlegać będą mogły wyłącznie przedsiębiorstwa, których fundusze własne są na poziomie niższym niż minimalny kapitał zakładowy spółek prawa handlowego. Rozwiązanie takie zapewnia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa niezbędną elastyczność w procesie przekształcania przedsiębiorstw państwowych, które ze względu na zbyt niski poziom funduszy własnych nie mogą być skomercjalizowane. Tryb ten w założeniu jest trybem o charakterze wyjątkowym. Spółka, której część kapitału zakładowego będzie pokryta majątkiem wniesionego przedsiębiorstwa będzie podlegać dalszej prywatyzacji. Wniesienie

przedsiębiorstwa do spółki nie będzie uważane za dokonanie prywatyzacji (art. 53 ust. 2 pkt 3).

XI. Prywatyzacja

Projekt potwierdza obowiązującą pod rządami ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji zasadę, iż to minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest organem właściwym do zbywania akcji spółek należących do Skarbu Państwa (art. 70).

Projektowana ustawa utrzymuje rozwiązania wprowadzone nowelizacją ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji z dnia 19 grudnia 2008 r. dotyczące zakresu analiz dokonywanych przed zaoferowaniem akcji Skarbu Państwa (art. 71). Przy opracowaniu przepisów dotyczących analiz należało w sposób kompromisowy pogodzić dwa pozornie sprzeczne założenia. Z jednej strony analizy mają na celu ochronę interesu Skarbu Państwa, poprzez uzyskanie optymalnej ceny za zbywane akcje lub udziały Skarbu Państwa. Z drugiej jednak strony przygotowanie analiz, a następnie ich odbiór, jest procesem nie tylko bardzo kosztownym, ale również długotrwałym, znacznie wydłużającym proces prywatyzacji. Biorąc powyższe pod uwagę, podobnie jak we wskazanej powyżej nowelizacji ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji z dnia 19 grudnia 2008 r., analizy zostały podzielone na dwie grupy: (1) analizy obligatoryjne art. 71 ust. 1 pkt 1 oraz (2) analizy fakultatywne wskazane w art. 71 ust. 1 pkt 2. Zakres analiz fakultatywnych każdorazowo będzie określany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, a katalog ich stosowania został w zasadzie w niezmienionej postaci przeniesiony z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie analizy spółki, przeprowadzanej przed zaoferowaniem do zbycia akcji należących do Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 37, poz. 288, z późn. zm.). Podobnie jak w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji w brzmieniu obowiązującym po nowelizacji z dnia 19 grudnia 2008 r., analizami obligatoryjnymi objęte zostaną wszystkie spółki z udziałem Skarbu Państwa bez względu na tryb oraz czas w jakim powstały, brak bowiem racjonalnego uzasadnienia aby różnicować zakres ochrony majątkowych interesów Skarbu Państwa realizowanych w procesie zbywania akcji lub udziałów w zależności od trybu powstania spółki.

Należy zauważyć, że zlecenie sporządzenia ww. analiz powoduje konieczność ponoszenia wydatków, dlatego zakres analiz powinien być dostosowany do konkretnego przypadku, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki spółki oraz poziomu zaangażowania kapitałowego Skarbu Państwa w danej spółce. Mając na uwadze powyższe, w przedmiotowym projekcie przewidziano rozwiązanie polegające na upoważnieniu ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa do każdorazowego określenia, z uwzględnieniem powyższych kryteriów, zakresu ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki. Oznacza to uczynienie z analizy bardziej elastycznego narzędzia pozwalającego na oszacowanie wartości przedsiębiorstwa spółki z uwzględnieniem specyfiki jej działalności oraz majątku pozostającego w jej dyspozycji, jak również stworzenie możliwości ograniczenia kosztów związanych z przygotowaniem spółki do prywatyzacji.

Zgodnie z projektowanym przepisem art. 71 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie miał możliwość samodzielnego dokonania, analizy mającej na celu oszacowanie wartości przedsiębiorstwa spółki. Należy podkreślić, że dokonanie przedmiotowej analizy przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa ma charakter fakultatywny, tj. w żadnym przypadku nie ogranicza możliwości zlecenia dokonania analizy podmiotowi zewnętrznemu.

Zakres kompetencyjny dotychczas prowadzonych wysoce specjalistycznych czynności polegających na weryfikacji, sprawdzeniu i ostatecznym odbiorze zleczonych doradcom analiz oszacowania wartości przedsiębiorstwa spółki, w tym ustalenia sytuacji prawnej majątku spółki potwierdza w pełni merytoryczną i profesjonalną zdolność pracowników wybranych jednostek organizacyjnych Ministerstwa Skarbu Państwa do przeprowadzenia takich działań w ramach indywidualnie prowadzonych procesów wyceny w strukturach ministerstwa.

Podobnie w obszarze uzupełniających fakultatywnych analiz specjalistycznych wykonanie opracowań może zostać zlecone pracownikom Ministerstwa Skarbu Państwa.

W tym miejscu należy zauważyć, że projektowana regulacja, w odróżnieniu od przepisów obecnie obowiązujących, określa wprost w ustawie przypadki, w których można odstąpić od analiz obowiązkowych (wymienionych w art. 71 ust. 1 pkt 1). Podkreślenia wymaga fakt, że przepis dotyczący analiz odnosi się do czynności

poprzedzających zbywanie akcji Skarbu Państwa, toteż uwzględnia również przypadki odstąpienia od analiz również wówczas, gdy dana czynność prawna nie jest prywatyzacją w rozumieniu projektowanej ustawy np. gdy akcje należące do Skarbu Państwa są zbywane na rzecz innych państwowych osób prawnych lub są zbywane spółce na zasadach określonych odpowiednio w art. 199 oraz 359 i 362 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (por. art. 72 ust. 4 pkt 4). W dotychczasowym stanie prawnym zagadnienia te były uregulowane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie analizy spółki, przeprowadzanej przed zaoferowaniem do zbycia akcji należących do Skarbu Państwa.

Przedmiotowy projekt zawiera rozwiązania w powyższym zakresie wprowadzone na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 2010 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie analizy spółki, przeprowadzanej przed zaoferowaniem do zbycia akcji należących do Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 68, poz. 439, z późn. zm.). Przepis art. 71 ust. 4 pkt 3 został zredagowany w sposób zapewniający spójność z art. 72 ust. 4 pkt 1 przedmiotowego projektu. W art. 71 ust. 4 pkt 5 utrzymano dolną wartość udziału akcji/udziałów Skarbu Państwa w kapitale zakładowym spółki na poziomie 25 %, co koresponduje z treścią art. 72 ust. 4 pkt 2, zgodnie z którym akcje/udziały należące do Skarbu Państwa mogą być zbywane w trybie innym niż określony w art. 72 ust. 1, bez obowiązku występowania o zgodę Rady Ministrów, jeżeli zbycie dotyczy akcji/udziałów spółek, w których Skarb Państwa posiada nie więcej niż 25 % kapitału zakładowego.

Jednocześnie należy wskazać, że udział Skarbu Państwa w kapitale zakładowym spółki wynoszący do 25 % nie zapewnia Skarbowi Państwa realnego wpływu na spółkę, co znacznie utrudnia, a w niektórych przypadkach uniemożliwia, pozyskiwanie informacji niezbędnych do sporządzenia analizy przedprywatyzacyjnej. W przypadku pakietów akcji/udziałów o niskiej wartości rynkowej, dodatkową przesłanką podważającą celowość sporządzenia analizy przedprywatyzacyjnej może być wysoki, w stosunku do wartości zbywanego pakietu, koszt ich opracowania.

Ponadto, katalog zawiera możliwość odstąpienia od sporządzenia analiz obligatoryjnych, w przypadku gdy akcje są zbywane w trybie przetargu

publicznego, aukcji ogłoszonej publicznie, sprzedawane poza obrotem zorganizowanym, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zgodnie z regulaminem przyjętym przez spółkę prowadzącą rynek regulowany albo w trybie innym niż określony w art. 72 ust. 1 projektowanej ustawy, za zgodą Rady Ministrów wyrażoną na podstawie art. 72 ust. 3 tej ustawy, o ile w każdym z tych trybów spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) tryb zbywania akcji/udziałów ma charakter nieograniczony, niedyskryminujący, przejrzysty i otwarty dla wszystkich,
- b) w umowie prywatyzacyjnej nie występują żadne warunki pozacenowe, które mogą prowadzić do obniżenia ceny akcji/udziałów,
- c) zbycie akcji/udziałów ma nastąpić na rzecz oferenta, który zaproponował najwyższą cenę akcji/udziałów,
- d) oferentom zapewnia się wystarczającą ilość czasu i informacji do przeprowadzenia własnego oszacowania wartości przedsiębiorstwa spółki, której nabyciem akcji/udziałów są zainteresowani.

Zasadność powyższego wyłączenia znajduje potwierdzenie w XXIII Raporcie w sprawie polityki konkurencji z 1993 r. (dalej – „Raport”), w którym Komisja Europejska określiła zasady oceny transakcji prywatyzacyjnych w kontekście pomocy publicznej. W Raporcie wskazano, że spełnienie powyższych kryteriów oznacza wyeliminowanie ryzyka udzielenia niedozwolonej pomocy publicznej. W Raporcie wskazano, że spełnienie powyższych kryteriów oznacza wyeliminowanie ryzyka udzielenia niedozwolonej pomocy publicznej. Sprzedaż w ramach procedury spełniającej wskazane powyżej warunki, jako sprzedaż oparta wyłącznie na konkurencyjności cenowej ofert zagwarantuje równocześnie maksymalizację ceny za zbywane akcje/udziały. Cena zbywanych walorów zostanie wyznaczona przez rynek w oparciu o podaż oraz realnie istniejący popyt na dane akcje/udziały.

Jednocześnie należy podkreślić, że w przypadku zbywania akcji/udziałów Skarbu Państwa w trybie innym niż określony w art. 72 ust. 1 projektowanej ustawy za zgodą Rady Ministrów wyrażoną na podstawie art. 72 ust. 3, łączne spełnienie przesłanek określonych w projektowanym art. 71 ust. 4 pkt 6 pozwoli na

maksymalizację ceny sprzedaży akcji/udziałów, w stopniu co najmniej równym, co w przypadku sprzedaży w trybie aukcji ogłoszonej publicznie, przetargu publicznego lub sprzedaży poza obrotem zorganizowanym, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zgodnie z regulaminem przyjętym przez spółkę prowadzącą rynek regulowany. Będą to w szczególności przypadki zbywania akcji/udziałów Skarbu Państwa wspólnie z innymi akcjonariuszami/wspólnikami w drodze aukcji lub przetargu w rozumieniu kodeksu cywilnego lub uregulowanych innymi przepisami szczególnymi (np. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie określenia sposobu i trybu organizowania przetargu na sprzedaż składników aktywów trwałych przez spółkę powstałą w wyniku komercjalizacji (Dz. U. Nr 27, poz. 177, z późn. zm.)). Przy podanych wyżej założeniach fakt, iż ww. tryb nie jest trybem zbywania akcji/udziałów Skarbu Państwa określonym w art. 72 ust. 1 projektowanej ustawy, nie wpływa negatywnie na możliwość spełnienia wszystkich przesłanek określonych w projektowanym art. 71 ust. 4 pkt 6. Jednocześnie należy podkreślić, iż łączne spełnienie ww. przesłanek Komisja Europejska uznaje za gwarancję, że nie doszło do udzielenia niedozwolonej pomocy publicznej. W konsekwencji należy uznać, że w takim przypadku nabywca akcji/udziałów nie uzyskał przysporzenia z majątku publicznego, a tym samym Skarb Państwa nie poniósł żadnego uszczerbku.

Podkreślić należy, iż projektowany art. 71 ust. 4, w enumeratywnie wymienionych przypadkach, jedynie dopuszcza możliwość odstąpienia od opracowania analizy przedprywatyzacyjnej. Oceny zasadności odstąpienia od opracowania analiz prawnych lub oszacowania wartości przedsiębiorstwa spółki należy dokonywać w każdym indywidualnym przypadku, z uwzględnieniem wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności, w szczególności mając na uwadze potrzebę należytej ochrony interesu Skarbu Państwa. W przypadku odstąpienia od opracowania analizy przedprywatyzacyjnej wartość rynkowa zbywanych udziałów/akcji może zostać ustalona w inny, zgodny z powszechnie przyjętą praktyką rynkową sposób (np. na podstawie wartości księgowej akcji/udziałów lub wyceny akcji/udziałów dokonywanej na zasadach ogólnych).

Projektowany akt prawny w dalszym ciągu utrzymuje przepisy dotyczące trybu zbywania akcji należących do Skarbu Państwa (art. 72). Zachowana zostaje zasada,

iż akcje Skarbu Państwa zbywane są w trybach ustawowych, mających charakter konkurencyjny, bezwarunkowy i otwarty.

W odniesieniu do aukcji ogłoszonej publicznie, zwanej dalej „aukcją”, który został wprowadzony ustawą z dnia 12 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 721), należy zauważyć, że powyższy tryb zastrzeżony był w początkowym okresie do zbywania pakietów akcji spółek, w których Skarb Państwa posiadał nie więcej niż 10 % kapitału zakładowego. Nowelizacja dokonana ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego (Dz. U. 2009 r. Nr 13, poz. 70) umożliwiła zbywanie w trybie aukcji akcji spółek, w których udział Skarbu Państwa przekracza 10 % kapitału zakładowego, jednakże ograniczyła jej stosowanie do przypadków, w których cena wywoławcza za sprzedawane akcji nie była niższa od wartości księgowej.

Obowiązywanie przepisów dotyczących aukcji pozwala ocenić ten tryb pozytywnie. Aukcja uznana jest jako tryb bardzo transparentny, gwarantujący maksymalizację ceny uzyskiwanej przez Skarb Państwa oraz pozbawiony ryzyka udzielenia niedozwolonej pomocy publicznej. Wobec zebranych doświadczeń zasadnym jest brak ograniczenia, jakim jest wyznaczenie ceny wywoławczej na poziomie co najmniej wartości księgowej. Należy zwrócić uwagę, iż w żadnym z pozostałych trybów nie występuje takie ograniczenie i brak jest racjonalnych przesłanek dla jego zastosowania w odniesieniu do aukcji. Pamiętać należy, iż cena wywoławcza, tylko w niektórych przypadkach jest ceną, po której dokonuje się zbycia akcji, ponieważ stanowi ona jedynie początek aukcji, po którym następują kolejne postąpienia, a ostateczna cena jest zazwyczaj wyższa od ceny wywoławczej.

Brak wymogu ustalania ceny wywoławczej na poziomie nie niższym niż wycena księgowa jest podyktowana zarówno warunkami rynkowymi natury makroekonomicznej, jak i mikroekonomicznej, tj. stanem i funkcjonowaniem spółek. Wycena księgowa jest historyczną wyceną ewidencyjną, nietożsamą w sensie finansowym z aktualną, rzeczywistą wartością spółki i tym samym nieodpowiadającą potencjalnej uzyskanej cenie zbycia. Sytuacja dotyczy spółek

infrastrukturalnych, kapitałochłonnych o znacznym wolumenie środków trwałych i tym samym nieadekwatnym znaczeniu nadmiernego (nie)operacyjnego, najczęściej niezbywalnego na rynku skumulowania zasobów. Dotyczy to także licznej grupy spółek, których pozycja rynkowa uległa istotnej deprecjacji, bądź ją całkowicie utraciły bez realnej możliwości restytucji. W niektórych przypadkach, wynikająca z oszacowania wartości przedsiębiorstwa takich spółek rynkowa wartość akcji/udziałów tych spółek, jest niższa niż ich wartość księgowa, co, przy wymogu ustalenia ceny wywoławczej na poziomie nie niższym niż wycena księgowa, uniemożliwiłoby sprzedaż tych akcji/udziałów w trybie aukcji. Uzasadnieniem przyjęcia wyceny według proponowanego schematu jest dokonanie jego starannej, rzeczowej weryfikacji innymi metodami niemajątkowymi bądź też metodą likwidacyjną w formule przymusowej.

Dodatkowym potwierdzeniem zasadności takiego podejścia, jest wielokrotna nieskuteczność wcześniej przeprowadzanych postępowań aukcyjnych. Do lipca 2010 r. ogłoszono 176 postępowań w sprawie przeprowadzenia aukcji, których przedmiotem miało być zbycie akcji/udziałów Skarbu Państwa w spółkach. Jedynie 18 spośród tych aukcji zostało zakończonych zawarciem umowy sprzedaży i przeniesieniem akcji/udziałów na nabywcę. W przeważającej liczbie przypadków powodem niezakończenia aukcji przybiciem był brak zainteresowania ze strony potencjalnych nabywców, spowodowany ustaleniem ceny wywoławczej na poziomie wyższym od rynkowej ceny akcji/udziałów.

Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 72 ust. 1 pkt 6, akcje Skarbu Państwa mogą być sprzedawane w obrocie zorganizowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.; dalej – „uof”). W myśl art. 3 pkt 9 uof przez „obróć zorganizowany” rozumie się obrót papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi dokonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rynku regulowanym albo w alternatywnym systemie obrotu. Tryb będzie obejmował również sprzedaż akcji Skarbu Państwa w alternatywnym systemie obrotu. Art. 3 pkt 2 uof stanowi, że alternatywny system obrotu to organizowany przez firmę inwestycyjną lub podmiot prowadzący rynek regulowany, poza rynkiem regulowanym, wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi

w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami. Należy podkreślić, iż alternatywny system obrotu to rynek zapewniający koncentrację popytu i podaży na instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu, w celu kształtowania ich powszechnego kursu (art. 78 ust. 1 pkt 1 uof), co stanowi gwarancję maksymalizacji ceny za sprzedawane instrumenty finansowe. Ponadto, podmiot organizujący alternatywny system obrotu jest obowiązany zapewnić bezpieczny i sprawny przebieg transakcji a także upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu (art. 78 ust. 1 pkt 2 i 3 uof).

Zgodnie z projektowanym art. 72 ust. 1 pkt 7 projektowanej ustawy akcje należące do Skarbu Państwa będą mogły zostać sprzedane na podstawie oferty publicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej, warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539, z późn. zm.), zwanej dalej „uop”. Przez taką ofertę należy rozumieć udostępnianie, co najmniej 100 osobom lub nieoznaczonemu adresatowi, w dowolnej formie i w dowolny sposób, informacji o papierach wartościowych i warunkach dotyczących ich nabycia, stanowiących dostateczną podstawę do podjęcia decyzji o odpłatnym nabyciu tych papierów wartościowych. Dodatkowo, oferta publiczna, o której mowa w projektowanym art. 72 ust. 1 pkt 7 przedmiotowego projektu, będzie musiała zostać objęta prospektem emisyjnym lub memorandum informacyjnym sporządzanym na potrzeby tej oferty lub na potrzeby dopuszczenia tych akcji do obrotu regulowanego. Oznacza to, że powyższym trybem nie będą objęte oferty publiczne przeprowadzane przez Skarb Państwa bez obowiązku sporządzenia prospektu emisyjnego, na podstawie wyłączenia z art. 129 uop. Należy w tym miejscu zauważyć, że od momentu podania prospektu do publicznej informacji, spółka jest już objęta nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego i podlega obowiązkom informacyjnym. Znajdujące się w dobrej kondycji finansowej i mające perspektywy rozwoju spółki, w których Skarb Państwa jest właścicielem akcji, mogą być zainteresowane publicznym oferowaniem swoich walorów, co jest także dobrą okazją do zbywania akcji takich spółek, będących własnością Skarbu Państwa.

Projektowany art. 72 ust. 1 pkt 7 pozwoli także na sprzedaż akcji Skarbu Państwa po cenie rynkowej, uwzględniającej realną wartość przedsiębiorstwa spółki. W sytuacji, gdy akcje spółki mają być objęte prospektem emisyjnym lub memorandum informacyjnym w związku ofertą publiczną lub dopuszczeniem tych akcji do obrotu na rynku regulowanym, założenie to zostaje zachowane. W związku z przygotowaniem prospektu emisyjnego następuje de facto ustalenie stanu majątku spółki i ocena jej sytuacji rynkowej. W szczególności w prospekcie podaje się informacje umożliwiające ustalenie sytuacji majątkowej, gospodarczej, finansowej oraz perspektyw rozwoju spółki. Czynności te pozwalają na uniknięcie ryzyka sprzedaży akcji po cenie nieadekwatnej do ich wartości rynkowej. Co więcej, w związku ze sporządzeniem prospektu emisyjnego akcji objętych ofertą publiczną ma miejsce również stosunkowo precyzyjne ustalenie poziomu zainteresowania inwestorów planowaną ofertą.

Należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z pkt 5.3.1. Załącznika nr III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (Dz. U. UE. L. 2004.149.1), prospekt emisyjny powinien wskazywać cenę akcji lub metodę określania ceny oraz osoby odpowiedzialne za ustalenie ceny. W praktyce obrotu ostateczna cena sprzedaży podawana jest tuż przed subskrypcją akcji. Często jest to cena minimalna lub tzw. widełki cenowe, a ostateczną cenę ustala się w oparciu o złożone przez inwestorów oferty.

Przyjętą praktyką jest również badanie popytu na akcje poprzez proces tzw. book-building, który pozwala oszacować realną rynkową cenę akcji, która może zostać osiągnięta. Należy też mieć na uwadze, że prospekt sporządzany jest przez wykwalifikowanych, profesjonalnych doradców, którzy ponoszą odpowiedzialność, włącznie z odpowiedzialnością karną, za przygotowane przez siebie części prospektu. Dodatkowo emitent oraz wprowadzający w rozumieniu uop jest odpowiedzialny za całość informacji zawartych w prospekcie. Prospekt jest zatwierdzany przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz udostępniany do publicznej wiadomości.

Ponadto w sytuacji, gdy prospekt dotyczy nie tylko oferty publicznej akcji, ale jednocześnie dopuszczenia ich do obrotu regulowanego ma miejsce włączenie do procesu ekspertów z rynku regulowanego i konieczność spełnienia restrykcyjnych wymogów tego rynku polegających na zapewnieniu transparentności i bezpieczeństwa transakcji na akcjach. Co więcej, takie akcje muszą spełniać dodatkowe warunki dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym, w szczególności mowa tu o wymogach w zakresie wartości akcji oraz tzw. rozwodnienia. Cały proces sprzedaży akcji jest transparentny i podlega nadzorowi administracji publicznej, zarówno w trakcie jak i ex post w zakresie zgodności z prawem oraz warunkami rynkowymi.

Projekt przewiduje możliwość wykorzystania nowoczesnego mechanizmu zwiększającego szansę na korzystną sprzedaż oferowanych akcji, jakim jest stabilizacja pomocnicza. Praktyka zawierania umów stabilizacyjnych jest powszechnie stosowanym przez zbywców akcji standardem przy dokonywaniu ofert sprzedaży akcji o znacznej wartości. Podanie informacji o zawarciu umowy stabilizacyjnej przyczynia się do zwiększenia zainteresowania inwestorów oferowanymi akcjami oraz pozytywnie wpływa na ich kurs. Projekt ma na celu wyeliminowanie wątpliwości, co do możliwości zbywania przez Skarb Państwa akcji w ramach stabilizacji pomocniczej na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonujące dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 336 z 23.12.2003), zwanym dalej „Rozporządzeniem Stabilizacyjnym”, oraz udzielania pożyczek tych akcji bez potrzeby uzyskiwania w każdym takim przypadku zgody Rady Ministrów przewidzianej w art. 72 ust. 1 pkt 8. Na mocy projektowanego art. 72 ust. 1 pkt 8 zbycie akcji Skarbu Państwa będzie mogło nastąpić również w trybie przewidzianym w Rozporządzeniu Stabilizacyjnym dla stabilizacji pomocniczej oraz poprzez udzielanie pożyczek instrumentów finansowych w celu realizacji stabilizacji pomocniczej. Umowa stabilizacji stanowi naturalne uzupełnienie trybów zbywania akcji wskazanych w proponowanym brzmieniu art. 72 ust. 1 pkt 6 i 7.

Projektowany art. 83 ust. 8 jest związany z powyższym trybem i ma na celu określenie terminu, w którym będzie następować przekazywanie na rachunek

przychodów z prywatyzacji, środków uzyskanych ze zbycia akcji w ramach stabilizacji pomocniczej.

Z uwagi na przewidziane w art. 72 ust. 1 tryby zbywania akcji przez Skarb Państwa i wątpliwości interpretacyjne co do objęcia powyższymi trybami stabilizacji pomocniczej, a także mając na względzie udział Skarbu Państwa w roli wprowadzającego w istotnych ofertach publicznych na rynku polskim i europejskim regulacja zawarta w projektowanym art. 72 ust. 1 pkt 8 jest uzasadniona, gdyż umożliwia Skarbowi Państwa przeprowadzanie ofert publicznych zgodnie ze standardami międzynarodowymi wypracowanymi dla transakcji podobnych do transakcji przeprowadzanych przez Skarb Państwa. Opisane powyżej działania stabilizacyjne oraz stabilizacja pomocnicza są działaniami ściśle i nierozzerwalnie związanymi z ofertami papierów wartościowych na rynkach kapitałowych i mają w stosunku do nich charakter wtórny oraz pomocniczy, umożliwiając odpowiednio wsparcie kursu notowań papierów wartościowych w okresie następującym po uplasowaniu oferty oraz wsparcie działań stabilizacyjnych. Rozporządzenie Stabilizacyjne określa warunki, na jakich mogą być dokonywane działania stabilizacyjne¹ oraz stabilizacja pomocnicza w odniesieniu do papierów wartościowych w obrocie na rynku regulowanym w okresie bezpośrednio następującym po ofercie publicznej papierów wartościowych lub ich dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym. Rozporządzenie Stabilizacyjne znajduje bezpośrednie zastosowanie w polskim systemie prawnym.

Dokonywanie działań stabilizacyjnych zgodnie z Rozporządzeniem Stabilizacyjnym jest objęte jednym z wyjątków od manipulacji instrumentami finansowymi (zob. w szczególności art. 39 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi).

Podmioty zaangażowane w Ofertę mogą zatem dokonywać odpowiednio działań stabilizacyjnych na rynku regulowanym, gdy są firmami inwestycyjnymi lub instytucjami kredytowymi w rozumieniu właściwych przepisów prawa (każdy zwany dalej z osobna „Agentem Stabilizacyjnym” albo tzw. „stabilizacji

¹ „Stabilizacja” oznacza nabywanie papierów wartościowych na rynku regulowanym w celu wsparcia ceny rynkowej tych właściwych papierów wartościowych przez wcześniej ustalony okres, ze względu na presję na sprzedaż tych papierów wartościowych i może być dokonywana przez firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową, która była zaangażowana w przeprowadzenie oferty tych papierów wartościowych. W wyniku działań stabilizacyjnych firma inwestycyjna lub instytucja kredytowa nabywa papiery wartościowe emitenta.

„pomocniczej” w celu umożliwiania przeprowadzania działań stabilizacyjnych Agentowi Stabilizacyjnemu, w szczególności odnosi się to do emitenta oraz wprowadzającego (akcjonariusza sprzedającego).

W celu ułatwienia działalności stabilizacyjnej prowadzonej przez firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe Rozporządzenie Stabilizacyjne przewiduje stabilizację pomocniczą, która oznacza wykorzystanie „ułatwienia zakupu ponad liczbę objętą ofertą” (zwanego też opcją dodatkowego przydziału) lub opcji typu greenshoe przez firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową w kontekście „znacznej dystrybucji właściwych papierów wartościowych”², wyłącznie dla ułatwienia działalności stabilizacyjnej.

Stabilizacja oraz stabilizacja pomocnicza przewidziane w Rozporządzeniu Stabilizacyjnym obejmują:

- 1) uprawnienie Agenta Stabilizacyjnego do nabywania na rynku regulowanym papierów wartościowych jedynie w celu wsparcia ich ceny rynkowej (podmioty te mogą, ale nie muszą dokonywać działań stabilizacyjnych) oraz
- 2) mechanizmy określone jako stabilizacja pomocnicza przewidziane w celu ułatwienia stabilizacji, na które składają się:
 - a) opcja dodatkowego przydziału,
 - b) opcja typu greenshoe.

Należy zaznaczyć, że stabilizacja oraz stabilizacja pomocnicza są dokonywane co do zasady według następującego schematu, który został w znaczącej części odzwierciedlony w przepisach Rozporządzenia Stabilizacyjnego:

1. Umowa gwarantująca emisję lub wiodąca umowa menedżerska zawierane na potrzeby oferty zawierają postanowienie, zgodnie z którym w ramach przydziału firmy inwestycyjne (lub instytucje kredytowe) mogą dokonać dodatkowego przydziału (ang. over-allotment - nadprzydział), tzn. dokonać przydziału większej liczby właściwych papierów wartościowych niż te, które były początkowo oferowane, w przypadku odpowiednio dużego popytu ze strony inwestorów.

2. W ramach takiego dodatkowego przydziału dokonuje się przydziału papierów wartościowych pożyczonych co do zasady albo od ich emitenta, albo od wprowadzającego (akcjonariusza sprzedającego akcje).
3. Emitent lub wprowadzający, który umożliwił dokonanie dodatkowego przydziału udzielając pożyczki papierów wartościowych, udziela Agentowi Stabilizacyjnemu opcję typu greenshoe pokrywającą taki dodatkowy przydział, która stanowi zobowiązanie tego emitenta lub wprowadzającego do, odpowiednio, emisji lub sprzedaży na rzecz tego Agenta Stabilizacyjnego papierów wartościowych w liczbie, co do zasady odpowiadającej wielkości dodatkowego przydziału (zobowiązanie emitenta lub wprowadzającego).
4. W następstwie działań wskazanych powyżej, powstaje następująca struktura wzajemnych powiązań pomiędzy emitentem lub wprowadzającym a Agentem Stabilizacyjnym:
 - a) W ramach opcji dodatkowego przydziału następuje uplasowanie wśród inwestorów większej liczby papierów wartościowych niż była pierwotnie oferowana. Papiery wartościowe plasowane w ramach opcji dodatkowego przydziału pochodzą zwykle z pożyczki papierów wartościowych udzielonych Agentowi Stabilizacyjnemu. W konsekwencji po stronie Agenta Stabilizacyjnego powstaje zobowiązanie do zwrotu pożyczonych papierów wartościowych (zobowiązanie Agenta Stabilizacyjnego).
 - b) Na warunkach określonych w Rozporządzeniu Stabilizacyjnym Agent Stabilizacyjny może dokonywać działań stabilizacyjnych.³
 - c) Nabywając papiery wartościowe w ramach stabilizacji, Agent Stabilizacyjny uzyskuje papiery wartościowe, które umożliwią jemu wywiązanie się (choćby częściowe) ze zobowiązania do zwrotu pożyczonych papierów wartościowych. Natomiast w przypadku nie

² „**Znaczna dystrybucja**” oznacza ofertę początkową lub wtórną właściwych papierów wartościowych, publicznie ogłoszoną i różniącą się od zwykłego obrotu zarówno wartością oferowanych papierów wartościowych, jak i stosowanymi metodami sprzedaży.

³ Rozporządzenie Stabilizacyjne określa w szczególności termin podejmowania działań stabilizacyjnych, maksymalną cenę papierów wartościowych nabywanych w takich transakcjach, wielkość transakcji stabilizacyjnych oraz pozostałe zasady przeprowadzania działań stabilizacyjnych.

nabycia takich papierów (lub nabycia akcji w liczbie mniejszej niż liczba objęta opcją typu greenshoe) Agent Stabilizacyjny wykonuje opcję typu greenshoe⁴.

W konsekwencji, w wyniku stabilizacji pomocniczej może więc nastąpić zbycie papierów wartościowych w każdym przypadku, gdy Agent Stabilizacyjny wykona opcję typu greenshoe.

Projekt przewiduje sprzedaż akcji i udziałów Skarbu Państwa na tzw. platformie transakcyjnej, którą zorganizuje spółka prowadząca rynek regulowany na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z projektowanym art. 72 ust. 1 pkt 9 zbycie akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa może nastąpić poza obrotem zorganizowanym, z użyciem systemu kojarzącego oferty kupna i sprzedaży, zorganizowanego i prowadzonego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany. Uregulowanie tego trybu w art. 72 ust. 1 projektowanej Ustawy umożliwi sprzedaż akcji lub udziałów bez konieczności uzyskiwania zgody Rady Ministrów na takie zbycie.

Sprzedaż akcji i udziałów poprzez platformę transakcyjną będzie dokonywana w zakresie wyjątków od sporządzenia prospektu emisyjnego, przyjętych w uop. Po przeprowadzeniu sprzedaży akcji w tym trybie będzie możliwość późniejszego dopuszczenia i wprowadzenia akcji do obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub na rynku regulowanym, organizowanych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, co ma sprzyjać rozwojowi prywatyzowanych spółek.

⁴ W przypadku, gdy liczba papierów wartościowych nabytych w ramach działań stabilizacyjnych odpowiada liczbie pożyczonych papierów wartościowych, które Agent Stabilizacyjny ma obowiązek zwrócić, po upływie okresu stabilizacji Agent Stabilizacyjny dokonuje zwrotu takich papierów wartościowych. W takim przypadku zobowiązanie Agenta Stabilizacyjnego wygasa. Z uwagi na sytuację na rynku regulowanym nie ma potrzeby wykonywania przez firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową opcji typu greenshoe.

Jeżeli Agent Stabilizacyjny nie nabył żadnych papierów wartościowych w związku z działaniami stabilizacyjnymi, musi on wywiązać się ze swojego zobowiązania do zwrotu pożyczonej liczby papierów wartościowych na potrzeby wykonania opcji dodatkowego przydziału. Z drugiej strony może ona wykonać opcję typu greenshoe, co skutkuje zmaterializowaniem się obowiązku do emisji lub sprzedaży papierów wartościowych przez emitenta lub wprowadzającego na rzecz tej Agenta Stabilizacyjnego. W związku z powyższym zobowiązanie do zwrotu pożyczonych papierów wartościowych koresponduje ze zobowiązaniem podmiotu oferującego te papiery wartościowe (zasadniczo emitenta lub wprowadzającego) do emisji lub sprzedaży papierów wartościowych w tej samej liczbie. W takim przypadku wiarytelność emitenta lub wprowadzającego dotycząca zwrotu papierów wartościowych w ramach pożyczki jest potrącana z wiarytelnością Agenta Stabilizacyjnego w zakresie emisji akcji lub ich sprzedaży w ramach opcji typu greenshoe w całości.

Natomiast w przypadku gdy liczba papierów wartościowych nabytych w ramach działań stabilizacyjnych jest mniejsza niż liczba pożyczonych papierów wartościowych, Agent Stabilizacyjny wykonuje opcję typu greenshoe nie w całości, lecz jedynie w części obejmującej różnicę pomiędzy liczbą pożyczonych papierów wartościowych a liczbą papierów wartościowych nabytych w ramach działań stabilizacyjnych. W pozostałym zakresie wiarytelności obydwu podmiotów są potrącane.

Sprzedaż akcji lub udziałów Skarbu Państwa przy wykorzystaniu systemu transakcyjnego spółki prowadzącej rynek regulowany zapewni odpowiedni poziom jawności, przejrzystości oraz sprawny przebieg całego procesu sprzedaży. Odpowiedni poziom bezpieczeństwa oraz transparentności zawieranych transakcji zostanie zapewniony poprzez udział domów maklerskich lub banków prowadzących działalność maklerską, pełniących rolę pośredników pomiędzy sprzedawcami a nabywcami. Wykorzystanie infrastruktury rynku kapitałowego oraz systemu transakcyjnego spółki prowadzącej rynek regulowany powoduje, że wszystkie prowadzone transakcje będą miały postać elektroniczną.

Głównymi przyczynami wprowadzenia tego trybu do katalogu trybów publicznych zbywania akcji i udziałów Skarbu Państwa są ograniczenia trybów zbywania akcji obecnie uregulowanych w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, do których należy zaliczyć w szczególności: zbyt krótkie okresy oferowania akcji i udziałów do zbycia, ograniczone możliwości dotarcia do maksymalnej liczby inwestorów mogących być zainteresowanymi sprzedażą akcji lub udziałów przez Skarb Państwa z informacjami o akcjach/udziałach i spółkach objętych sprzedażą, brak mechanizmu wyznaczania ceny na podstawie skoncentrowanego popytu i podaży. Omawiany tryb zbywania akcji/udziałów ma spełniać założenia dotyczące:

- bezterminowego zaoferowania akcji/udziałów, w przypadku spółek, których prywatyzacja kilkakrotnie się nie powiodła, lub znaczne wydłużenie tych terminów;
- poszerzenia dotychczasowych kanałów dystrybucji informacji o akcjach/udziałach i spółkach objętych sprzedażą oraz ułatwienie dostępu do nich potencjalnym inwestorom;
- dostosowania sposobów wyznaczania ceny do warunków (oczekiwań) rynkowych, w tym stosownej obniżki ceny.

Powyższe cechy umożliwiają pewne złagodzenie wymogów formalnych obowiązujących przy przeprowadzaniu transakcji prywatyzacyjnych, co powinno się przełożyć na przyśpieszenie prywatyzacji, zwiększenie jej skuteczności oraz dotarcie do szerszego grona inwestorów.

Warunki zbywania akcji w trybie, o którym mowa w projektowanym art. 72 ust. 1 pkt 9, zostaną określone przez Radę Ministrów w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 72 ust. 2, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia jawności i przejrzystości procesowi prywatyzacji.

Odstąpienie od trybów, o których mowa w projektowanym art. 71 ust. 1 wymaga zgody Rady Ministrów. Należy zwrócić uwagę, iż decyzja Rady Ministrów obejmować będzie wyłącznie odstąpienie od trybu publicznego. W wyłącznej kompetencji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa pozostają wszystkie parametry transakcji, takie jak wybór nabywcy oraz cena za zbywane akcje lub udziały. Zgoda taka nie jest wymagana w sytuacji, gdy zastosowanie jednego z trybów publicznych jest niecelowe z uwagi na niewielki pakiet akcji będących przedmiotem zbycia (poniżej 25 %) lub w sytuacji, gdy nabywca i cena wskazane są wcześniej w umowie prywatyzacyjnej i de facto zbycie jest dokończeniem procesu prywatyzacji. Powyższe rozwiązanie stanowi również powtórzenie rozwiązań przyjętych w nowelizacji ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji z dnia 19 grudnia 2008 roku, które niewątpliwie ułatwiają i uelastyczniają proces prywatyzacji, przy równoczesnym zachowaniu jego pełnej transparentności oraz należytej ochrony interesu Skarbu Państwa.

W projektowanej ustawie utrzymano zasadę, iż zbywanie akcji należących do Skarbu Państwa z naruszeniem powyżej wskazanych zasad objęte jest sankcją nieważności czynności prawnej (art. 73). Projekt ustawy utrzymuje rozwiązanie, zapewniające Skarbowi Państwa, w razie upadłości nabywcy akcji Skarbu Państwa, zaspokojenie wierzytelności z tytułu spłaty należności z tytułu nabycia akcji, w kolejności przewidzianej do zaspokojenia zobowiązań podatkowych (art. 75).

XII. Uprawnienia pracowników do nabywania akcji należących do Skarbu Państwa w spółce powstałej w drodze komercjalizacji

Projektowana ustawa utrzymuje uprawnienia pracownicze do nieodpłatnego nabywania akcji w niezmienionym kształcie, zachowując je również w odniesieniu do rolników i rybaków, w przypadku prywatyzacji przedsiębiorstw sektora rolno-spożywczego (art. 76 – 82). Realizacja uprawnień pracowniczych do objęcia akcji w spółce powstałej w drodze komercjalizacji stała się nieodłączną częścią procesu

prywatyzacji. Przepisy te były oceniane przez Trybunał Konstytucyjny (wyrok TK z 10 czerwca 2003 publ. OTK-A 2003/6/52). W projekcie szczegółowo uregulowano i uporządkowano zasady dziedziczenia prawa do akcji (art. 81). W sposób analogiczny jak w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego, uregulowano procedury nieodpłatnego zbywania akcji spadkobiercom osób uprawnionych. W pierwotnym tekście ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 118 poz. 561) tematyka nabywania akcji przez spadkobierców osób uprawnionych nie była w sposób wystarczający uregulowana.

Dokonując nowelizacji ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji ustawą z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2002 r., Nr 240, poz. 2055, z późn. zm.) dodano do art. 38 ust. 1b w następującym brzmieniu: „Prawo do nieodpłatnego nabycia akcji od chwili powstania podlega dziedziczeniu.”.

Na przestrzeni dziesięciu lat zarówno orzecznictwo, jak i poglądy doktryny w zakresie nieodpłatnego udostępniania akcji spadkobiercom osób uprawnionych ulegały zmianie. Wynikiem tego są problemy interpretacyjne przy realizacji nieodpłatnego zbywania akcji na rzecz spadkobierców osób uprawnionych. Dlatego zaistniała konieczność przebudowania przepisów ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji poprzez wprowadzenie przepisów, które w sposób jednoznaczny będą wskazywać zasady nieodpłatnego nabywania akcji przez spadkobierców osób uprawnionych. Na etapie tworzenia listy uprawnionych dopuszczona jest możliwość składania oświadczeń o zamiarze nieodpłatnego nabycia akcji przez spadkobierców uprawnionego zmarłego w okresie składania oświadczeń. Z uwagi na treść art. 924 i 925, a także art. 1026 i 1027 Kodeksu cywilnego do złożenia oświadczenia nie są wymagane postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia sporządzony przez notariusza.

Transponuje się z ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji terminy do złożenia oświadczenia o zamiarze nabycia akcji, powstania praw do nieodpłatnego nabycia akcji i jego wygaśnięcia, okresy, w których obrót nieodpłatnie nabytymi przez pracowników akcjami jest wyłączony pod rygorem nieważności (art. 79). Projekt Ustawy utrzymuje w mocy rozwiązanie dotyczące zaliczania okresów zatrudnienia u bezpośrednio poprzedniego pracodawcy uprawnionych pracowników, którego zespół składników majątkowych wszedł w skład komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego lub przedsiębiorstwa państwowego sprywatyzowanego przez wniesienie do spółki, zawarte w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego.

Liczba akcji przeznaczonych dla uprawnionych pracowników nie może przekroczyć 15 % akcji spółki objętych przez Skarb Państwa w dniu wpisania spółki do rejestru (art. 76). Późniejsze obniżenie kapitału zakładowego (najczęściej powodem jest bardzo zła sytuacja ekonomiczna spółki) oznaczać będzie odpowiednie zmniejszenie puli akcji przeznaczonych do nieodpłatnego nabycia. Rozwiązanie takie ma chronić spółkę przed sytuacją, gdy znaczna część akcji (nawet powyżej 50 %) zostanie przekazana na rzecz uprawnionych pracowników, jeśli dojdzie do znacznego obniżenia kapitału zakładowego (art. 78). Jednocześnie projektowane przepisy nie umożliwiają zwiększenia puli akcji pracowniczych przeznaczonych do nieodpłatnego nabycia, w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego spółki.

Projekt ustawy utrzymuje również po stronie Skarbu Państwa instrument pozwalający na prowadzenie bardziej elastycznej polityki gospodarczej polegającej na tworzeniu, na bazie spółek z udziałem Skarbu Państwa, większych organizmów gospodarczych poprzez możliwość zaoferowania uprawnionym pracownikom nieodpłatnego nabycia akcji innej spółki niż ta, w której nabyli oni prawo do nieodpłatnego nabycia akcji w sytuacji, gdy akcje spółki powstałej w wyniku komercjalizacji mają zostać wniesione do spółki z udziałem Skarbu Państwa (art. 82). Oferta Skarbu Państwa dotyczyć może zamiennego wykonania prawa pracowników zarówno do nieodpłatnego nabycia akcji w spółce, do której Skarb Państwa wniósł akcje spółki powstałej w wyniku komercjalizacji. W przypadku wniesienia 100 % akcji jednoosobowej spółki Skarbu Państwa powstałej w drodze

komercjalizacji do innej jednoosobowej spółki Skarbu Państwa osobom uprawnionym przysługuje wyłącznie, pieniężny ekwiwalent prawa do nieodpłatnego nabycia akcji (por. art. 53 ust. 3 w związku z art. 80 ust. 3).

XIII. Państwowe fundusze celowe zasilane z przychodów uzyskanych z prywatyzacji

W projekcie ustawy przyjęto dotychczas obowiązującą zasadę finansowania zadań realizowanych przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa ze środków państwowych funduszy celowych, funkcjonujących dotychczas na podstawie art. 56 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji. W art. 83 szczegółowo określono zasady gromadzenia przychodów państwowych funduszy celowych będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa tj. Funduszu Reprywatyzacji, Funduszu Skarbu Państwa i Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców oraz będącego w dyspozycji ministra właściwego do spraw nauki Funduszu Nauki i Technologii Polskiej, a także doprecyzowano przeznaczenie środków zgromadzonych na rachunkach bankowych poszczególnych funduszy. Projekt przewiduje utrzymanie i doprecyzowanie obecnie obowiązujących rozwiązań, zgodnie z którymi część uzyskanych środków ze zbywania akcji oraz prywatyzacji bezpośrednio zasila rachunki bankowe państwowych funduszy celowych, utworzonych dla finansowania określonych w ustawie zadań przez dysponentów tych funduszy. Utrzymano również dotychczasowe rozwiązanie polegające na przekazywaniu 1/3 przychodów Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców na kapitał zakładowy Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., z przeznaczeniem tych środków na udzielanie pomocy na ratowanie i restrukturyzację. Projektowana regulacja uwzględnia zmiany wprowadzone ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241), w szczególności wynikające z jej art. 28, tj. dopuszcza możliwość dokonywania lokat bankowych przez dysponentów wolnych środków finansowych funduszy oraz wprowadza delegację do wydania rozporządzenia określającego sposób prowadzenia gospodarki finansowej funduszy celowych.

Jednocześnie, projekt precyzuje sposób wydatkowania środków zgromadzonych na przedmiotowym Funduszu Reprywatyzacji, przez wskazanie poszczególnych tytułów wydatków. Wskazane w projektowanym art. 83 ust. 1 pkt 1 kategorie wydatków Funduszu Reprywatyzacji, stanowią zabezpieczenie zobowiązań

wynikających z realizacji prawomocnych wyroków sądowych i ostatecznych decyzji administracyjnych oraz tytułów z tym związanych. Proponowana regulacja oznacza brak możliwości finansowania innych świadczeń pieniężnych ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Reprywatyzacji, poza wyliczonymi enumeratywnie.

Ponadto w projektowanej ustawie przewidziano w przepisach przejściowych (art. 144 i art. 145) zmniejszenie wysokości odpisów na Fundusz Reprywatyzacji i Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców oraz zasady ustalania wysokości nadwyżek i ich przekazywania z Funduszu Reprywatyzacji do budżetu państwa.

Proponowane zapisy art. 83 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy mają na celu doprecyzowanie, że beneficjentami pomocy publicznej udzielanej na ratowanie i restrukturyzację mogą być przedsiębiorcy niebędący przedsiębiorcami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 22 września 2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców (Dz. U. Nr 191, poz. 1411 i Nr 245, poz. 1775).

Proponowane rozwiązania przyczynią się do utrzymania konkurencyjności polskich przedsiębiorców na wewnętrznym rynku Unii Europejskiej. Typową formą takiego wsparcia jest podwyższenie kapitału zakładowego w spółce z udziałem Skarbu Państwa, co w przyjętym okresie inwestycji powinno skutkować osiągnięciem odpowiedniej stopy zwrotu z zainwestowanego kapitału.

Zmianie nie ulegają zasady przekazywania środków przez jednostki samorządu terytorialnego na rachunki przedmiotowych Funduszy, określone dotychczas w art. 4c ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji.

XIV. Jawność procesu prywatyzacji

Kompleksowemu uregulowaniu w projekcie ustawy problematyki prywatyzacji towarzyszą rozwiązania przejęte z ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora

elektroenergetycznego, które pomogą budować zaufanie społeczne do prywatyzacji i komunalizacji, jako procesów w pełni transparentnych i przejrzystych.

Projekt utrzymuje generalną zasadę jawności procesów prywatyzacyjnych (art. 86). Zasada jawności zostaje ograniczona jedynie na czas prowadzenia negocjacji. Jednocześnie utrzymano rozwiązania w zakresie „karty prywatyzacji”, która zamieszczana będzie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (art. 87). W formie karty prywatyzacji będą publikowane w szczególności następujące informacje:

- 1) informacja o nabywcy:
 - a) nazwa lub firma, pod którą działa, forma prawna oraz siedziba, jeżeli nabywca jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, albo
 - b) imię, nazwisko oraz miejsce zamieszkania, jeżeli nabywca jest osobą fizyczną,
- 2) uzyskana cena,
- 3) kwotowo określona wartość zobowiązań inwestycyjnych gwarantowanych przez nabywcę,
- 4) informacja o zawarciu pakietu socjalnego, obejmującego zobowiązania związane z ochroną interesów pracowników oraz innych osób związanych z prywatyzowanym podmiotem,
- 5) informacja o prywatyzowanym podmiocie,
- 6) wskazanie imion, nazwisk oraz stanowisk służbowych osób odpowiedzialnych za przygotowanie i realizację procesu prywatyzacji,
- 7) informacja o realizacji zobowiązań prywatyzacyjnych.

Warto w tym miejscu zauważyć, że podobnie jak na gruncie obowiązującego prawa, informacje, o których mowa w pkt 3, 4 i 7, będą zamieszczane w karcie prywatyzacji o ile w danym postępowaniu prywatyzacyjnym będą miały miejsce objęte nim przypadki (np. zawarcie porozumienia dotyczącego pakietu socjalnego). Podkreślić należy, że karta prywatyzacji nie kształtuje materialnoprawnych zasad prywatyzacji, tylko ma umożliwić uzyskanie najistotniejszych informacji

o przebiegu procesu prywatyzacji – oznacza to, że jeżeli np. w danym postępowaniu nie zawarto porozumienia dotyczącego pakietu socjalnego – w pkt. 4 karty prywatyzacji powinien znaleźć się zapis „nie dotyczy”.

„Karta Prywatyzacji”, która jest stosunkowo nową instytucją spotkała się z bardzo pozytywnym odbiorem, jako źródło informacji o toczących się procesach prywatyzacji, gromadzące w jednym miejscu w sposób kompleksowy wszystkie najważniejsze dane związane z przekształceniami własnościowymi. W okresie prowadzenia negocjacji, informacje uzyskane w ich toku nie będą ujawniane do zakończenia procesu (art. 88). Podobnie jak to miało miejsce w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji, w brzmieniu ustalonym nowelizacją z dnia 19 grudnia 2008 r., utrzymana zostaje generalna zasada jawności umów prywatyzacyjnych (art. 89). Szeroko dostępna wiedza o toczącej się prywatyzacji niewątpliwie wpłynie na lepszy społeczny odbiór całego procesu.

XV. Spółki aktywności obywatelskiej

Projektowana ustawa wprowadza szereg regulacji prawnych będących konsekwencją przyjęcia przez Radę Ministrów w dniu 20 października 2009 r. programu pn. „Wsparcie prywatyzacji poprzez udzielanie poręczeń i gwarancji spółkom z udziałem pracowników i jednostek samorządu terytorialnego (spółkom aktywności obywatelskiej)”. Celem proponowanych rozwiązań jest wprowadzenie dodatkowych regulacji prawnych służących wspieraniu inicjatywy pracowniczej w procesach prywatyzacyjnych a także w odniesieniu do pracowników podmiotów w upadłości, lub takich, których prywatyzacja mogłaby się opóźnić z uwagi na zmniejszone zainteresowanie inwestorów. Powyższe rozwiązania mają również na celu zwiększenie zainteresowania jednostek samorządu terytorialnego udziałem w ww. procesach.

W art. 2 wprowadzono definicję spółki aktywności obywatelskiej, przez którą rozumie się spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółkę akcyjną, w której udziałowcami obligatoryjnie będą pracownicy prywatyzowanej spółki albo prywatyzowanego przedsiębiorstwa albo pracownicy upadłego przedsiębiorstwa lub spółki jeżeli zamierza ona nabyć przedsiębiorstwo upadłego lub jego zorganizowaną część nadającą się do prowadzenia działalności gospodarczej.

Pozostałe natomiast akcje (udziały) będą mogły należeć wyłącznie do rolników lub rybaków, jednostek samorządu terytorialnego oraz osób fizycznych, które przez 2 lata poprzedzające dzień podjęcia decyzji albo zarządzenia świadczyły i nadal świadczą na rzecz prywatyzowanych: spółki albo przedsiębiorstwa państwowego usługi, na podstawie umowy cywilnoprawnej albo przez 2 lata poprzedzające ogłoszenie upadłości w ten sposób świadczyły usługi na rzecz upadłego podmiotu.

W celu zachowania charakteru spółki oraz w związku z przewidzianym w art. 120 prawem pierwszeństwa, a także możliwością skorzystania z poręczeń i gwarancji przewiduje się zakaz zbywania akcji (udziałów) spółki przed upływem 2 lat od zawarcia umowy prywatyzacyjnej albo nabycia przedsiębiorstwa upadłego. W tym okresie dopuszczalny będzie jedynie obrót wewnątrzny akcji (udziałów) pomiędzy akcjonariuszami (udziałowcami) lub zbywanie na rzecz innych osób lub podmiotów uprawnionych.

Powyższe ograniczenie zbycia akcji (udziałów) spółki aktywności obywatelskiej nie będzie mieć zastosowania, jeżeli na podstawie wyników monitorowania działalności spółki, bank udzielający kredytu zabezpieczonego poręczeniem stwierdzi trwałe pogarszanie się wyników ekonomiczno-finansowych spółki. W takim przypadku, za zgodą banku kredytującego oraz poręczyciela lub gwaranta, będzie mogło nastąpić zbycie akcji (udziałów) spółki aktywności obywatelskiej na rzecz inwestora zewnętrznego.

W art. 87 przewiduje się wprowadzenie obowiązków informacyjnych dla ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (innego organu dokonującego prywatyzacji) względem pracowników i władz podmiotów w związku z decyzją o rozpoczęciu procedury prywatyzacyjnej. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa lub inne organy wykonujące zadania w tym zakresie na podstawie przepisów szczególnych niezwłocznie prześlą jednostce samorządu terytorialnego, na obszarze której ma siedzibę prywatyzowany podmiot oraz organowi zarządzającemu prywatyzowanym podmiotem informację o opracowaniu i udostępnieniu karty prywatyzacji.

Organ zarządzający prywatyzowanym podmiotem, po otrzymaniu informacji, o których mowa powyżej, prześle je do wiadomości wszystkich pracowników prywatyzowanego podmiotu poprzez wywieszenie ogłoszenia w siedzibie tego

podmiotu oraz we wszystkich jego oddziałach i zakładach, lub także w inny, zwyczajowo przyjęty sposób.

Program pn. „Wsparcie prywatyzacji poprzez udzielanie poręczeń i gwarancji spółkom z udziałem pracowników i jednostek samorządu terytorialnego (spółkom aktywności obywatelskiej)” jest programem rządowym w rozumieniu przepisów art. 34a ust. 1 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, w oparciu o który mogą być udzielane poręczenia i gwarancje przez Bank Gospodarstwa Krajowego. W związku z powyższym, nie zachodzi konieczność wprowadzenia zmiany polegającej na rozszerzeniu katalogu działań uprawniających do otrzymywania poręczeń i gwarancji na gruncie ww. ustawy.

W projektowanym art. 120 przewiduje się zwiększenie możliwości udziału spółek aktywności obywatelskiej w postępowaniach upadłościowych przez rozszerzenie prawa pierwszeństwa, o którym mowa w art. 324 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, na spółki aktywności obywatelskiej.

XVI. Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Jak już wspomniano powyżej projekt ustawy zakłada skoncentrowanie, co do zasady, w Ministerstwie Skarbu Państwa wszystkich funkcji związanych z nadzorem właścicielskim. Projektowane regulacje oparte są na założeniu, iż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest, co do zasady organem sprawującym nadzór właścicielski nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa. Powyższa koncepcja została zaaprobowana przez Radę Ministrów w założeniach do Projektu ustawy regulującej zasady wykonywania nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa przyjętych w dniu 7 października 2008 roku.

Wprowadzenie powyższych regulacji, wymusza wprowadzenie zmian w następujących ustawach:

- 1) w ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.) (art. 91).

Zmiany w ustawie o przedsiębiorstwach państwowych mają głównie za cel dostosowanie regulacji zawartych w tej ustawie do rozstrzygnięć zawartych

w projekcie ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa. Wzmocniono rolę organu założycielskiego, któremu przyznano kompetencje w zakresie wyrażania zgody na wskazanie przez przedsiębiorstwo państwowe przedstawiciela tego przedsiębiorstwa do składu rady nadzorczej spółki z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej (art. 51a) oraz w zakresie zatwierdzania sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa państwowego (art. 57a). Przesądzono także, iż w przypadku postawienia przedsiębiorstwa państwowego w stan likwidacji oraz w przypadku ogłoszenia upadłości przedsiębiorstwa państwowego funkcję organu założycielskiego tego przedsiębiorstwa przejmuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, jako organ właściwy do gospodarowania mieniem Skarbu Państwa (art. 20a i art. 24a ust. 3). Taka sama zasada będzie obowiązywała w przypadku ustanowienia zarządu komisarycznego w przedsiębiorstwie (art. 65).

W związku z przyjęciem ww. rozstrzygnięć w projekcie zmodyfikowano art. 49 ust. 5 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, przesądzając, iż mienie pozostałe po likwidacji przedsiębiorstwa państwowego, dla którego organem założycielskim, do dnia podjęcia decyzji o postawieniu tego przedsiębiorstwa w stan likwidacji, był Minister Obrony Narodowej, podlega przekazaniu Agencji Mienia Wojskowego.

Doprecyzowano przepisy dotyczące oddawania mienia przedsiębiorstwa państwowego do odpłatnego korzystania innym podmiotom (art. 46 ust. 5) oraz określono skutki czynności prawnych w zakresie rozporządzenia mieniem przedsiębiorstwa z naruszeniem przepisów ustawy (art. 46b).

W związku z kompleksowym uregulowaniem w projektowanej ustawie reżimu wyrażania zgody na czynności prawne państwowych osób prawnych w zakresie rozporządzania składnikami aktywów trwałych o znacznej wartości uchylono dotyczący tej samej kwestii art. 46a ustawy o przedsiębiorstwach państwowych.

W nowym art. 59 uregulowano sytuację przedsiębiorstw państwowych prowadzących działalność w znacznych rozmiarach, których majątek został zaangażowany w działalność innych podmiotów, wobec których to

przedsiębiorstwo ma pozycję dominującą. W celu zwiększenia kontroli Skarbu Państwa nad efektywnością funkcjonowania takiej swoistej grupy kapitałowej, w przedsiębiorstwie państwowym tworzącym taką grupę obligatoryjnym organem będzie rada nadzorcza. Przedsiębiorstwo takie będzie również zobowiązane do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych i do przedkładania tych sprawozdań do zatwierdzenia organowi założycielskiemu.

Ponadto, w związku z wyłączeniem uprawnień pracowników do powoływania członków rad nadzorczych dodano zmianę polegającą na uchyleniu w art. 45b ustawy o przedsiębiorstwach państwowych dotychczasowego ust. 3;

- 2) w ustawie z dnia 23 października 1987 r. o przedsiębiorstwie państwowym „Porty Lotnicze” (Dz. U. Nr 33, poz. 185, z późn. zm.) (art. 92).

Zmiany w ustawie o przedsiębiorstwie państwowym Porty Lotnicze zmierzają do czytelnego rozdzielenia funkcji regulacyjnych organu administracji rządowej (ministra właściwego do spraw transportu) nadzorującego wykonywanie przez Porty Lotnicze ustawowo określonych zadań publicznych od funkcji dominium państwa pozostającej w obszarze kompetencji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. W ramach tej funkcji minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie właściwy do wykonywania nadzoru właścicielskiego nad ekonomiczną efektywnością działalności tego przedsiębiorstwa państwowego;

- 3) w ustawie, z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego (Dz. U. Nr 34, poz.149, z późn. zm.) (art. 93);

Zmiany w tej ustawie zmierzają do usunięcia pojawiających się w praktyce wątpliwości w kwestii właściwości organów administracji rządowej przy realizacji orzeczeń sądowych nakazujących zwrot mienia przejętego przez Skarb Państwa osobom represjonowanym za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego.

W przypadku braku możliwości ustalenia podmiotu, któremu skonfiskowane mienie zostało przekazane, organem właściwym do zaspokojenia roszczeń

będzie organ administracji rządowej, zgodnie z właściwością określoną na podstawie ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;

- 4) w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.) (art. 94).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 5) w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.) (art.95).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 6) w ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z późn. zm.) (art. 96).

Najistotniejszą zmianą w tej ustawie jest uchylenie ust. 3 w art. 6 oraz nowelizacja art. 7 określającego zasady ustanawiania składu rady nadzorczej spółki zarządzającej specjalną strefą ekonomiczną. Konsekwencją tych zmian jest przejęcie przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa funkcji organu wykonującego uprawnienia korporacyjne Skarbu Państwa w spółkach zarządzających specjalnymi strefami ekonomicznymi. Zgodnie z przyjętą w projektowanej ustawie zasadą rozdzielania funkcji imperium i dominum państwa kompetencje o charakterze regulacyjnym pozostawiono bez zmian po stronie ministra właściwego do spraw gospodarki.

Pozostałe zmiany mają charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 7) w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.) (art. 97).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 8) w ustawie z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji – Zakład Narodowy imienia Ossolińskich (Dz. U. Nr 23, poz. 121, z późn. zm.) (art. 98).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 9) w ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398, z późn. zm.) (art. 99).

Zgodnie z przyjętą w projektowanej ustawie konstrukcją, zakładającą koncentrację wykonywania uprawnień korporacyjnych Skarbu Państwa, wynikających z jego uczestnictwa w spółkach kapitałowych, zmiany w ustawie o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej prowadzą do przejęcia przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wykonywania praw z akcji lub udziałów objętych lub nabytych w spółkach przez Wojskową Agencję Mieszkaniową w zamian za mienie Skarbu Państwa (art. 17 ust. 2c). W przepisach art. 17 ust. 2a, 2b i 2d uregulowano kwestię nabywania przez Wojskową Agencję Mieszkaniową nieruchomości na własność lub w użytkowanie wieczyste Skarbu Państwa oraz przekazywania zbędnych nieruchomości do zasobu nieruchomości zarządzanego przez starostów;

- 10) w ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1711, z późn. zm.) (art. 100).

Zmiany mają charakter głównie porządkowy. W miejsce odesłań do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa. Należy jednakże zauważyć, że w zakresie zmian przedmiotowej ustawy wprowadzono możliwość zwolnienia z pierwszej opłaty z tytułu ustanowienia użytkowania wieczystego na rzecz instytucji zapewniającej służbę ruchu lotniczego w trybie o którym mowa w art. 4f ust. 11 tej ustawy. O zwolnieniu będzie rozstrzygał minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w drodze decyzji;

- 11) w ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm. (art. 101),

Zmiany zmierzają do zapewnienia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa efektywnej możliwości wykonywania zadań określonych w przepisach art. 25 ust. 3 ustawy o działach administracji rządowej w zakresie inicjowania polityki państwa w obszarze przekształceń własnościowych mienia komunalnego (art. 5a) oraz dostosowują zasady funkcjonowania spółek z udziałem mienia samorządu terytorialnego do standardu określonego w projektowanej ustawie dla spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych (art. 10a i art. 12);

- 12) w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) (art. 102).

Zmiana polega na uchyleniu art. 12a ustawy – Prawo energetyczne ustanawiającego ministra właściwego do spraw gospodarki organem reprezentującym Skarb Państwa w spółce będącej operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego. Zmiana ta jest konieczna nie tylko z uwagi na jeden z głównych celów projektowanej ustawy, którym jest koncentracja wykonywania uprawnień korporacyjnych Skarbu Państwa w obszarze kompetencji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, lecz również z uwagi na to, że spółka ta, jako spełniająca przesłanki uznania za podmiot o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa może być włączona do tej kategorii podmiotów. Konsekwencją takiej kwalifikacji jest zawsze

wykonywanie uprawnień korporacyjnych przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;

- 13) w ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.) (art.103).

Zmiany mają charakter porządkowy. W miejsce odesłań do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 14) w ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o wykorzystaniu wpływów z prywatyzacji części mienia Skarbu Państwa na cele związane z reformą systemu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 106, poz. 673, z późn. zm.) (art. 104).

Zmiana polega na uchyleniu art. 16, co jest uzasadnione z uwagi na rezygnację w projektowanej ustawie z instytucji emisji bonów prywatyzacyjnych służących do zapłaty za: nabycie praw z akcji powstałych w wyniku przekształcenia przedsiębiorstw państwowych, nabycie tytułów uczestnictwa w instytucjach finansowych (towarzystwach inwestycji wspólnych) dysponujących akcjami powstałymi w wyniku przekształcenia przedsiębiorstw państwowych oraz nabycie przedsiębiorstw;

- 15) w ustawie z dnia 31 lipca 1997 r. o Polskiej Agencji Prasowej (Dz. U. Nr 107, poz. 687, z późn. zm.) (art. 105).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 16) w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.) (art.106).

Proponowana w projektowanej ustawie obszerna nowelizacja ustawy o gospodarce nieruchomościami ma za cel doprecyzowanie istniejących uregulowań, które już od samego początku ich obowiązywania nastęrczały

problemów praktycznych po przejęciu przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa znacznego obszaru zagadnień związanych z gospodarowaniem nieruchomościami oddanymi w zarząd jednostkom sektora finansów publicznych obsługującym organy władzy i administracji państwa. W szczególności projekt przewiduje zmianę art. 60a wspomnianej ustawy, która w obecnie obowiązującym brzmieniu nie przyznaje wprost ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa kompetencji do wnoszenia nieruchomości, o których mowa w tym przepisie, do spółek prawa handlowego, poprzestając jedynie na takich czynnościach jak sprzedaż, dzierżawa, najem, użyczenie i przekazanie nieruchomości do starosty (art. 60a ust. 3 pkt 7). Tymczasem z art. 58 ustawy o gospodarce nieruchomościami wynika, że minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może wnieść każdą nieruchomość Skarbu Państwa do spółki. Wobec powyższego w obecnym stanie prawnym Minister Skarbu Państwa chcąc wnieść nieruchomość należącą do Skarbu Państwa do spółki musi najpierw przekazać ją staroście, po to, aby następnie mu ją odebrać i wnieść do spółki, utrzymanie tej konstrukcji prowadziłoby do znacznego zwiększenia kosztów i wydłużenia całego procesu.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na fakt, iż w ramach nowelizacji ustawy o gospodarce nieruchomościami projektowana regulacja przewiduje wprowadzenie możliwości odstąpienia od pobrania pierwszej opłaty z tytułu ustanowienia użytkowania wieczystego w przypadku, gdy prawo to ma stanowić wkład niepieniężny, wnoszony do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa. Zgodnie z zaproponowanym rozwiązaniem decyzję w tej sprawie będzie podejmował minister właściwy do spraw Skarbu Państwa. Odstąpienie od pobrania pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego będzie stanowiło udzielenie pomocy de minimis i będzie następowało z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006).

Niezależnie od powyższego, należy zwrócić uwagę na to, że nie pobranie pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego, w określonych sytuacjach gospodarczych może być rozwiązaniem korzystnym dla Skarbu Państwa,

bowiem nie wyzbywając się własności nieruchomości Skarb Państwa ma możliwość zdyskontowania obiektywnie większej wartości prawa przez nabycie odpowiednio większego udziału kapitałowego w spółce, do której wnoszony jest tego rodzaju wkład niepieniężny;

- 17) w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 34, poz. 189) (art. 107).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 18) w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 123, poz. 777, z późn. zm.) (art.108).

Zmiany w ustawie o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności zmierzają do czytelnego rozdzielenia funkcji regulacyjnych organu administracji rządowej (ministra Sprawiedliwości) nadzorującego wykonywanie przez przywiezione zakłady pracy ustawowo określonych zadań publicznych od funkcji dominium państwa pozostającej w obszarze kompetencji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. W ramach tej funkcji minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie właściwy do wykonywania nadzoru właścicielskiego nad ekonomiczną efektywnością działalności spółek będących przywiezionymi zakładami pracy, natomiast Minister Sprawiedliwości zachowa w niezmienionym kształcie wpływ na realizację przez takie spółki ustawowo określonych zadań o charakterze resocjalizacyjnym;

- 19) w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) (art. 109).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 20) w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585) (art. 110).

Zmiany mają charakter porządkowy. W miejsce odesłań do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 21) w ustawie z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 83, poz. 932, z późn. zm.) (art. 111).

Zmiany polegające na uchyleniu art. 9 ust. 2 i zmianie brzmienia art. 9 ust. 7 ustawy o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej są konsekwencją likwidacji w projektowanej ustawie modelu rozproszenia nadzoru właścicielskiego nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych natomiast uchylenie pkt 1 w art. 16 jest konsekwencją uchylenia ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przez projektowaną ustawę;

- 22) w ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.) (art. 112).

Zmiana polega na wyłączeniu stosowania przepisów ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi w stosunku do podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, w których ustalanie zasad wynagradzania członków organów nadzorczych i zarządzających podlega odrębnemu reżimowi wynikającemu z przepisów projektowanej ustawy.

- 23) w ustawie z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948, z późn. zm.) (art. 113),

Zmiany w ustawie o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” są konsekwencją

rozdzielenia funkcji regulacyjnych organu administracji rządowej (ministra właściwego do spraw transportu nadzorującego wykonywanie przez PKP S.A. i PLK S.A. ustawowo określonych zadań publicznych od funkcji dominium państwa pozostającej w obszarze kompetencji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. W wyniku wprowadzenia do porządku prawnego tych zmian minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie właściwy do wykonywania nadzoru właścicielskiego nad ekonomiczną efektywnością działalności Grupy PKP, natomiast Minister Infrastruktury zachowa swoje kompetencje władcze w zakresie kształtowania i egzekwowania polityki państwa w sektorze infrastruktury kolejowej oraz w zakresie regulacyjnego wpływu na restrukturyzację Grupy PKP;

- 24) w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o Polskim Rejestrze Statków (Dz. U. Nr 103, poz. 1098, z późn. zm.) (art. 114).

Zmiany mają charakter porządkowy. W miejsce odesłań do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 25) w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 275, z późn. zm.) (art. 115).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 26) w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276, z późn. zm.) (art.116).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 27) w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.) (art.117).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 28) w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196, z późn. zm.) (art. 118).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 29) w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. Nr 199, poz. 1672) (art. 119).

Zaproponowane zmiany w ustawie o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym prowadzą do wyeliminowania przypadków pozabudżetowej redystrybucji przychodów z prywatyzacji;

- 30) w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) (art. 121).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 31) w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.) (art. 122).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 32) w ustawie z dnia z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) (art. 123).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 33) w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym (Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 61, z późn. zm.) (art. 124).

Zaproponowana zmiana jest konsekwencją przyjęcia w projektowanej ustawie zasady koncentracji wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach, co do zasady, w jednym urzędzie – ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;

- 34) w ustawie z dnia 12 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 721) (art. 125).

Zaproponowana zmiana jest konsekwencją przyjęcia w projektowanej ustawie zasady koncentracji wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach, co do zasady, w jednym urzędzie – ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;

- 35) w ustawie z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. Nr 249, poz. 1829, z późn. zm.) (art. 126).

Zmiany w ustawie o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej mają charakter porządkowy. Uchylenie przepisu art. 7 ust. 3 wynika ze zniesienia projektowaną ustawą ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa oraz z kompleksowego uregulowania w projektowanej ustawie instytucji wyrażania zgody na czynności rozporządzające składnikami majątku państwowych osób prawnych o znacznej wartości;

- 36) w ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. Nr 23, poz. 136, z późn. zm.) (art. 127).

Zmiany mają charakter porządkowy. W miejsce odesłań do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy

o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 37) w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2007 r. Nr 133, poz. 921, z późn. zm.) (art. 128).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 38) w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015 (Dz. U. Nr.192, poz. 1379) (art. 129).

W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa oraz wskazano okres wykonywania uprawnień przez ministra właściwego do spraw gospodarki przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach górnictwa węgla kamiennego do terminu ustalonego w art. 147 projektowanej ustawy;

- 39) w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2010 r. Nr 26, poz. 133) (art. 130).

Zmiana ma charakter porządkowy. W miejsce odesłania do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 40) w ustawie z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska” (Dz. U. Nr 180, poz. 1109) (art. 131).

Zmiany w ustawie o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej "Poczta Polska" są konsekwencją rozdzielenia funkcji regulacyjnych organu administracji rządowej (ministra właściwego do spraw łączności nadzorującego wykonywanie przez Poczta Polska S.A.

ustawowo określonych zadań publicznego operatora usług pocztowych od funkcji dominium państwa pozostającej w obszarze kompetencji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. W wyniku wprowadzenia do porządku prawnego tych zmian minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie właściwy do wykonywania nadzoru właścicielskiego nad ekonomiczną efektywnością działalności Poczty Polskiej, natomiast Minister Infrastruktury zachowa swoje kompetencje władcze w zakresie kształtowania i egzekwowania polityki państwa w sektorze świadczenia usług pocztowych;

- 41) w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226) (art.132).

Zmiany mają charakter porządkowy. W miejsce odesłań do przepisów znoszonych projektowaną ustawą umieszczono odesłanie do ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;

- 42) w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618) (art. 133).

Z uwagi na rezygnację w projektowanej ustawie z instytucji prywatyzacji bezpośredniej odpowiednio znowelizowano przepisy art. 12 ustawy o instytutach badawczych. Ponadto doprecyzowano przepisy dotyczące zagospodarowania mienia pozostałego po likwidacji instytutu naukowo-badawczego.

W przepisach przejściowych i końcowych zawarto m.in.:

- 1) regulację dotyczącą funkcjonowania dotychczasowych delegatur Ministra Skarbu Państwa (art.134);
- 2) regulację dotyczącą sytuacji osób, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią funkcję członka zarządu lub rady nadzorczej. Ustawa zapewnia przy tym pracownikom spółki powołanym do jej rady nadzorczej w wyniku wyborów, ochronę przed wypowiedzeniem oraz rozwiązaniem stosunku pracy w okresie pełnienia funkcji członka rady nadzorczej oraz w okresie roku po zakończeniu pełnienia tej funkcji. Powyższa ochrona nie przysługuje w przypadku ogłoszenia upadłości lub

- likwidacji spółki, a także gdy zachodzą przyczyny uzasadniające rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika (art. 139);
- 3) regulację dotyczącą badania sprawozdania finansowego spółki, za rok obrotowy przypadający po roku, w którym wchodzi w życie ustawa (art. 140);
 - 4) regulacje dotyczące zawierania nowych umów sprzedaży, wniesienia do spółki lub oddania przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania, jak również regulacje dotyczące umów sprzedaży przedsiębiorstwa, wniesienia przedsiębiorstwa do spółki albo oddania przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy (art. 141);
 - 5) wskazanie organu założycielskiego przedsiębiorstw państwowych będących w stanie likwidacji, upadłości, będących w zarządzie komisarycznym oraz zarządzanych na podstawie umowy o zarządzanie (art. 143);
 - 6) regulacje dotyczące zobowiązań i należności oraz zgromadzonych środków finansowych Funduszu Reprywatyzacji, Funduszu Skarbu Państwa, Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców oraz Funduszu Nauki i Technologii Polskiej, ustalonych na dzień 31 grudnia 2010 r. (art. 144-146);
 - 7) termin dostosowania statutów spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz spółek zależnych od tych spółek, istniejące w dniu wejścia w życie ustawy do przepisów projektowanej ustawy (art. 147);
 - 8) termin obowiązywania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie uchylanej ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa oraz ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (art. 150);

- 9) przepis uchylający ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa oraz ustawę z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (art. 151);
- 10) przepis o wejściu ustawy w życie (art. 152).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Ministra Skarbu Państwa. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w ramach działalności lobbingowej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga notyfikacji na podstawie § 4 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt normatywny

Projektowana regulacja oddziałuje na przedsiębiorstwa państwowe i spółki handlowe z udziałem Skarbu Państwa, instytuty badawcze – w zakresie wyłączenia tych podmiotów spod trybu prywatyzacji bezpośredniej oraz sposobu zagospodarowania mienia pozostałego po zlikwidowanych instytutach.

W ramach nadzoru wykonywanego przez Ministra Skarbu Państwa, według informacji posiadanych na dzień 31 sierpnia 2010 r., regulacja dotyczy 993 spółek z udziałem Skarbu Państwa, w tym:

- 1) 399 jednoosobowych spółek Skarbu Państwa;
- 2) 69 spółek z większościovym udziałem Skarbu Państwa;
- 3) 525 spółek z mniejszościowym udziałem Skarbu Państwa.

Projektowana regulacja dotyczy również 128 spółek z udziałem Skarbu Państwa, które nie są objęte nadzorem Ministra Skarbu Państwa (dane MSP wg stanu na dzień 30 czerwca 2010 r.).

W odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych, przedkładany projekt ustawy dotyczy, wg stanu na dzień 31 sierpnia 2010 r., 133 przedsiębiorstw państwowych, w tym 12 przedsiębiorstw państwowych, dla których organem założycielskim jest Minister Skarbu Państwa oraz 1 banku państwowego.

W zakresie realizacji „Narodowego Programu Nadzoru Właścicielskiego” projektowana ustawa będzie dotyczyć docelowo ok. 20-25 spółek lub podmiotów z udziałem Skarbu Państwa, posiadających szczególne znaczenie dla interesów gospodarczych Skarbu Państwa lub szczególny wpływ na stabilność i bezpieczeństwo infrastruktury niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania gospodarki krajowej.

II. Konsultacje projektu

Projekt został zamieszczony na stronie podmiotowej Ministra Skarbu Państwa w Biuletynie Informacji Publicznej oraz skierowany do zaopiniowania przez:

- 1) Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 2) Krajową Izbę Biegłych Rewidentów;
- 3) Business Centre Club;
- 4) Forum Związków Zawodowych;
- 5) Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 6) Krajową Izbę Gospodarczą;
- 7) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 8) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ);
- 9) Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego;
- 10) Konfederację Pracodawców Polskich;
- 11) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 12) Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- 13) Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 14) Krajowy Związek Stowarzyszeń Producentów Ziemniaków Skrobiowych w Polsce;
- 15) Krajową Radę Izb Rolniczych;
- 16) Polską Agencję Żeglugi Powietrznej.

Omówienie wyników konsultacji społecznych.

Do projektowanej regulacji wpłynęła znaczna liczba uwag w ramach konsultacji społecznych, często o dużym stopniu szczegółowości. Projektowana regulacja uwzględnia te uwagi strony społecznej, które nie stoją w sprzeczności z głównymi celami wynikającymi z założeń do projektowanej ustawy, przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 8 października 2008 r. Poniżej zawarto streszczenie najistotniejszych kwestii wynikających ze zgłoszonych opinii, zarówno tych pozytywnych, jak i wskazujących na potrzebę uzupełnienia projektu, przy czym pominięto uwagi nieaktualne – zgłoszone do projektu przed wprowadzeniem do niego zmian uwzględniających założenia Narodowego Programu Nadzoru

Właścicielskiego. Zmiany te zostały poddane dodatkowym konsultacjom społecznym.

- I. Do projektowanej regulacji wpłynęły uwagi Prezydenta Miasta Poznań, zgłoszone w ramach prac Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Zgłoszone uwagi odnosiły się do następujących zagadnień: (i) zasad powoływania członków rad nadzorczych oraz zarządów spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, (ii) wprowadzenia możliwości otrzymywania przez jednostkę samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego, na ich wniosek, nieodpłatnie składników mienia po zlikwidowanych przedsiębiorstwach państwowych, o ile składniki te są niezbędne do realizacji zadań własnych tej jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego. Ponadto Prezydent Miasta Poznań zgłosił uwagi o charakterze redakcyjnym. Minister Skarbu Państwa odniósł się do powyższych uwag pismem z dnia 22 września 2009 r., po zapoznaniu się z którym, strona samorządowa uznała projekt za uzgodniony.

- II. Projekt uwzględnia uwagi Krajowej Izby Biegłych Rewidentów, dalej „KIBR”, zgłoszone w zakresie przepisów regulujących zasady badania przez biegłych rewidentów sprawozdań finansowych spółek z udziałem Skarbu Państwa (por. art. 42 i art. 43). Wątpliwości KIBR wzbudziły rozwiązania zaproponowane w kwestii rotacji podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych oraz dodatkowych warunków w zakresie spełnienia wymogów bezstronności i niezależności przez biegłych rewidentów. W szczególności, zdaniem KIBR, zaproponowane w projekcie rozwiązanie było sprzeczne z Dyrektywą nr 2006/43/WE z dnia 17 maja 2006 r. regulującą zasady badania sprawozdań finansowych w krajach Unii Europejskiej oraz z ustawą z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym, która implementuje wspomnianą dyrektywę do prawa polskiego. W związku z powyższym KIBR zaproponowała zastąpienie kwestionowanych regulacji odpowiednim odesłaniem do przepisów ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie.

III. Business Centre Club w opinii do projektowanej regulacji stwierdził, że zgrupowanie w jednym akcie prawnym przepisów związanych z zarządzaniem majątkiem państwowym stanowi ważny etap porządkowania tej sfery oraz istotne ułatwienie dla organów zajmujących się gospodarowaniem i sprzedażą majątku państwowego. Za atut projektowanej ustawy BCC uznał również uwzględnienie zmian jakie pojawiły się w procedurach i sposobach postępowania z majątkiem państwowym na obecnym etapie prywatyzacji.

Jednocześnie BCC zwrócił uwagę, że projektowana regulacja nie zawiera rozwiązań:

- 1) dotyczących nadzoru Skarbu Państwa w spółkach z mniejszościowym udziałem Skarbu Państwa, niezaliczonych do spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki;
- 2) w zakresie sprzedaży małych pakietów akcji/udziałów spółek niezaliczonych do spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki, gdy potencjalnym nabywcą może być ich właściciel strategiczny, który nie chce ich odkupić po cenie oferowanej przez Skarb Państwa.

Jednocześnie w ocenie BCC ustawa w sposób mało precyzyjny traktuje prawa załóg prywatyzowanych spółek.

IV. Forum Związków Zawodowych zwróciło uwagę, że nadzór właścicielski nad przedsiębiorstwami górnictwami powinien znajdować się w rękach ministra właściwego do spraw gospodarki. Uwaga nie została uwzględniona, ponieważ pozostaje w sprzeczności z podstawowymi założeniami projektowanej regulacji, jakim jest skupienie nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa i powierzenie jego wykonywania ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa.

V. PKPP Lewiatan stwierdziła, że popiera ideę uregulowania w jednym akcie prawnym zasadniczego obszaru zarządzania majątkiem Skarbu Państwa, w szczególności kwestii nadzoru właścicielskiego. W ocenie PKPP Lewiatan zwiększy to przejrzystość procesu gospodarowania w sferze własności państwowej, stwarzając szanse poprawy stosowania zasad corporate

governance w tym sektorze, jak również ograniczy spory kompetencyjne pomiędzy różnymi organami administracji rządowej. Jednocześnie:

- 1) PKPP Lewiatan zwróciła uwagę na potrzebę doprecyzowania i konsekwentnego używania części definicji i pojęć w projekcie ustawy wskazując, że niejednoznaczne przepisy będą w przyszłości powodować trudności interpretacyjne, np. spółka powstała w wyniku komercjalizacji, spółka o istotnym znaczeniu dla Skarbu Państwa;
- 2) PKPP Lewiatan proponuje, aby w projekcie ustawy znalazło się wyraźne odniesienie, że przekazywanie informacji przez osobę wskazaną przez Skarb Państwa będzie się odbywało także z uwzględnieniem przepisów dotyczących przekazywania informacji przez spółkę publiczną (por. art. 41).

VI. Krajowa Izba Gospodarcza pozytywnie oceniła projektowaną regulację. Zdaniem KIG propozycja nowej ustawy powinna przyczynić się do zwiększenia efektywności nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa. Ponadto KIG za niezwykle istotne z punktu widzenia gospodarki uznała zawarte w ustawie propozycje mające na celu przyśpieszenie procesu prywatyzacji. Według KIG konieczne jest jak najszybsze wdrożenie jednolitych i efektywnych mechanizmów nadzoru i prywatyzacji spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz odpowiednich działań mających na celu dalszą komercjalizację i prywatyzację przedsiębiorstw państwowych, jak również uproszczenie sprzedaży pakietów mniejszościowych. Zdaniem KIG na szczególne poparcie zasługuje utrzymanie w projektowanej ustawie regulacji dotyczących komunalizacji spółek Skarbu Państwa, które zostały wprowadzone ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego. Krajowa Izba Gospodarcza, uznała jednakże za kontrowersyjne wprowadzenie obowiązku utworzenia rady nadzorczej w każdej spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej. W ocenie KIG jest to niczym nieuzasadnione narzucenie ustawowego

obowiązku tworzenia kosztowanego organu bez uwzględnienia wielkości podmiotu i przedmiotu prowadzonej działalności.

VII. Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie zaopiniowało przedstawiony przez Ministerstwo Skarbu Państwa projekt ustawy. Z uwagi na wagę sprawy związek zasygnalizował potrzebę rzeczowych rozmów nad zmianą kształtu projektu, do czego niezbędne byłoby przedłużenie terminu konsultacji społecznych, a także podjęcie dyskusji na forum Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” podtrzymało negatywne stanowisko przedstawione w opinii do założeń do projektu ustawy regulującej zasady wykonywania nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa, dotyczące:

- 1) możliwości odwołania w każdym czasie przez WZA przedstawiciela pracowników w radzie nadzorczej (tym bardziej, że w treści uzasadnienia znalazło się sformułowanie odnoszące się do możliwych „obstrukcyjnych działań” ze strony pracowników);
- 2) możliwości zaliczenia do okresu zatrudnienia uprawniającego do nieodpłatnego nabycia akcji okresu zatrudnienia w spółce zależnej, powstałej na bazie majątku spółki skomercjalizowanej;
- 3) uregulowania uprawnienia do nieodpłatnego nabycia akcji dla pracowników, z którymi rozwiązano stosunek pracy przed dniem komercjalizacji, a co do których sąd orzekł przywrócenie do pracy po tym dniu;
- 4) ograniczenia puli akcji pracowniczych przy obniżeniu kapitału zakładowego spółki.

Ponadto, w ocenie NSZZ „Solidarność” w dalszym ciągu nierozwiązana pozostaje kwestia prawnego umocowania pakietów socjalnych.

VIII. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ) negatywnie oceniło projektowaną regulację i zgłosiło następujące uwagi:

1. Zastrzeżenia budzą niektóre przepisy dotyczące zarządu i rady nadzorczej, zgodnie z którymi pracownicy wybierają „kandydata na jednego członka zarządu” i „kandydata (lub kandydatów) na członka (członków) rady

nadzorczej”. W ocenie OPZZ należy utrzymać obowiązujące regulacje prawne zawarte w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji, które przyznają pracownikom prawo wyboru jednego członka zarządu oraz członka (członków) rady nadzorczej.

2. Projekt wskazuje na chęć zawężenia uprawnień pracowników do wybierania członków organów wyłącznie do podmiotów z udziałem Skarbu Państwa, a to oznacza perspektywę pozbawienia pracowników już posiadanych uprawnień. OPZZ uważa, że pracownicy powinni zachować prawo wyboru jednego członka zarządu. Uwaga ta odnosi się także do prawa pracowników do wyboru członków rady nadzorczej. W przypadku uchwalenia projektu ustawy w przedłożonym brzmieniu Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych rozważy zaskarżenie tak uchwalonych przepisów ustawy do Trybunału Konstytucyjnego, niezgodnych z Konstytucją RP.
3. W ocenie OPZZ przepis zwalniający z obowiązku zdania egzaminu dla kandydatów na członków rad nadzorczych stanowi uprzywilejowanie pewnych grup osób, które z tytułu wykształcenia czy uprawnień zawodowych są w korzystniejszej sytuacji niż inni obywatele ubiegający się o stanowisko członka rady nadzorczej. Wskazać należy, że nie każdy doktor nauk ekonomicznych czy nauk prawnych (jak i np. radca prawny czy adwokat) jest zarazem praktykiem w obszarze prawa spółek i ma wystarczające doświadczenie do sprawowania takiej funkcji. Uwaga odnosi się do wszystkich osób wskazanych w tych punktach. Osoby te powinny, tak jak inni członkowie, złożyć prawem wymagany egzamin.
4. Zdaniem OPZZ przepis dotyczący zawężenia zakresu analiz przedprywatyzacyjnych budzi wątpliwości, szczególnie w kontekście zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa i pracowników.
5. OPZZ proponuje przenieść na podmiot prywatyzowany obowiązek powiadomienia byłych pracowników o możliwości złożenia spółce pisemnego oświadczenia o zamiarze nabycia akcji. Ponadto OPZZ postuluje liczenie terminu na złożenie tego oświadczenia od dnia powiadomienia osób uprawnionych.

6. OPZZ wskazał również na potrzebę skorygowania uzasadnienia i oceny skutków regulacji projektowanej ustawy.

IX. Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego stwierdził, że nie wyraża zgody na przewidziane w projekcie ograniczenie praw rolników i rybaków w zakresie wyboru kandydatów do rady nadzorczej i do zarządu spółki z większościowym udziałem Skarbu Państwa.

X. Konfederacja Pracodawców Polskich stwierdziła, że uważa przedmiotowy projekt za ważny dokument, zmierzający do uporządkowania i ujednoczenia m.in. zasad sprawowania nadzoru właścicielskiego w spółkach z udziałem Skarbu Państwa. KPP podkreśliła, że w jej ocenie spółki Skarbu Państwa powinny funkcjonować na takich samych zasadach jak spółki komercyjne, co jest niezbędne do stworzenia możliwości skutecznego konkurowania na rynku. Jednocześnie KPP przedstawiła następujące uwagi:

- 1) głównym aktem prawnym w zakresie spółek z udziałem kapitału prywatnego powinien być kodeks spółek handlowych, który powinien być stosowany wobec spółek Skarbu Państwa bez modyfikacji;
- 2) proponowana regulacja stanowi jedynie o prywatyzacji w drodze komercjalizacji, co oznacza zlikwidowanie trybu prywatyzacji bezpośredniej, a w efekcie możliwości przeprowadzania prywatyzacji pracowniczej, w tym szczególnie tzw. leasingu pracowniczego. Tymczasem zasadność oddawania przedsiębiorstw do odpłatnego korzystania spółkom z udziałem pracowników (leasing pracowniczy) podkreślają dane NIK z marca 2009 r., które wskazują na legalność, rzetelność, celowość i gospodarność przebiegu oraz pozytywne efekty postępowań prywatyzacyjnych przeprowadzonych w latach 2000 – 2007 w trybie art. 39 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, tj. poprzez oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania spółkom z udziałem pracowników;
- 3) przyjęte w projekcie rozwiązania są podobne do tych, które zostały zawarte w „specustawie stoczniowej”, co rodzi obawy przed ręcznym sterowaniem prywatyzacją;

- 4) analiza przedmiotowego projektu wskazuje, że w gestii Ministerstwa Skarbu Państwa będą pozostawać funkcje wykonawcze i nadzorcze w stosunku do spółek publicznych, co w ocenie KPP jest niedopuszczalne z punktu widzenia zasad państwa prawa – resort będzie kontrolował sam siebie;
- 5) projekt ustawy w sposób istotny modyfikuje formę prawną przedsiębiorstwa państwowego, zmieniając ją niemal w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, co stoi w rażącej sprzeczności z art. 1 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych (konstytuującym zasadę samodzielności, samorządności i samofinansowania przedsiębiorstwa państwowego) oraz ustawą o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego;
- 6) definicja państwowej osoby prawnej jest niejasna – chodzi o mienie państwowe, ale nienależące do Skarbu Państwa;
- 7) przepisy ustawy lub rozporządzenia wykonawczego powinny przewidywać tryb postępowania w sytuacjach „awaryjnych”, gdy konieczne jest np. natychmiastowe odwołanie członka zarządu albo ma nastąpić jego wymiana w trakcie kadencji (np. opublikowanie ogłoszenia o poszukiwaniu kandydata da członkowi zarządu wiedzę o zamiarze jego odwołania, umożliwiając podejmowanie działań niekorzystnych z punktu widzenia Skarbu Państwa – zawarcie niekorzystnych umów, zwolnienie lekarskie, itp.);
- 8) wymóg posiadania odpowiedniego okresu zatrudnienia dla kandydatów na członka zarządu lub rady nadzorczej może utrudniać wybór optymalnych kandydatów;
- 9) wymóg posiadania przez członka zarządu spółki z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego należy zastąpić obowiązkiem posiadania wyższego wykształcenia, ponieważ projektowany przepis w sposób nieuzasadniony dyskryminuje osoby posiadające wyższe wykształcenie zawodowe i tytuł zawodowy np. licencjata lub inżyniera;

uwagi te należy odnieść odpowiednio do osób ubiegających się o członkostwo w radach nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa;

- 10) KPP negatywnie ocenia zachowanie obowiązkowego trybu przetargowego przy zbywaniu składników aktywów trwałych dla spółek z większościami udziałem Skarbu Państwa;
- 11) zdaniem KPP projekt ustawy nigdzie nie reguluje procedury podwyższania kapitału w jednoosobowej spółce Skarbu Państwa;
- 12) odnośnie do zaproponowanych w projektowanej regulacji zmian w ustawie o przedsiębiorstwach państwowych KPP stwierdziła, że zablokowanie możliwości wnoszenia sprzeciwu organom przedsiębiorstwa odbiera im konstytucyjne prawo do dwuinstancyjnego trybu postępowania administracyjnego, jakim jest w tym przypadku decyzja Ministra Skarbu Państwa, jak również, że wprowadzenie regulacji dotyczących powołania rady nadzorczej w niektórych przedsiębiorstwach państwowych przy jednoczesnym rozwiązaniu organów samorządu załogi jest sprzeczne z zasadą samorządności i samodzielności, określoną w art. 1 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, oraz z istotą samorządu załogi określoną w ustawie o samorządzie załogi.

XI. Międzyzakładowa Komisja NSZZ „Solidarność” przy Polskiej Żegludzie Morskiej oraz Rada Pracownicza Polskiej Żeglugi Morskiej zgłosiły zastrzeżenia w zakresie rezygnacji z trybu prywatyzacji bezpośredniej oraz zmian w ustawie o przedsiębiorstwach państwowych w zakresie ograniczania samorządności załogi przedsiębiorstwa państwowego.

XII. Komitet Wykonawczy Federacji Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków, po zapoznaniu się z treścią projektu ustawy stwierdził, że:

- 1) proponowana ustawa zmienia, niekiedy w „rewolucyjny” sposób, szereg innych ustaw związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorstw państwowych;

- 2) minimalizuje, a niekiedy wręcz eliminuje, udział przedstawicieli pracobiorców w bezpośredniej kontroli nad majątkiem państwowym;
- 3) niewielka część przepisów ustawy spełnia, w dużym przybliżeniu, wnioski wypływające z dyskusji, jaka miała miejsce w 2005 roku w ramach Zespołu Trójstronnego ds. Żeglugi i Rybołówstwa na temat braku nadzoru właścicielskiego Państwa nad swoim majątkiem w sektorze gospodarki morskiej;
- 4) projekt ustawy nie uwzględnia specyfiki branży transportu i rybołówstwa morskiego;
- 5) projekt ustawy eliminuje znaczną część, nabytych już, praw pracowniczych;
- 6) część zapisów projektu może być niezgodna z Konstytucją RP.

Komitet Wykonawczy Federacji ZZMiR poinformował, że postanawia skierować na ręce Ministra Skarbu Państwa pismo z wnioskiem dotyczącym skierowania, w ramach konsultacji z partnerami społecznymi, przedmiotowego projektu pod obrady Zespołu Trójstronnego ds. Żeglugi i Rybołówstwa.

XIII. Organizacja Międzyzakładowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Poczty Polskiej zgłosiła propozycje dotyczące doprecyzowania sposobu liczenia okresu zatrudnienia, od którego uzależnione jest uprawnienie do nieodpłatnego nabycia akcji Poczty Polskiej S.A.

Omówienie wyników powtórzonych konsultacji społecznych.

W wyniku przeprowadzonych uzgodnień międzyresortowych oraz implementowania głównych założeń Narodowego Programu Nadzoru Właścicielskiego, projekt ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa został zmodyfikowany, co spowodowało konieczność powtórzenia konsultacji społecznych. W dniu 6 sierpnia 2010 r. projekt został przekazany stronie społecznej, z 30-dniowym terminem na zgłaszanie uwag. W ramach ponownych konsultacji społecznych uwagi do Projektu zgłosiły następujące podmioty:

- Federacja Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ),

- Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- Business Centre Club,
- Krajowa Izba Biegłych Rewidentów,
- Polska Agencja Żeglugi Powietrznej,
- Komisja Krajowa NSZZ Solidarność,
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgłoszone uwagi koncentrują się wokół następujących zagadnień: (i) braku uprawnienia pracowników do wskazywania kandydatów na członków zarządów oraz rad nadzorczych, (ii) rezygnacji z prywatyzacji bezpośredniej, (iii) wyłączenia spod działania „ustawy kominowej” podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, (iv) wyłączenia obowiązku zdawania egzaminu wobec osób wskazanych lub wyznaczonych przez Skarb Państwa lub państwową osobę prawną do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej posiadających określone stopnie naukowe lub tytuły zawodowe, (v) niedostatecznego uregulowania sposobu funkcjonowania Komitetu Nominacyjnego, (vi) skupienia nadzoru właścicielskiego w ręku Ministra Skarbu Państwa.

Ad (i) Do istoty władzy ustawodawczej należy możliwość dokonywania modyfikacji obowiązującego prawa. Następstwem zmian prawodawczych jest niekiedy „pogorszenie” sytuacji prawnej określonych podmiotów. Adresat prawa powinien zatem mieć na uwadze to, że przyznane mu w przeszłości uprawnienia mogą w pewnym momencie zostać ograniczone, czy nawet zniesione. Dotyczy to w szczególności materii, w których ustawodawca posiada szeroką swobodę decyzyjną. W wielu dziedzinach życia społecznego – zwłaszcza w okresie transformacji ustrojowo-gospodarczej – funkcjonują instytucje prawne mające z założenia charakter przejściowy. Tym bardziej należy liczyć się z tym, że ustawodawca będzie stopniowo dążył do eliminacji takich instytucji z systemu prawa.

Komercjalizacja i prywatyzacja są z założenia procesami o charakterze przejściowym. Prywatyzacja ma doprowadzić do możliwie sprawnego zastąpienia własności państwowej własnością prywatną, czego rezultatem jest zapewnienie bardziej efektywnego wykorzystania zasobów majątkowych i zarządzania nimi. W celu usprawnienia procesów prywatyzacyjnych ustawodawca zdecydował się na włączenie w te procesy pracowników, co miało służyć przyspieszeniu i ułatwieniu prywatyzacji. Projektowane rozwiązania nie naruszają, w opinii projektodawcy, zasady zaufania obywatela do państwa. Nie można bowiem przyjąć, że ustawodawca – włączając pracowników w proces decyzyjny w komercjalizowanych spółkach – sformułował jakąkolwiek „obietnicę”, zgodnie z którą uprawnienia, o których mowa, nie zostaną nigdy (czy w określonym przedziale czasowym) zniesione. Wręcz przeciwnie, adresaci tych upoważnień mogli się spodziewać, że w nieodległej przyszłości będą one podlegały nawet daleko idącym zmianom wynikającym z dostosowania do ogólnych zasad obowiązujących w obszarze dialogu między pracodawcą i pracownikami. Szczególne regulacje zawarte w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji wiązały się z dążeniem do usprawnienia procesów komercjalizacji i prywatyzacji. Regulacje dotyczące udziału przedstawicieli pracowników w radach nadzorczych i zarządach spółek powstałych w drodze komercjalizacji były uzasadnione do czasu ukształtowania dojrzałych, określonych normatywnie, instytucji zapewniających pracownikom realny wpływ na procesy zarządzania majątkiem przedsiębiorców, niezależnie od formy prawnej przedsiębiorcy, wewnętrznego ustroju przedsiębiorstwa, czy wreszcie niezależnie od tego, czy przedsiębiorca ten reprezentuje własność prywatną, komunalną, czy państwową. W sytuacji, w której istnieje obecnie szerokie spectrum instytucji zapewniających pracownikom wpływ na działalność przedsiębiorstw, w których są zatrudnieni (związki zawodowe, rady pracowników, czy europejskie rady zakładowe), brak jest uzasadnienia do utrzymywania specyficznych rozwiązań w stosunku do spółek powstałych w drodze

komercjalizacji. Rozwiązania te w obecnych uwarunkowaniach prawnych i społeczno-ekonomicznych generują swoiste uprzywilejowanie pracowników spółek powstałych w drodze komercjalizacji w stosunku nie tylko do ogółu pracobiorców, ale przede wszystkim w stosunku do pracowników spółek z udziałem Skarbu Państwa, które powstały w innym trybie, niż komercjalizacja.

W zakresie zarzutu ewentualnego naruszenia przez projekt zasady ochrony praw słusznie nabytych, należy wskazać, że Konstytucja RP nie zawiera normy nakazującej przyznanie pracownikom przedmiotowych uprawnień. Leży to w sferze swobody ustawodawcy. Ponadto opiniowany projekt ustawy zakłada, że osoby pełniące w dniu jej wejścia w życie funkcję członka zarządu lub rady nadzorczej funkcję tę pełnią na zasadach dotychczasowych, do czasu wygaśnięcia ich mandatów (art. 138 ust. 1). Jest to regulacja międzyczasowa korzystna dla osób pełniących ww. funkcje w dniu wejścia w życie ustawy. Projektowana ustawa nie narusza również zakazu retroakcji, ponieważ działa ona wyłącznie na przyszłość. Projekt nie zmierza do podważenia uprawnień pracowników, które zostały już zrealizowane przed wejściem w życie ustawy, ani też nie modyfikuje z mocą wsteczną statusu osób powołanych przez pracowników w skład organów spółek.

Ad (ii) Wobec dokonania komercjalizacji większości przedsiębiorstw państwowych (ewentualnie złożenia wniosku o komercjalizację pozostałych przedsiębiorstw), dalsze obowiązywanie przepisów o prywatyzacji bezpośredniej jest niecelowe. Należy zaznaczyć, że wszczęte procesy prywatyzacji bezpośredniej, które często są procesami wieloletnimi będą podlegały dokończeniu na mocy dotychczasowych przepisów. Utrzymanie możliwości dokonywania prywatyzacji bezpośredniej przedsiębiorstw państwowych prowadziłyby do usankcjonowania w obrocie prawnym rozstrzygnięć sprzecznych z zawartymi w art. 5 ustawy z dnia 12 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 721) oraz byłoby sprzeczne

z przyjętymi przez Radę Ministrów założeniami do projektu, które przewidują zniesienie, w możliwie krótkiej perspektywie czasowej, formy prawnej przedsiębiorstwa państwowego.

W następstwie ustaleń podjętych na Komitecie Rady Ministrów w dniu 7 października 2010 r., do projektowanej ustawy wprowadzono regulacje prawne będące realizacją programu Rady Ministrów pn. „Wsparcie prywatyzacji poprzez udzielanie poręczeń i gwarancji spółkom z udziałem pracowników i jednostek samorządu terytorialnego (spółkom aktywności obywatelskiej)”. Celem projektowanych rozwiązań jest wprowadzenie dodatkowych regulacji prawnych służących wspieraniu inicjatywy pracowniczej w procesach prywatyzacyjnych, a także w odniesieniu do pracowników podmiotów w upadłości lub takich, których prywatyzacja mogłaby się opóźnić z uwagi na zmniejszone zainteresowanie inwestorów. Powyższe rozwiązania mają również na celu zwiększenie zainteresowania jednostek samorządu terytorialnego udziałem w ww. procesach.

Ad (iii) Celem wyodrębnienia podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa jest zastosowanie w działalności tych podmiotów krajowych i międzynarodowych standardów ładu korporacyjnego w intencji zapewnienia tym podmiotom odpowiednich warunków rozwoju i wzrostu efektywności ekonomicznej. Utrzymanie ograniczeń w wynagradzaniu osób wchodzących w skład organów zarządzających i nadzorujących tych podmiotów zniweczyłoby możliwość ustalania wysokości wynagrodzeń w powiązaniu z osiąganymi efektami ekonomicznymi. Z punktu widzenia zaproponowanych w projekcie rozwiązań, istotną i tą samą cechą relewantną podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa jest ich szczególne znaczenie dla państwa, a nie sama formalna przynależność do sektora państwowego.

Uznanie kluczowego znaczenia dla Skarbu Państwa za cechę nerelewantną z punktu widzenia standardów konstytucyjnych oznaczałoby, iż już obecnie funkcjonuje w polskim porządku

prawnym niekonstytucyjna norma zawarta w art. 9 „ustawy kominowej”, pozwalająca na nierówne traktowanie tych osób, pod względem wynagradzania, właśnie z uwagi na znaczenie danego podmiotu dla państwa.

Ad (iv) Projektowana regulacja transponuje na grunt ustawy rozwiązania funkcjonujące dotychczas na poziomie rozporządzenia, nieznacznie je modyfikując. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 września 2004 r. w sprawie szkoleń i egzaminów dla kandydatów na członków rad nadzorczych spółek, w których Skarb Państwa jest jedynym akcjonariuszem (Dz. U. Nr 198, poz. 2038, z późn. zm.), wydane w oparciu o delegację ustawową zawartą w art. 12 ust. 7 pkt 1 i 2 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, w § 5, zawiera katalog osób zwolnionych z obowiązku składania egzaminu dla kandydatów na członków rad nadzorczych. Zgodnie z przywołanym przepisem zwolnione z obowiązku składania tego egzaminu były osoby, które:

- 1) przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zdały egzamin przed komisją powołaną przez Ministra Przekształceń Własnościowych, Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu Państwa lub Komisją Selekcyjną powołaną na podstawie przepisu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202, z późn. zm.);
- 2) posiadają stopień naukowy doktora nauk prawnych lub nauk ekonomicznych;
- 3) posiadają wpis na listę radców prawnych, adwokatów, biegłych rewidentów lub doradców inwestycyjnych.

Zestawienie dyspozycji § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 września 2004 r. z projektowanym art. 30 ust. 2 oraz art. 138 ust. 2, pozwala stwierdzić, iż projekt rozszerza funkcjonujący obecnie katalog osób zwolnionych z egzaminu jedynie o osoby uprawnione do posługiwania się tytułem zawodowym doradcy podatkowego. Zgodnie z art. 20 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r., Nr 73, poz. 443, z późn. zm.) na listę doradców podatkowych wpisuje się osobę fizyczną, jeżeli złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin na doradcę

podatkowego, który jest sprawdzianem teoretycznego i praktycznego przygotowania kandydatów na doradców podatkowych z następujących dziedzin: 1) źródła prawa i wykładnia prawa; 2) analiza podatkowa; 3) podstawy międzynarodowego oraz wspólnotowego prawa podatkowego; 4) materialne prawo podatkowe; 5) postępowanie przed organami administracji publicznej i sądami administracyjnymi oraz postępowanie egzekucyjne w administracji; 6) międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe prawo celne; 7) prawo dewizowe; 8) prawo karne skarbowe; 9) organizacja i funkcjonowanie administracji podatkowej i kontrola skarbową; 10) rachunkowość; 11) ewidencja podatkowa i zasady prowadzenia ksiąg podatkowych; 12) przepisy o doradztwie podatkowym i etyka zawodowa.

W ocenie projektodawcy poziom wiedzy, który reprezentuje osoba posiadająca tytuł doradcy podatkowego, w pełni uzasadnia zwolnienie jej z przedmiotowego egzaminu. Należy ponadto pamiętać, że zdanie egzaminu, o którym mowa w art. 31 projektu, jest tylko weryfikacją teoretycznej, a nie praktycznej wiedzy kandydata i nie oznacza automatycznego powołania na członka rady nadzorczej spółki z udziałem Skarbu Państwa.

Ad (v) Uwagi zmierzające do doprecyzowania przepisów projektu odnoszących się do Komitetu Nominacyjnego zostały w zasadzie uwzględnione przez wprowadzenie odpowiednich modyfikacji. Jednakże należy zauważyć, że w opinii projektodawcy nie występuje konieczność zwiększenia liczebności Komitetu ponad 10 osób. Nie można zgodzić się jednocześnie z zarzutami podnoszącymi arbitralność uchwał Komitetu oraz jego upolitycznienie. Utworzenie Komitetu Nominacyjnego wynika z instytucjonalnej konstrukcji Narodowego Programu Nadzoru Właścicielskiego proponowanego przez Radę Gospodarczą przy Prezesie Rady Ministrów. Celem tego Komitetu, funkcjonującego poza strukturą administracji rządowej (co należy podkreślić) będzie działanie na rzecz podniesienia kompetencji i wzmocnienia roli organów nadzorczych w podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa, przez przeprowadzaną

na nowych zasadach selekcję kandydatów do pełnienia funkcji w tych organach, z zachowaniem zasad uczciwej konkurencji, przejrzystości i braku dyskryminacji przy dokonywaniu oceny w postępowaniu poprzedzającym udzielenie rekomendacji. Wyeliminowanie ryzyka kierowania się głównie względami formalnymi i biurokratycznymi przy doborze składu osobowego organów nadzorczych podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa zostanie osiągnięte przez zapewnienie Komitetowi Nominacyjnemu możliwości funkcjonowania niezależnie od administracyjnych struktur odpowiedzialnych za nadzór właścicielski oraz przez zapewnienie udziału w pracach Komitetu osób o najwyższych kompetencjach oraz nieposzlakowanej opinii, posiadających wiedzę na temat uwarunkowań biznesowych i regulacyjnych dotyczących działalności podmiotów o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa. Niezależność Komitetu Nominacyjnego od doraźnych wpływów politycznych została zapewniona przez wprowadzenie pięcioletniej kadencji jego działalności, przy jednoczesnym określeniu zamkniętego katalogu przesłanek powodujących wygaśnięcie mandatu członka Komitetu przed upływem tej kadencji oraz przez powierzenie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jedynie obsługi organizacyjnej i finansowej Komitetu.

Ad (vi) Obecnie kompetencje właścicielskie i nadzorcze w stosunku do spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa oraz w stosunku do przedsiębiorstw państwowych przysługują nie tylko ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, lecz również innym naczelnym lub centralnym organom administracji rządowej, a nawet agencjom państwowym. Istnieje zatem zjawisko rozproszenia nadzoru nad mieniem państwowym, któremu towarzyszy funkcjonowanie, w administracji rządowej oraz w agencjach państwowych, komórek organizacyjnych realizujących tożsame zadania z zakresu dominium państwa, jednakże działających w różnych standardach proceduralnych i organizacyjnych. Powyższe zjawisko powoduje brak prawnych możliwości wprowadzenia jednolitych standardów

wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach kapitałowych i przedsiębiorstwach państwowych. Projekt zmierza do eliminacji powyższych niekorzystnych rozwiązań w zakresie nadzoru właścicielskiego Skarbu Państwa, co jest zgodne z przyjętymi przez Radę Ministrów założeniami do projektu ustawy. Celem projektu jest konsekwentne oddzielenie kompetencji z zakresu reprezentowania Skarbu Państwa w obrocie cywilnoprawnym (dominium) od kompetencji regulacyjnych (imperium) w strukturze administracji rządowej.

Odniesienie się do uwag zgłoszonych przez poszczególne podmioty, nieomówionych w części ogólnej:

- Federacja Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków wskazała, poza ogólnymi uwagami, które zostały omówione zbiorczo powyżej, m.in. na brak odrębnego uregulowania w projekcie kwestii odnoszących się do transportu i rybołówstwa morskiego, braku implementacji do prawa krajowego wytycznych UE dot. transportu i rybołówstwa morskiego oraz braku uwzględnienia wniosków wypracowanych w ramach dyskusji, jaka miała miejsce w 2005 roku w ramach Zespołu Trójstronnego ds. Żeglugi i Rybołówstwa, odnośnie do nadzoru właścicielskiego państwa nad swoim majątkiem w sektorze gospodarki morskiej. Powyższe uwagi nie zostały uwzględnione w projekcie, z uwagi na to, że: projekt nie obejmuje zakresem swojej regulacji odrębnych zagadnień będących przedmiotem wytycznych UE odnoszących się do transportu i rybołówstwa morskiego, a w zakresie, w którym dotyczy nadzoru właścicielskiego w pełni realizuje postulat poprawy jakości wykonywania uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w odniesieniu do jego majątku (uwzględniając w tym zakresie odpowiednie wytyczne OECD oraz Komisji Europejskiej).
- Zdaniem Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych projekt nie uwzględnia zapisów Paktu o przedsiębiorstwie państwowym w trakcie przekształcania, podpisanego 22 lutego 1993 r.; zawężono ponadto obowiązek wykonywania analiz przedprywatyzacyjnych, co zdaniem OPZZ jest niekorzystne pod kątem zabezpieczenia interesu Skarbu

Państwa. Jednocześnie, w ocenie OPZZ, interes publiczny wymaga utrzymania dla jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków obowiązku zachowania przez okres co najmniej 5 lat, od dnia nieodpłatnego nabycia akcji od Skarbu Państwa, co najmniej 51 % sumy głosów na służących całemu kapitałowi zakładowemu oraz prawo powoływania większości członków zarządu i rady nadzorczej. Uwagi OPZZ nie zostały uwzględnione w ostatecznej wersji projektu. Z uwagi na wprowadzenie do porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej efektywnych i ogólnie obowiązujących instytucji dialogu społecznego w relacji pracodawca-pracobiorca zniesienie uprzywilejowania pracowników niektórych tylko spółek z udziałem Skarbu Państwa (tych powstałych w drodze komercjalizacji) nie narusza obecnie idei wyrażonej w powołanym Pakcie.

Uwaga, co do niekorzystnego wpływu na interesy Skarbu Państwa, zawężenia obowiązku wykonywania analiz przedprywatyzacyjnych jest nieuzasadniona w sytuacji, w której ograniczenie tego obowiązku dotyczy tych przypadków, w których oszacowanie wartości prywatyzowanego przedsiębiorstwa nie wymaga przeprowadzania kosztownych i długotrwałych analiz w obszarach już zweryfikowanych przez rynek, w ramach kontroli sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności prywatyzowanych podmiotów lub w obszarach objętych zakresem danych podlegających obowiązkowej publikacji.

Uwaga dotycząca utrzymania dla jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków obowiązku zachowania przez okres co najmniej 5 lat, od dnia nieodpłatnego nabycia akcji od Skarbu Państwa, co najmniej 51 % sumy głosów na służących całemu kapitałowi zakładowemu oraz prawo powoływania większości członków zarządu i rady nadzorczej, nie została uwzględniona z tego powodu, iż powyższe rozwiązanie nie funkcjonuje już na gruncie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji. Art. 4a ust. 5 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji został uchylony z dniem 12 lutego 2009 r. przez ustawę z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji

w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego (Dz. U. z 2009 r., Nr 13, poz. 70).

- Uwagi Krajowej Rady Izb Rolniczych były zbieżne z uwagami innych podmiotów i zostały omówione powyżej.
- Poza omówionymi na wstępie, wraz z uwagami innych podmiotów, uwagami ogólnymi zgłoszonymi przez Business Centre Club, nie zostały uwzględnione w projekcie uwagi wskazujące na brak długoterminowego charakteru projektu, co ma wynikać z niewystarczającego rozdzielenia regulacji odnoszącej się do składników majątku, które powinny pozostać w posiadaniu państwa (infrastruktura) oraz składników majątku, którego Skarb Państwa powinien pozbyć się bardzo szybko (mniejszościowe pakiety akcji). W opinii BCC projekt ustawy nie rozwiązuje kwestii „rozdźwięku” wycen zbywanych przez Skarb Państwa spółek z oczekiwaniami inwestorów co do cen zbywanych aktywów, który wynika ze sporządzania wycen wg standardów bezpiecznych dla urzędników. Ponadto BCC wskazał na brak dopuszczenia w projekcie częściowej prywatyzacji niektórych spółek o kluczowym znaczeniu dla gospodarki oraz przyjęcie zbyt długiego okresu, po wejściu w życie ustawy, na podjęcie decyzji o dokonaniu komercjalizacji lub prywatyzacji bezpośredniej funkcjonujących przedsiębiorstw państwowych. Nieuwzględnienie tych uwag wynika z ich bardzo ogólnego charakteru oraz stąd, że wkraczają one w materię objętą zakresem swobody administracji rządowej przy realizacji kompetencji określonych w art. 146 ust. 4 pkt 4 Konstytucji (ochrona interesów Skarbu Państwa).
- Krajowa Izba Biegłych Rewidentów zgłosiła uwagi zmierzające do zapewnienia pełnej zbieżności rozwiązań przyjętych w projekcie z ustawą z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649). Uwagi te zostały w całości uwzględnione.
- Uwaga Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej zmierzająca do pozostawienia w ręku Ministra Infrastruktury kompetencji do wykonywania uprawnień

Ministra Skarbu Państwa, określonych w art. 5a ustawy z dnia 8 sierpnia 1995 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, nie może zostać uwzględniona, ponieważ prowadzi ona do przełamania przyjętej w założeniach do przedmiotowego projektu zasady skupienia nadzoru nad dokonywaniem rozporządzeń składnikami majątku trwałego przez państwowe osoby prawne w ręku Ministra Skarbu Państwa. Rozwiązanie to ma zapewnić jednolitą kontrolę nad tego rodzaju rozporządzeniami, przy jednoczesnym precyzyjnym nakreśleniu podziału kompetencyjnego pomiędzy poszczególne organy administracji, czemu służy likwidacja odstępstw od zasad generalnych.

Uwaga odnosząca się do dodania do art. 67 ustawy o gospodarce nieruchomościami nowego ustępu 7, umożliwiającego odstępstwo od pobierania pierwszej opłaty od ustanowienia prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, została uwzględniona z modyfikacją o charakterze doprecyzującym.

- Poza uwagami omówionymi ogólnie, razem z uwagami zgłoszonymi również przez inne podmioty, Komisja Krajowa Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” wskazała na brak konsultacji społecznych projektu z adresatami proponowanych regulacji (np. Rada Pracownicza Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze”) oraz brak dołączenia do przedstawionej do konsultacji społecznych wersji projektu projektów aktów wykonawczych. Z powyższym nie można się zgodzić, ponieważ projekt został poddany konsultacjom społecznym w szerokim zakresie podmiotowym, zgodnie z obowiązującymi w tym obszarze zasadami (m.in. odbyło się spotkanie informacyjne z przedstawicielami Rady Pracowniczej oraz wszystkich związków zawodowych działających w Przedsiębiorstwie Państwowym „Porty Lotnicze”). W kwestii braku projektów aktów wykonawczych, należy wskazać, że warunkiem ich ostatecznego opracowania jest rozstrzygnięcie kluczowych dla projektowanej ustawy zagadnień.
- Część uwag Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej pokrywała się z uwagami zgłoszonymi przez inne podmioty, co pozwoliło odnieść się do

nich w części ogólnej powyżej. Ponadto Pracodawcy RP zwrócili uwagę na niecelowość tworzenia w niektórych przedsiębiorstwach państwowych rady nadzorczej, której kompetencje pokrywać się będą częściowo z kompetencjami rady pracowniczej, bez jednoczesnego precyzyjnego rozgraniczenia kompetencji pomiędzy oboma organami przedsiębiorstwa państwowego. Wątpliwości Pracodawców RP wzbudziła również propozycja wprowadzenia terminu granicznego – 31 grudnia 2012 r. – na dokonanie komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych. Uwagi te nie zostały uwzględnione. Projekt dokładnie określa kompetencje rady nadzorczej przedsiębiorstwa państwowego, a ich ewentualne pokrywanie się z kompetencjami opiniodawczymi rady pracowniczej może być nawet korzystne z punktu widzenia kontroli prowadzenia spraw przedsiębiorstwa przez jego dyrektora. Uwaga dotycząca terminu granicznego, do którego przedsiębiorstwa państwowe mogą funkcjonować w dotychczasowej formie prawnej nie została uwzględniona z powodu jej niezgodności z założeniami projektu przyjętymi przez Radę Ministrów – z uwzględnieniem obowiązywania ustawy z dnia 12 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2006 r., Nr 107, poz. 721).

III. Skutki wprowadzenia regulacji

1. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wszystkie generowane przez projektowaną ustawę wydatki budżetu państwa będą przewidziane we właściwych częściach budżetu w ramach limitu wydatków określanego co roku w ustawie budżetowej.

Uporządkowanie sfery wykonywania uprawnień Skarbu Państwa, wprowadzenie jednolitych zasad nadzoru w tym zakresie, uzupełnienie zasad o wybór członków organów nadzoru dokonywany przez Komitet Nominacyjny w podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa oraz pozbawienie pracowników spółek prawa do wskazywania kandydatów

na członków rad nadzorczych i zarządów w spółkach z udziałem Skarbu Państwa, co przeciwdziała powstawaniu konfliktu interesów u tych osób, powinno pozytywnie wpłynąć na jakość, efektywność oraz rentowność spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych. W tym kontekście projektowana ustawa powinna wywrzeć pozytywny wpływ na sektor finansów publicznych i budżet państwa, w dwóch głównych aspektach. Po pierwsze, skuteczniejszy nadzór właścicielski może oznaczać zwiększoną efektywność i rentowność spółek Skarbu Państwa, nie tylko wyższe wpływy z CIT (co będzie odczuwalne dopiero w dalszej perspektywie), ale również zapewni wpływy z tytułu dywidend i wpłat z zysku jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, przysługujących Skarbowi Państwa, jako właścicielowi. Po drugie, lepiej zarządzane i nadzorowane, a tym samym bardziej rentowne, efektywne i generujące dla właściciela zyski spółki są atrakcyjniejsze dla potencjalnych inwestorów, co powinno podnieść konkurencyjność oferty prywatyzacyjnej Skarbu Państwa, zwiększyć wartość sprzedawanych podmiotów i tym samym zapewnić wyższe wpływy z prywatyzacji.

Powołanie Komitetu Nominacyjnego wpłynie na budżet państwa w części Kancelaria Prezesa Rady Ministrów. Obecnie szacuje się, że roczne koszty funkcjonowania Komitetu Nominacyjnego to kwota 650.000,- zł.

Proponowane uchylenie stosowania ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, w stosunku do podmiotów o szczególnym znaczeniu dla Skarbu Państwa w podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa może wpłynąć na podwyższenie kosztów funkcjonowania podmiotów, na które oddziałuje.

Pomimo zagrożenia podwyższenia kosztów działalności ww. podmiotów, zakłada się poprawę efektywności ich funkcjonowania. Właściwe uregulowanie zagadnień związanych z wynagradzaniem i przyznawaniem świadczeń dodatkowych pozwoli bowiem na zatrudnianie i powoływanie kompetentnej oraz odpowiednio zmotywowanej kadry zarządzającej i nadzorującej. W podmiotach działających na rynku konkurencyjnym nastawionych na osiągnięcie zysku przyczynić się to może do wzrostu

wypracowanego zysku, a tym samym do zwiększenia wpływów do budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Równocześnie budżet państwa zostanie zasilony dodatkowymi dochodami z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT), bowiem dodatkowe kwoty wynagrodzeń zostaną uwzględnione jako dochód osób je pobierających.

Utrzymanie możliwości przekazywania akcji spółek z udziałem Skarbu Państwa jednostkom samorządu terytorialnego, uregulowanie ograniczeń stawianych osobom wyznaczonym przez jednostki samorządu terytorialnego do pełnienia funkcji członków rady nadzorczej oraz doprecyzowanie przepisów dotyczących wnoszenia i zbywania akcji oraz udziałów w spółkach komunalnych, nie niesie za sobą dodatkowych bezpośrednich skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wpływ na rynek pracy.

Zakłada się, że projektowana regulacja będzie miała dwojaki, pozytywny, wpływ na rynek pracy. Podniesienie jakości zarządzania i nadzoru nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa powinno służyć zabezpieczeniu ich funkcjonowania i tym samym utrzymaniu istniejących miejsc pracy, a także, równoległe do poprawy sytuacji ekonomicznej tych podmiotów, powinno prowadzić stopniowo do zwiększenia liczby miejsc pracy. Dobrze nadzorowane i zarządzane podmioty z udziałem Skarbu Państwa mają bowiem szansę na zdobycie nowych obszarów rynku, przez zamówienia w sferze produkcji bądź usług, co będzie skutkowało wzrostem obrotów oraz rosnącym zapotrzebowaniem na nowych pracowników.

3. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Uporządkowanie sfery wykonywania uprawnień Skarbu Państwa, wprowadzenie jednolitych zasad nadzoru w tym zakresie, uzupełnienie zasad o wybór członków organów nadzoru dokonywany przez Komitet Nominacyjny w podmiotach o kluczowym znaczeniu dla Skarbu Państwa oraz pozbawienie pracowników spółek prawa do wskazywania kandydatów na członków rad nadzorczych i zarządów w spółkach z udziałem Skarbu

powinno wpłynąć dodatnio na poprawę efektywności zarządzania podmiotami z udziałem Skarbu Państwa, co poprawi ich konkurencyjność i atrakcyjność. Jednakże należy podkreślić, że pozytywne efekty regulacji w postaci wzrostu konkurencyjności całej polskiej gospodarki będą widoczne w dłuższej perspektywie czasowej.

4. Wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Projektowana ustawa będzie mogła wpływać na sytuację i rozwój regionalny, z racji możliwości nieodpłatnego zbywania pakietów akcji spółek (komunalizację) przez ministra właściwego ds. Skarbu Państwa na wniosek organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego. Regulacja ta wpłynie na silniejsze powiązanie spółek prowadzących działalność o charakterze lokalnym z samorządami, dając tym ostatnim możliwość wykonywania funkcji właścicielskich i kształtowania dalszego rozwoju wskazanych podmiotów w oparciu o lokalne potrzeby i oczekiwania.

Równocześnie przedmiotowa ustawa, regulując ograniczenia stawiane osobom wyznaczonym przez samorzady do pełnienia funkcji członków rady nadzorczej oraz doprecyzowując przepisy dotyczące wnoszenia oraz zbywania akcji i udziałów w spółkach komunalnych, przyczyni się do wzrostu przejrzystości funkcjonowania nadzoru właścicielskiego nad podmiotami samorządowymi. Pośrednio będzie to miało pozytywny wpływ na poprawę efektywności funkcjonowania ww. podmiotów, a w efekcie na rozwój i sytuację danego regionu.

IV. Wpływ na środowisko naturalne

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na środowisko naturalne.

V. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

10/69rch

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 29 października 2010 r.

DPUE - 920 - 1835/09/10/eg/6
SM - 2399

dot.: RM - 10 - 149 - 10 z 29.10.2010 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa* wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

W odniesieniu do przekazanego projektu *ustawy zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa* pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgiałewicz